EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 28. 9. 2017
C(2017) 6389 final

OZNÁMENIE KOMISIE

z 28. 9. 2017

PRÍRUČKA O VYDÁVANÍ A VYKONÁVANÍ EURÓPSKEHO ZATYKAČA

OBSAH

Zoznam skratiek 6

PREDSLOV 10

ÚVOD.... 11

1. Súhrnné informácie o európskom zatykači 11

1.1. Základné informácie o EZ 11

1.2. Vymedzenie pojmov a hlavné črty EZ 11

1.3. Formulár EZ 13

ČASŤ I: VYDANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA 15

2. Požiadavky týkajúce sa vydania EZ 15

2.1. Rozsah pôsobnosti EZ 15

2.1.1. Trestné stíhanie 15

2.1.2. Výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia 16

2.1.3. Požiadavka vykonateľného súdneho rozhodnutia 16

2.2. Zoznam 32 trestných činov, ktoré sú dôvodom na odovzdanie osoby bez overovania obojstrannej trestnosti 17

2.3. Vedľajšie trestné činy 18

2.4. Proporcionalita 19

2.5. Iné opatrenia dostupné v právnych nástrojoch Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach 19

2.5.1. Európsky vyšetrovací príkaz (EVP) 21

2.5.2. Odovzdávanie uväznených osôb 21

2.5.3. Európsky príkaz na dohľad (EPD) 22

2.5.4. Postúpenie probačných rozhodnutí a alternatívnych sankcií 23

2.5.5. Peňažné sankcie 23

2.5.6. Odovzdávanie trestných konaní 24

2.6. Pravidlo špeciality – možnosť trestného stíhania za iné trestné činy 24

3. Postup vydávania EZ 26

3.1. Iné prebiehajúce trestné konania a európske zatykače týkajúce sa tej istej osoby 26

3.1.1. Vo vydávajúcom členskom štáte 26

3.1.2. V inom členskom štáte 26

3.2. Vyplnenie formulára európskeho zatykača 27
3.2.1. Informácie, ktoré sú vždy potrebné 27
3.2.2. Užitočné doplňujúce informácie od vydávajúceho súdneho orgánu 28
3.3. Postúpenie európskeho zatykača 28
3.3.1. Keď miesto pobytu vyžiadanej osoby nie je známe 28
3.3.2. Keď je miesto pobytu vyžiadanej osoby známe 29
3.3.3. Postúpenie EZ do členských štátov, ktoré nepoužívajú systém SIS 30
3.4. Preklad európskeho zatykača 30
3.5. Po zadržaní vyžiadanej osoby: spolupráca a komunikácia s príslušnými orgánmi vykonávajúceho štátu 30
ČASŤ II: VYKONÁVANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA 32
4. Postup vykonania EZ 32
4.1. Lehoty na prijatie rozhodnutia o vykonaní EZ 32
4.2. Lehoty na odovzdanie vyžiadanej osoby (po prijatí rozhodnutia o vykonaní EZ) 33
4.3. Preklad EZ 33
4.4. Komunikácia medzi príslušnými súdnymi orgánmi členských štátov *pred* rozhodnutím o odovzdaní 34
4.4.1. Kedy komunikovať 34
4.4.2. Ako komunikovať 35
4.5. Povinnosť vykonávajúceho súdneho orgánu informovať vydávajúci súdny orgán *po* rozhodnutí o odovdzaní 36
4.5.1. Informácie týkajúce sa rozhodnutia o odovzdaní 36
4.5.2. Informácie o čase strávenom vo väzbe 37
4.6. Držanie vyžiadanej osoby vo väzbe vo vykonávajúcom členskom štáte 38
5. Rozhodnutie o odovzdaní 39
5.1. Všeobecná povinnosť vykonať EZ 39
5.2. Zoznam 32 trestných činov, ktoré sú dôvodom na odovzdanie osoby bez overovania obojstrannej trestnosti 39
5.3. Vedľajšie trestné činy 40
5.4. Dôvody na nevykonanie (odmietnutie) 40
5.4.1. Povinné dôvody na nevykonanie 41
5.4.2. Dôvody na nepovinné nevykonanie 42

5.5. Súdne konania v neprítomnosti 44
5.6. Zohľadnenie základných práv vykonávajúcim súdnym orgánom 46
5.7. Primeranosť – úloha vykonávajúceho členského štátu 48
5.8. Záruky, ktoré má poskytnúť vydávajúci členský štát 48
5.8.1. Preskúmanie doživotného trestu odňatia slobody alebo príkazu na doživotné ochranné opatrenie 49
5.8.2. Vrátenie štátnych príslušníkov a osôb s pobytom 50
5.9. Odloženie odovzdania alebo dočasné odovzdanie 50
5.9.1. Vážne humanitárne dôvody 50
5.9.2. Prebiehajúce trestné konanie alebo výkon trestu odňatia slobody 51
5.9.3. Dočasné odovzdanie namiesto odloženia odovzdania 51
5.9.4. Odloženie európskeho zatykača z dôvodu zistenia reálneho rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s vyžiadanou osobou 51
5.10. Viacero európskych zatykačov týkajúcich sa tej istej osoby 52
5.10.1. Rozhodnutie o tom, ktorý európsky zatykač sa má vykonať 52
5.10.2. Súbežné konania 53
6. Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte 53
7. Následné odovzdanie 54
7.1. Do iného členského štátu 54
7.2. Tretiemu štátu 55
8. Povinnosti vo vzťahu k tretím krajinám 55
8.1. Súčasné európske zatykače a žiadosti o vydanie týkajúce sa tej istej osoby 55
8.1.1. Žiadosti tretích štátov 55
8.1.2. Žiadosti Medzinárodného trestného súdu 57
8.2. Skoršie vydanie z tretieho štátu a pravidlo špeciality 57
9. Tranzit 57
9.1. Tranzit cez iný členský štát 57
9.2. Štátni príslušníci členského štátu tranzitu a osoby s pobytom v tomto štáte 58
9.3. Vydanie z tretieho štátu do členského štátu 58
10. Nevykonané európske zatykače 59
10.1. Zabezpečenie toho, aby osoba nebola opäť zadržaná v tom istom členskom štáte 59
10.2. Komunikácia s vydávajúcim členským štátom 59

10.3. Úvaha vydávajúcich súdnych orgánov o zachovaní európskeho zatykača 59
10.4. Preskúmanie dlhodobých európskych zatykačov v systéme SIS 59
11. Procesné práva vyžiadanej osoby 60
11.1. Právo na tlmočenie a preklad 60
11.2. Právo na informácie 61
11.3. Právo na prístup k obhajcovi 61
11.4. Právo na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody 62
11.5. Právo na komunikáciu s tretími osobami 62
11.6. Právo komunikovať s konzulárnymi úradmi 62
11.7. Osobitné práva pre deti 63
11.8. Právo na právnu pomoc 63
PRÍLOHA I — Rámcové rozhodnutie o európskom zatykači, neoficiálna konsolidácia 64
PRÍLOHA II — FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA obsiahnutý v prílohe k rámcovému rozhodnutiu o EZ 88
PRÍLOHA III — USMERNENIA, AKO VYPĹŇAŤ FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA 95
PRÍLOHA IV — JAZYKY AKCEPTOVANÉ ČLENSKÝMI ŠTÁTMI PRI PRIJÍMANÍ EURÓPSKEHO ZATYKAČA 111
PRÍLOHA V — ZOZNAM ROZSUDKOV SÚDNEHO DVORA TÝKAJÚCICH SA RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA O EURÓPSKOM ZATYKAČI 113
PRÍLOHA VI — ROZSUDKY SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE TÝKAJÚCE SA ZÁSADY *NE BIS IN IDEM* 115
PRÍLOHA VII — VZOROVÝ FORMULÁR O ROZHODNUTÍ O EURÓPSKOM ZATYKAČI 120
PRÍLOHA VIII — ZOZNAM ČLENSKÝCH ŠTÁTOV, KTORÝCH PRÁVNE SYSTÉMY POSKYTUJÚ MOŽNOSŤ ODOVZDAŤ OSOBU ZA TRESTNÉ ČINY, KTORÉ JE MOŽNÉ POSTIHNÚŤ NIŽŠÍM TRESTOM, AKO JE HRANICA STANOVENÁ V ČLÁNKU 2 ODS. 1 RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA O EZ, AK TIETO TRESTNÉ ČINY PREDSTAVUJÚ VEDĽAJŠIE TRESTNÉ ČINY K HLAVNÉMU TRESTNÉMU ČINU UVEDENÉMU V EURÓPSKOM ZATYKAČI 122
PRÍLOHA IX — ORIENTAČNÝ VZOR PÍSOMNÉHO POUČENIA O PRÁVACH, KTORÉ SA MÁ POSKYTNÚŤ OSOBÁM ZATKNUTÝM NA ZÁKLADE EURÓPSKEHO ZATYKAČA 123

Zoznam skratiek

DVSD	Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda
RE	Rada Európy
EZ	európsky zatykač
EVP	európsky vyšetrovací príkaz
EJS	Európska justičná sieť
EPD	európsky príkaz na dohľad
Rámcové rozhodnutie o EZ	Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi
SIRENE	žiadosť o doplňujúce informácie k národným záznamom
SIS	Schengenský informačný systém
ZFEÚ	Zmluva o fungovaní Európskej únie

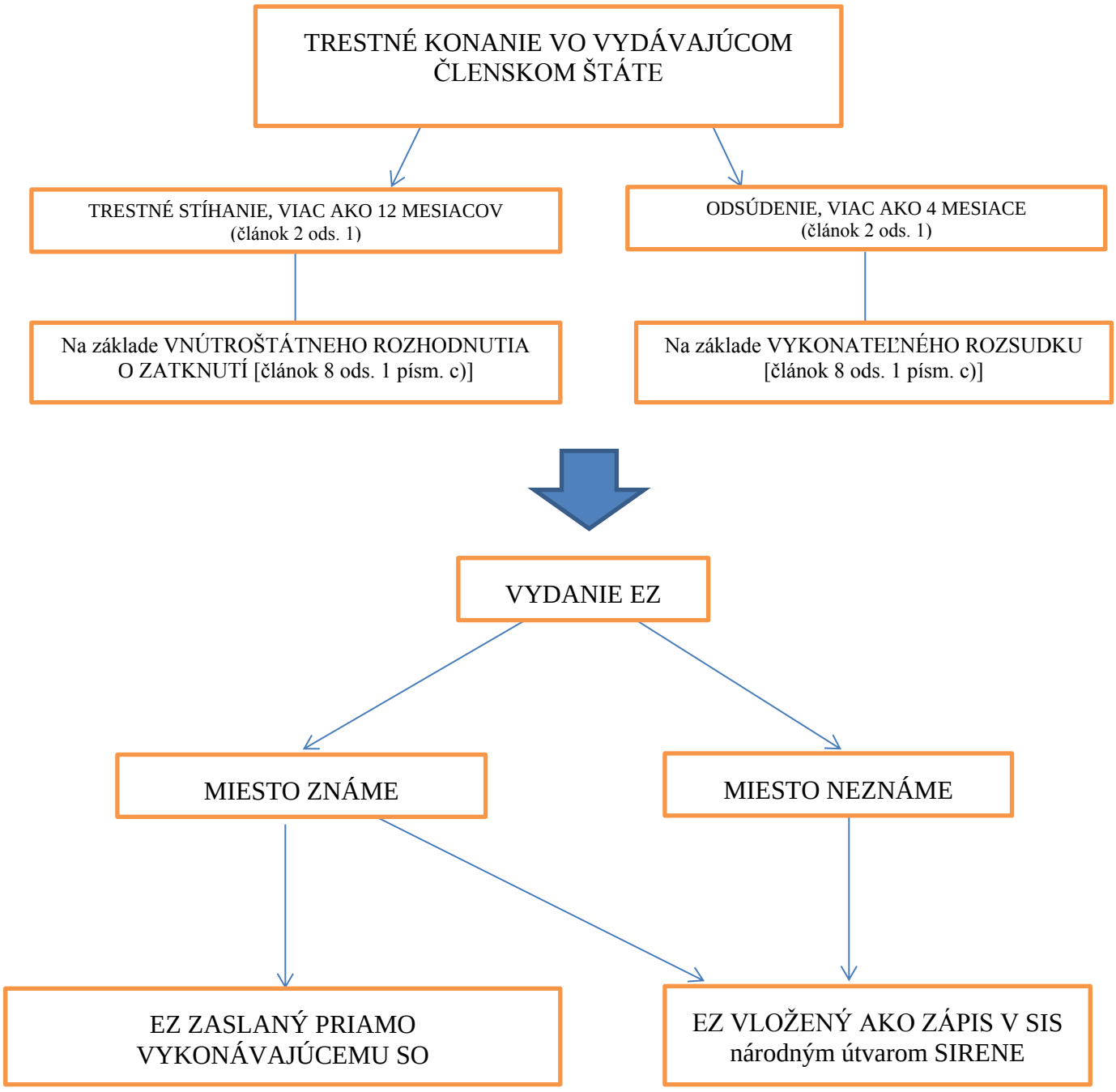
Vyhlásenie o odmietnutí zodpovednosti:

Táto príručka nemá právne záväzný charakter a ani jej obsah nie je úplný. Nie sú ňou dotknuté existujúce ani budúce právne predpisy Únie. Nie je ňou dotknutý ani záväzný výklad práva Únie, ktorý môže podať Súdny dvor Európskej únie.

VYDANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Hlavné kroky

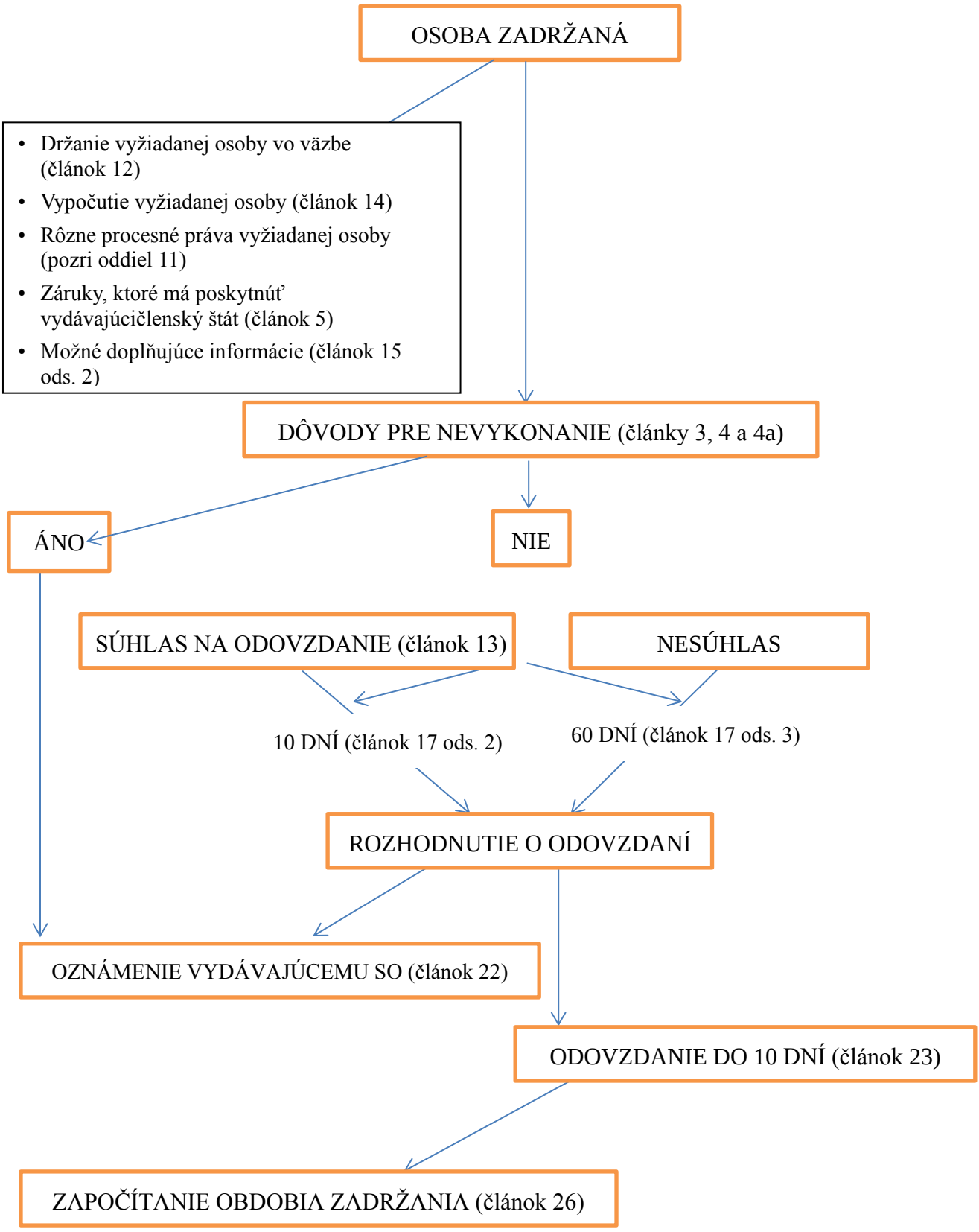
(SO = súdny orgán)

VYKONANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Hlavné kroky

(SO = súdny orgán)

PREDSLOV

Táto príručka je revidovanou verziou Európskej príručky o vydávaní európskeho zatykača, ktorú Rada vydala v roku 2008[1] a revidovala v roku 2010[2]. Po skončení päťročného prechodného obdobia podľa Lisabonskej zmluvy vo vzťahu k takzvaným právnym nástrojom bývalého tretieho piliera[3], vrátane rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi[4] (ďalej len „rámcové rozhodnutie o EZ“), prevzala úlohu aktualizovania a revidovania príručky Komisia.

V tejto príručke sa prihliada na skúsenosti nadobudnuté počas uplynulých trinástich rokov uplatňovania európskeho zatykača v Únii. Účelom tejto revízie je aktualizovať príručku a zvýšiť jej zrozumiteľnosť a používateľskú ústretovosť. Prípravu najnovšej verzie príručky Komisia konzultovala s rôznymi zainteresovanými stranami a expertmi vrátane agentúry Eurojust, sekretariátu Európskej justičnej siete a vládnych expertov a súdnych orgánov členských štátov.

Príručka je k dispozícii na internete na adrese: https://e-justice.europa.eu vo všetkých úradných jazykoch Únie.

1 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31.
2 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJN 72 EUROJUST 139.
3 Protokol (č. 36) o prechodných ustanoveniach.
4 Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

ÚVOD

1. SÚHRNNÉ INFORMÁCIE O EURÓPSKOM ZATYKAČI

1.1. Základné informácie o EZ

Rámcové rozhodnutie o EZ Rada prijala 13. júna 2002 a členské štáty boli povinné prijať potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s ním do 31. decembra 2003. Režim vydávania osôb bol od 1. januára 2004 s niekoľkými výnimkami nahradený novým režimom odovzdávania osôb. V súvislosti s odovzdávaním osôb medzi členskými štátmi sa nahradili príslušné ustanovenia týchto dohovorov:

a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957 (ETS č. 024), jeho dodatkový protokol z 15. októbra 1975 (ETS č. 086), jeho druhý dodatkový protokol zo 17. marca 1978 (ETS č. 098) a Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu z 27. januára 1977 (ETS č. 090), pokiaľ ide o vydávanie osôb,

b) Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postúpenia žiadostí o vydanie z 26. mája 1989;

c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie[5],

d) Dohovor z 27. septembra 1996 o extradícii medzi členskými štátmi Európskej únie[6],

e) hlava III kapitola 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach[7].

1.2. Vymedzenie pojmov a hlavné črty EZ

Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vykonateľné v Únii, ktoré vydáva členský štát a vykonáva sa v inom členskom štáte na základe zásady vzájomného uznávania.

Ako konštatoval Súdny dvor vo svojich rozsudkoch vo veciach C-452/16 PPU *Poltorak*[8] a C-477/16 PPU *Kovalkovas*[9], z článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ vyplýva, že EZ je „súdne rozhodnutie“, ktoré musí vydať „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rozhodnutia. Súdny dvor rozhodol, že slová „súdny orgán“ uvedené v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ nie sú obmedzené len na označenie sudcov alebo súdov členských štátov, ale môžu sa všeobecnejšie rozšíriť na orgány, ktoré sa majú zúčastňovať na vykonávaní spravodlivosti v dotknutom právnom systéme. Súdny dvor však rozhodol, že výraz „súdny orgán“ uvedený v zmienenom ustanovení nemožno vykladať tak, že zahŕňa aj policajný orgán alebo orgán výkonnej moci členského štátu,

---

5 Ú. v. ES C 78, 30.3.1995, s. 2.

6 Ú. v. ES C 313, 23.10.1996, s. 12.

7 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

8 Rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2016 *Poltorak*, C-452/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:858.

9 Rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2016 *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:861.

ako je ministerstvo, a že akty vydané takýmito orgánmi nemožno považovať za „súdne rozhodnutia“.

EZ nahradil tradičný systém vydávania jednoduchším a rýchlejším mechanizmom odovzdávania vyžiadaných osôb na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, alebo ochranného opatrenia. Zatykač sa môže vydať na účely:

a) na účely trestného stíhania súvisiaceho so skutkami, za ktoré sa podľa vnútroštátneho práva môže uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov (počas vyšetrovania, prípravného konania, súdneho konania, pokiaľ odsúdenie nenadobudne právoplatnosť); alebo

b) na účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

Body a) a b) nie sú kumulatívne.

Na zjednodušenie žiadostí a ľahšie dodržiavanie ich náležitostí sa teraz žiadosti vydávajú jednotným spôsobom vyplnením formulára EZ. Vždy je však potrebné, aby bol v niektorom členskom štáte samostatne a pred vydaním EZ vynesený vykonateľný rozsudok alebo vydaný zatykač alebo podobné súdne rozhodnutie (pozri oddiel 2.1.3.).

Ústredné orgány, ktoré zohrávali významnú úlohu v procese vydávania, sú v postupoch týkajúcich sa EZ vylúčené z rozhodovacieho procesu. V článku 7 rámcového rozhodnutia o EZ sa však stanovuje, že členské štáty môžu určiť ústredné orgány na pomoc a podporu súdnym orgánom, najmä pri prijímaní a postupovaní EZ.

V členských štátoch, v ktorých funguje Schengenský informačný systém (SIS) (v čase vydania tejto príručky všetky členské štáty okrem Cypru a Írska), zohrávajú v procese EZ dôležitú úlohu národné útvary SIRENE, ak bol v SIS vytvorený zodpovedajúci zápis. Pravidlá a postupy spolupráce členských štátov, pokiaľ ide o zápisy na účely zadržania založené na EZ, sú uvedené v článkoch 24 až 31 rozhodnutia Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II)[10] (ďalej len „rozhodnutie o systéme SIS II) a v bode 3 príručky SIRENE[11].

V rámcovom rozhodnutí o EZ sa odráža filozofia integrácie v spoločnom justičnom priestore. Ide o prvý právny nástroj zahŕňajúci spoluprácu medzi členskými štátmi v trestných veciach na základe zásady vzájomného uznávania. Rozhodnutie vydávajúceho členského štátu musí byť uznané bez ďalších formalít a iba na základe justičných kritérií.

Odovzdávanie štátnych príslušníkov je zásadou a všeobecným pravidlom len s niekoľkými výnimkami. Tieto výnimky sa týkajú presadzovania trestu odňatia slobody v domovskej krajine dotknutej osoby a uplatňujú sa rovnako na osoby s trvalým pobytom. Z praxe vyplynulo, že približne pätina všetkých odovzdaní osôb v Únii sa týka vlastných štátnych príslušníkov krajiny.

[10] Ú. v. EÚ L 205, 7.8.2007, s. 63.

[11] Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1209 z 12. júla 2016, ktorým sa nahrádza príloha k vykonávaciemu rozhodnutiu 2013/115/EÚ o príručke SIRENE a ostatných vykonávacích opatreniach pre Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II) [oznámené pod číslom C(2016) 4283], Ú. v. EÚ L 203, 28.7.2016, s. 35.

Dôvody na odmietnutie vykonania sú obmedzené a úplne vymenované v článkoch 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia o EZ. Overenie obojstrannej trestnosti činu nie je dôvodom na nevykonanie a neodovzdanie, pokiaľ ide o 32 kategórií trestných činov uvedených v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, ako sú vymedzené vydávajúcim členským štátom, ak za tieto trestné činy možno vo vydávajúcom členskom štáte uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie, ktorých horná hranica je najmenej tri roky.

Ak príslušný orgán vydávajúceho členského štátu nepovažuje dotknuté trestné činy za trestné činy v rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, obojstranná trestnosť činu sa môže stále uplatňovať. Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-289/15, *Grundza*[12] rozhodol, že pri posúdení obojstrannej trestnosti je úlohou príslušného orgánu vykonávajúceho členského štátu overiť, či základné skutkové okolnosti trestného činu by samy osebe, za predpokladu, že nastali na území vykonávajúceho členského štátu, boli takisto trestné na území tohto štátu (pozri oddiel 5.2.).

Od 28. marca 2011 bolo rámcové rozhodnutie o EZ zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV[13], pričom bol vypustený článok 5 ods. 1 a vložený nový článok 4a o rozhodnutiach vydaných v konaní, ktorého sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila (súdne konanie v neprítomnosti).

1.3. Formulár EZ

EZ je súdne rozhodnutie vydané na formulári stanovenom v prílohe k rámcovému rozhodnutiu o EZ. Formulár je k dispozícii vo všetkých úradných jazykoch Únie. **Použiť sa môže len tento formulár**, ktorý nie je dovolené meniť. Zámerom Rady bolo vytvoriť pracovný nástroj, ktorý môžu vydávajúce súdne orgány jednoducho vyplniť a vykonávajúce súdne orgány uznať.

Použitím formulára sa odstraňuje potreba dlhých a nákladných prekladov a uľahčuje dostupnosť informácií. Keďže tento formulár je v zásade jediným základom na zatknutie a následné odovzdanie vyžiadanej osoby, mal by byť veľmi starostlivo vyplnený, aby sa predišlo zbytočným žiadostiam o doplňujúce informácie.

Formulár možno vyplniť priamo online pomocou elektronického nástroja Európskej justičnej siete (EJS) Compendium, ktorý je k dispozícii na webovej stránke EJS, alebo ako formulár vo formáte word, ktorý možno stiahnuť z webovej stránky EJS v časti Právna knižnica (https://www.ejn-crimjust.europa.eu).

Používanie elektronického nástroja je rovnako jednoduché ako vyplnenie formulára vo formáte word, elektronický formulár však obsahuje viacero moderných, užitočných a používateľsky ústretových prvkov, ako sú:

a) možnosť priameho načítania údajov príslušného vykonávajúceho súdneho orgánu z nástroja Európsky justičný atlas,

---

12 Rozsudok Súdneho dvora z 11. januára 2017, *Grundza*, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, bod 38.

13 Rámcové rozhodnutie Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 o zmene a doplnení rámcových rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a o posilnení procesných práv osôb, podpore uplatňovania zásady vzájomného uznávania, pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v neprítomnosti dotknutej osoby na konaní (Ú. v. EÚ L 81, 27.3.2009, s. 24).

b) získanie formulára v jazykoch akceptovaných vykonávajúcim členským štátom,

c) uloženie a odoslanie e-mailom.

ČASŤ I: VYDANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA

2. POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA VYDANIA EZ

2.1. Rozsah pôsobnosti EZ

Súdny orgán môže vydať EZ na dva účely (článok 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ):

a) trestné stíhanie; alebo

b) výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

Bod a) sa týka trestných konaní, v ktorých možno stíhať vyžiadanú osobu. Bod b) sa týka vykonateľných trestov odňatia slobody alebo ochranných opatrení za trestné činy, o ktorých rozhodol súd. Vydanie EZ nie je možné pri všetkých trestných činoch, ale je obmedzené na závažnejšie trestné činy, ktoré sa podrobnejšie vysvetľujú ďalej.

V právnych systémoch niektorých členských štátov sa EZ na vykonanie trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia môže vydať dokonca aj vtedy, keď trest nie je právoplatný a stále je predmetom súdneho preskúmania. V právnych systémoch iných členských štátov sa tento druh EZ môže vydať, len ak sú trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie právoplatné. Odporúča sa, aby vykonávajúci súdny orgán uznal na účely vykonania EZ klasifikáciu vydávajúceho súdneho orgánu, aj keď v tomto ohľade nezodpovedá jeho vlastnému právnemu systému.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vydávajúcim súdnym orgánom sa odporúča, aby zvážili, či by bolo vydanie EZ v danom konkrétnom prípade primerané (pozri časť 2.4) a či by sa na dosiahnutie primeraného výsledku mohlo použiť akékoľvek opatrenie Únie s menším donucovacím účinkom (pozri oddiel 2.5).

2.1.1. Trestné stíhanie

EZ sa môže vydať na účely vedenia trestného stíhania v súvislosti so skutkami, za ktoré sa podľa vnútroštátneho práva môže uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie, ktorých horná hranica je **najmenej 12 mesiacov** (článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

Týka sa to najvyššej možnej sadzby za trestný čin stanovenej vo vnútroštátnych právnych predpisoch vydávajúceho členského štátu. Najvyššia sadzba v právnych predpisoch vykonávajúceho členského štátu nie je v tejto súvislosti dôležitá.

> Uznesenie Súdneho dvora vo veci C-463/15 PPU, *Openbaar Ministerie/A.*[14]
>
> „Článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584 [sa majú] vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby odovzdanie osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu bolo vo vykonávajúcom členskom štáte podmienené nielen tým, že skutok, pre ktorý bol zatýkací rozkaz vydaný, je

[14] Príkaz Súdneho dvora z 25. septembra 2015, *A.*, C-463/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:634.

trestným činom podľa práva tohto členského štátu, ale aj tým, že za tento skutok možno podľa tohto istého práva uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov.“

„Vedenie trestného stíhania“ zahŕňa aj prípravné konanie v rámci trestného konania. Účelom EZ však nie je odovzdanie osoby len na jej vypočutie ako podozrivého. Na tento účel sa namiesto toho môžu zvážiť iné opatrenia, ako je európsky vyšetrovací príkaz (EVP). V oddieli 2.5 sa stručne uvádzajú iné opatrenia justičnej spolupráce.

2.1.2. Výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia

EZ sa môže vydať na účely vykonania trestu alebo ochranného opatrenia v trvaní **najmenej štyroch mesiacov** (článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ). V situáciách, keď zostáva vykonať len krátku dobu trvania trestu, sa však príslušným súdnym orgánom odporúča, aby zvážili, či by vydanie EZ bolo **primeraným** opatrením (pozri oddiely 2.4 a 2.5).

Pri určovaní minimálneho obdobia štyroch mesiacov nezáleží na vnútroštátnych predpisoch týkajúcich sa predčasného alebo podmienečného prepustenia, probácie alebo iných podobných predpisoch, ktoré majú za následok kratšie skutočné väznenie, ktoré sa môžu uplatňovať po odovzdaní osoby do vydávajúceho členského štátu.

Medzi dĺžkou skutočného a potenciálneho trestu neexistuje nijaká súvislosť. To znamená, že ak už bola osoba odsúdená na kombinovaný trest odňatia slobody za viacnásobný trestný čin a tento trest je najmenej štyri mesiace, EZ sa môže vydať bez ohľadu na najvyšší možný trest za každý jednotlivý trestný čin.

Ak je známe, že osoba má pobyt v inom členskom štáte, príslušným orgánom vydávajúceho členského štátu sa odporúča, aby namiesto vydania EZ zvážili možnosť presunu vykonateľného trestu do členského štátu bydliska s prihliadnutím na spoločenské väzby osoby a lepšie možnosti nápravy v danom členskom štáte a ďalšie požiadavky v súlade s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii[15] (pozri oddiel 2.5.2).

2.1.3. Požiadavka vykonateľného súdneho rozhodnutia

Vydávajúce súdne orgány musia vždy zabezpečiť, aby pred vydaním EZ existovalo vykonateľné domáce súdne rozhodnutie. Povaha tohto rozhodnutia závisí od účelu EZ. Keď sa EZ vydáva na účely trestného stíhania, príslušné súdne orgány vydávajúceho členského štátu musia pred vydaním EZ vydať vnútroštátny zatykač alebo akékoľvek iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom [článok 8 ods. l písm. c) rámcového rozhodnutia o EZ]. Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-241/15, *Bob-Dogi*[16], potvrdil, že tento vnútroštátny zatykač alebo iné súdne rozhodnutie sú odlišné od samotného EZ. Keď sa EZ vydáva na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, musí existovať vykonateľný vnútroštátny rozsudok s týmto účinkom.

---

15 Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 27.

16 Rozsudok Súdneho dvora z 1. júna 2016, *Bob-Dogi*, C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

Ako v tejto veci pripomenul Súdny dvor, systém EZ zahŕňa dvojitú úroveň ochrany procesných práv a základných práv, ktorá sa musí uplatňovať vo vzťahu k vyžiadanej osobe – súdnu ochranu poskytovanú na prvej úrovni, na ktorej sa prijíma vnútroštátne súdne rozhodnutie, ako je vnútroštátny zatykač, a ochranu, ktorá sa poskytuje na druhej úrovni, na ktorej sa vydáva EZ. Táto dvojitá úroveň súdnej ochrany v zásade chýba v situácii, keď vnútroštátny súdny orgán pred vydaním EZ neprijal nijaké vnútroštátne súdne rozhodnutie, na základe ktorého bude EZ vydaný.

> Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-241/15, *Bob-Dogi*
>
> „Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii ‚zatykača' v zmysle tohto ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho nemôže vykonať, ak vzhľadom na informácie predložené podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ako aj akékoľvek iné informácie, ktoré má k dispozícii, tento orgán konštatuje, že európsky zatykač nie je platný, keďže bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača."

Súdny dvor ďalej vysvetlil termín „súdne rozhodnutie" (ktoré je odlišné od samotného EZ) vo svojom rozsudku vo veci C-453/16 PPU, *Özçelik*[17], kde sa dospelo k záveru, že termín „súdne rozhodnutie" sa vzťahuje na potvrdenie vnútroštátneho zatykača, ktorý vydala polícia a na základe ktorého je EZ vydaný, úradom prokuratúry.

> Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-453/16 PPU, *Özçelik*
>
> „Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV (...) sa má vykladať v tom zmysle, že potvrdenie vnútroštátneho zatykača, ktorý predtým vydal policajný orgán na účely trestného stíhania, zo strany prokuratúry, o aké ide vo veci samej, predstavuje ‚súdne rozhodnutie' v zmysle tohto ustanovenia."

Existencia vnútroštátneho súdneho rozhodnutia alebo zatykača sa pri vydaní EZ musí uviesť vo formulári EZ [článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia o EZ a pozri oddiel 3.2 tejto príručky]. Rozhodnutie alebo zatykač sa k EZ nemusia pripojiť.

2.2. Zoznam 32 trestných činov, ktoré sú dôvodom na odovzdanie osoby bez overovania obojstrannej trestnosti

Príslušný súdny orgán má pred vydaním EZ určiť, či jeden alebo viacero trestných činov patrí do niektorej z 32 kategórií, vo vzťahu ku ktorým sa neuplatňuje overovanie obojstrannej trestnosti. Zoznam trestných činov je uvedený v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ a takisto vo formulári EZ, kde sa majú označiť trestné činy patriace do zoznamu.

Rozhodujúce je právo vydávajúceho členského štátu. Táto skutočnosť bola potvrdená v rozsudku vo veci C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*[18], v ktorom Súdny dvor rozhodol, že článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ nie je nezlučiteľný so zásadou

[17] Rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:860.

[18] Rozsudok Súdneho dvora z 3. mája 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, body 48 až 61.

zákonnosti trestných činov a trestov a nie je v rozpore so zásadou rovnosti a nediskriminácie.

Vykonávajúci súdny orgán môže obojstrannú trestnosť overovať len vo vzťahu k trestným činom, ktoré nie sú uvedené v zozname 32 trestných činov (pozri oddiel 5.2).

2.3. Vedľajšie trestné činy

Európsky dohovor o vydávaní z roku 1957 obsahuje ustanovenie o vedľajších trestných činoch:

> „Článok 2 – Trestné činy podliehajúce vydaniu
>
> 1. Vydanie bude povolené pre trestné činy, za ktoré právny poriadok dožadujúcej aj dožiadanej strany ustanovuje trest odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktorého horná hranica je najmenej jeden rok, alebo prísnejší trest. Pokiaľ už trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie boli na území dožadujúcej strany uložené, museli byť uložené najmenej v trvaní štyroch mesiacov.
>
> 2. Pokiaľ sa žiadosť o vydanie vzťahuje na niekoľké samostatné trestné činy, ktoré sú všetky trestné podľa právnych poriadkov dožadujúcej i dožiadanej strany odňatím slobody alebo za ne možno uložiť ochranné opatrenie, ale niektoré nespĺňajú podmienky ustanovené pre dĺžku trestu, ktorý možno uložiť, dožiadaná strana má právo povoliť vydanie aj pre tieto trestné činy. Toto právo sa vzťahuje aj na činy, pre ktoré sa ukladajú iba finančné sankcie.“

V rámcovom rozhodnutí o EZ neexistuje nijaké podobné ustanovenie. Neupravuje sa ním odovzdávanie osôb v prípade trestných činov, za ktoré sa môže uložiť trest nižší ako hranica uvedená v článku 2 ods. 1, ak ide o vedľajšie trestné činy k hlavným trestným činom, ktoré spĺňajú túto hranicu. V praxi sa niektoré členské štáty rozhodli umožniť takého odovzdanie, kým iné nie.

Príloha VIII obsahuje zoznam členských štátov, ktorých právne systémy upravujú možnosť odovzdať osobu za vedľajšie trestné činy.

Vydávajúci súdny orgán môže zahrnúť takéto vedľajšie trestné činy do formulára EZ s cieľom získať súhlas vykonávajúceho členského štátu na stíhanie týchto trestných činov. EZ však vždy musí byť vydaný aspoň za jeden trestný čin, ktorý spĺňa hranicu uvedenú v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ.

Ak vykonávajúci členský štát neodovzdáva osoby za vedľajšie trestné činy, pravidlo špeciality (článok 27 rámcového rozhodnutia o EZ) môže vydávajúcemu členskému štátu zabrániť v stíhaní týchto trestných činov (pozri oddiel 2.6 tejto príručky).

2.4. Proporcionalita

EZ má byť stále primeraný svojmu cieľu. Dokonca aj keď okolnosti prípadu patria do rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ, vydávajúcim súdnym orgánom sa odporúča, aby zvážili, či je vydanie EZ v konkrétnom prípade odôvodnené.

Vzhľadom na závažné dôsledky, ktoré má vykonanie EZ pre slobodu vyžiadanej osoby, a na obmedzenie voľného pohybu, by mali vydávajúce súdne orgány pri rozhodovaní o tom, či je vydanie EZ odôvodnené, zvážiť viacero činiteľov.

Prihliadať by sa mohlo najmä na tieto činitele:

a) závažnosť trestného činu, napríklad ujma alebo nebezpečenstvo, ktoré spôsobil,

b) pravdepodobný uložený trest, ak sa osoba uzná vinnou zo spáchania trestného činu, z ktorého je obvinená, napríklad či by išlo o trest odňatia slobody,

c) pravdepodobnosť zadržania osoby vo vydávajúcom štáte po jej odovzdaní, a

d) záujmy obetí trestného činu.

Vydávajúce súdne orgány by mali okrem toho zvážiť, či by sa namiesto vydania EZ mohli použiť iné opatrenia justičnej spolupráce. Iné právne nástroje Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach stanovujú iné opatrenia, ktoré sú v mnohých situáciách účinné, ale menej donucovacie (pozri oddiel 2.5).

Zo všeobecnejšieho hľadiska môže uplatňovanie kontroly primeranosti pred vydaním EZ posilniť vzájomnú dôveru medzi príslušnými orgánmi členských štátov. Preto výrazne prispieva k účinnému fungovaniu EZ v celej Únii.

2.5. Iné opatrenia dostupné v právnych nástrojoch Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach

Pred rozhodnutím o vydaní EZ sa vydávajúcim súdnym orgánom odporúča, aby riadne zvážili iné možné opatrenia.

Existuje viacero opatrení v právnych nástrojoch Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach, ktoré sú založené na zásade vzájomného uznávania a ktoré dopĺňajú EZ. V niektorých situáciách môžu byť tieto opatrenia primeranejšie ako EZ. Takéto opatrenia zahŕňajú najmä:

a) európsky vyšetrovací príkaz,

b) odovzdávanie uväznených osôb,

c) postúpenie probačných rozhodnutí a alternatívnych sankcií,

d) európsky príkaz na dohľad,

e) výkon peňažných sankcií.

Rozsah pôsobnosti týchto opatrení sa stručne vysvetľuje v oddieloch 2.5.1. až 2.5.5. Príslušné orgány môžu okrem toho zohľadniť možnosti, ktoré ponúkajú iné medzinárodné opatrenia, ako je Dohovor Rady Európy o odovzdávaní trestného konania z 15. mája 1972 (ETS č. 073), ako sa v krátkosti vysvetľuje v oddieli 2.5.6.

Viac informácií o praktickom uplatňovaní právnych nástrojov Únie v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach sa nachádza na webovom sídle EJS: *www.ejn-crimjust.europa.eu*.

Časť Právna knižnica na webovej stránke EJS obsahuje komplexné a praktické informácie o každom právnom nástroji vrátane znenia uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie*, aktov, ktorými sa menia, stavu vykonávania, formulárov vo formáte word, oznámení, vyhlásení, správ, príručiek a ďalších praktických informácií. Na jednoduchý prístup k právnym nástrojom Únie v oblasti justičnej spolupráce a k stavu ich vykonávania v členských štátoch existujú na domovskej stránke webovej stránky EJS samostatné vstupné body (skratky).

V prípravnom konaní v rámci trestného konania sa môžu zvážiť najmä tieto opatrenia:

a) vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu (EVP) na vypočutie podozrivého prostredníctvom videospojenia v inom členskom štáte,

b) vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu (EVP) na vypočutie podozrivého v inom členskom štáte príslušnými orgánmi tohto členského štátu,

c) vydanie európskeho príkazu na dohľad (EPD) na účely opatrenia neväzobného dohľadu nad podozrivým, ktoré má vykonať členský štát bydliska podozrivého v prípravnom konaní,

d) vydanie zápisu v systéme SIS na účely určenia miesta bydliska alebo adresy podozrivého (článok 34 rozhodnutia o systéme SIS II). Takéto zápisy sú odlišné od zápisov na účely zadržania, ktoré sa opisujú v oddieli 3.3.1 tejto príručky. Hneď ako sa vydávajúcemu súdnemu orgánu poskytne miesto bydliska alebo adresa, musí tento orgán prijať potrebné následné opatrenia (ako je predvolanie podozrivého pred orgán príslušný na vedenie trestného konania) a vymazať zápis zo systému SIS v súlade s bodom 6.5 príručky SIRENE,

e) predvolanie podozrivého, ktorý sa nachádza vo vykonávajúcom členskom štáte pred orgán príslušný na vedenie trestného konania vo vydávajúcom členskom štáte, a

f) výzva na dobrovoľnú účasť osoby na trestnom konaní.

Vo vykonávacom konaní po vynesení rozsudku sa môžu zvážiť najmä tieto opatrenia:

a) presun trestu odňatia slobody do členského štátu bydliska odsúdenej osoby na výkon vo vykonávajúcom členskom štáte,

b) presun alternatívneho trestu (napr. verejnoprospešných prác) alebo probačného príkazu do členského štátu bydliska odsúdenej osoby na výkon vo vykonávajúcom členskom štáte.

2.5.1. Európsky vyšetrovací príkaz (EVP)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach[19]

EVP sa môže použiť na získanie dôkazov z iného členského štátu. EVP zahŕňa akékoľvek vyšetrovacie opatrenie s výnimkou zriadenia spoločných vyšetrovacích tímov.

[19] Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1.

Cieľom je umožniť členským štátom, aby požiadali iný členský štát o vykonanie vyšetrovacích opatrení na základe vzájomného uznávania. EVP, ktoré sa týkajú vyšetrovacích opatrení, ktoré vo vykonávajúcich členských štátoch neexistujú alebo nie sú k dispozícii, sa môžu napriek tomu vykonať využitím alternatívneho vyšetrovacieho opatrenia.

EVP nahrádza Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie[20] a doterajšiu mozaiku právnych ustanovení v tejto oblasti. Cieľom začlenenia existujúcich opatrení do jednotného nového nástroja je zrýchliť a zefektívniť justičnú spoluprácu vo vyšetrovaniach. EVP sa môže použiť v trestnom konaní, ale aj v konaniach pred správnymi orgánmi s potvrdením súdu, ak majú trestný rozmer. Členské štáty musia rozhodnúť o uznaní alebo vykonaní EVP do 30 dní a vyšetrovacie opatrenie musia vykonať do 90 dní po prijatí tohto rozhodnutia.

V niektorých situáciách sa EVP môže vydať na výsluch podozrivého prostredníctvom videospojenia s cieľom určiť, či sa má vydať EZ na účely jeho trestného stíhania.

> *Príklad 1:* Pierre sa nedávno presťahoval z členského štátu A do členského štátu B. Z dôkazov vyplýva, že bol spolupáchateľom závažného trestného činu v štáte A. Orgány štátu A ho však musia vypočuť, aby mohli rozhodnúť, či ho trestne stíhať. Súdny orgán štátu A môže vydať EVP na Pierrov výsluch prostredníctvom videospojenia v štáte B.
>
> *Príklad 2:* Alternatívne vzhľadom na skutočnosti uvedené v príklade 1 by súdny orgán štátu A mohol vydať EVP so žiadosťou, aby Pierra vypočuli príslušné orgány štátu B a vyhotovili písomný záznam z výsluchu.

2.5.2. Odovzdávanie uväznených osôb

Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii

Rámcovým rozhodnutím 2008/909/SVV sa stanovuje systém na odovzdávanie odsúdených väzňov späť do členského štátu, ktorého štátnu príslušnosť majú alebo v ktorom majú obvyklý pobyt, alebo do iného členského štátu, s ktorým majú úzke väzby. Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV sa uplatňuje aj v prípadoch, ak je odsúdená osoba už v danom členskom štáte. Súhlas odsúdenej osoby s odovzdaním už nie je nevyhnutnou podmienkou vo všetkých prípadoch. Týmto rámcovým rozhodnutím sa v prípade členských štátov nahrádza Dohovor Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 (ETS č. 112) a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997 (ETS č. 167).

V určitých situáciách by sa namiesto vydania EZ na odovzdanie osoby na výkon trestu v členskom štáte, kde bol rozsudok vynesený, mohlo rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV použiť na výkon trestu v mieste, kde má odsúdená osoba bydlisko a môže mať lepšie šance na nápravu.

---

[20] Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3).

Článok 25 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV obsahuje aj osobitné ustanovenie o výkone trestov odňatia slobody vo vykonávajúcom členskom štátev prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 6 a článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiely 5.4.2 a 5.8.2 tejto príručky). V prípadoch, keď sa uplatňuje článok 4 ods. 6 alebo článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ, sa musí uplatniť aj rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV na presun trestu do členského štátu, v ktorom sa vykonáva.

Príklad 1

Jerzy má obvyklý pobyt v členskom štáte B, ktorého je štátnym príslušníkom. Počas svojej návštevy v členskom štáte A spácha trestný čin. V štáte A je odsúdený na dvojročný trest odňatia slobody.

Orgány štátu A môžu presunúť trest na vykonanie v štáte B bez Jerzyho súhlasu, ak to zlepší jeho šance na nápravu a splnené sú ďalšie podmienky rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV.

Príklad 2

Gustav je štátnym príslušníkom členského štátu B, ale žije v členskom štáte A, kde má stále zamestnanie a kde žije aj jeho rodina. V členskom štáte B je odsúdený na trest odňatia slobody za daňový trestný čin. Namiesto vydania EZ na výkon trestu môžu orgány v štáte B presunúť trest odňatia slobody na výkon v štáte A.

2.5.3. Európsky príkaz na dohľad (EPD)

Rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie[21]

Rámcovým rozhodnutím 2009/829/SVV sa zavádza možnosť postúpenia opatrenia neväzobného dohľadu z členského štátu, kde je osoba bez pobytu podozrivá zo spáchania trestného činu, do členského štátu, kde má táto osoba pobyt. Podozrivému to umožňuje, aby sa opatrenie dohľadu vo vzťahu k jeho osobe vykonávalo v jeho zvyčajnom prostredí až do súdneho konania v inom členskom štáte. Európsky príkaz na dohľad (ďalej len „EPD") sa môže použiť na všetky opatrenia neväzobného dohľadu v prípravnom konaní, napríklad obmedzenie cestovania a povinnosť pravidelne sa hlásiť.

To, či sa vystaví príkaz na postúpenie rozhodnutia o opatreniach dohľadu, určí členský štát, v ktorom je osoba stíhaná. Druhy opatrení dohľadu, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje, sa stanovujú v rámcovom rozhodnutí 2009/829/SVV a následnými vyhláseniami jednotlivých členských štátov (uvedené sú na webovej stránke EJS). Postúpenie opatrenia dohľadu si vyžaduje súhlas osoby, na ktorú sa opatrenie vzťahuje.

Príklad: Sonia žije a pracuje v členskom štáte B. Prechodne sa zdržiava v členskom štáte A, kde je vyšetrovaná pre podvod. Súdny orgán v štáte A vie, kde v štáte B má Sonia bydlisko, a domnieva sa, že riziko, že sa bude vyhýbať súdnemu konaniu, je nízke. Namiesto jej zadržiavania vo vyšetrovacej väzbe v štáte A môže súdny orgán štátu A vydať príkaz, ktorým ju zaviaže, aby sa

[21] Ú. v. EÚ L 294, 11.11.2009, s. 20.

pravidelne hlásila policajnému orgánu v štáte B. Na to, aby sa Sonia mohla vrátiť a zostať v štáte B až do konania súdneho procesu v štáte A, príslušný orgán v štáte A môže so Soniiným súhlasom vydať EPD na uznanie a výkon povinnosti hlásiť sa v štáte B.

2.5.4. Postúpenie probačných rozhodnutí a alternatívnych sankcií

Rámcové rozhodnutie Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami[22]

Rámcovým rozhodnutím 2008/947/SVV sa zavádza uplatňovanie zásady vzájomného uznávania na alternatívy k pozbaveniu osobnej slobody a opatrenia uľahčujúce predčasné prepustenie. Týka sa vykonávacieho konania.

Stanovuje sa v ňom, že probačné rozhodnutie alebo iná alternatívna sankcia sa môže vykonať v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom bola osoba odsúdená, pokiaľ s tým táto osoba súhlasí.

> *Príklad:* Anna je štátnou príslušníčkou členského štátu A, ale je na dovolenke v členskom štáte B. Namiesto trestu odňatia slobody je za trestný čin v štáte B odsúdená na verejnoprospešné práce. Môže sa vrátiť do štátu A, pričom úrady v štáte A sú povinné uznať príkaz na verejnoprospešné práce a dohliadať na to, aby Anna príkaz plnila.

2.5.5. Peňažné sankcie

Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie[23]

Rámcovým rozhodnutím 2005/214/SVV sa uplatňuje zásada vzájomného uznávania na peňažné sankcie uložené súdnymi alebo správnymi orgánmi. Účelom je uľahčiť presadzovanie takýchto sankcií v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom boli sankcie uložené. Súdnym alebo správnym orgánom umožňuje presunúť peňažnú sankciu priamo na orgán v inom členskom štáte a umožňuje uznanie a vykonanie tejto sankcie bez akýchkoľvek ďalších formalít.

Do rozsahu pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV patria všetky trestné činy [článok 1 písm. a) body i) a ii)] a takisto „porušenia právnych predpisov“ pod podmienkou, že je možné odvolanie pred „súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ (Súdny dvor sa k druhému z uvedených pojmov vyjadril najmä v rozsudku vo veci C-60/12 *Baláž*[24], body 39 a 40).

Postup sa uplatňuje v situáciách s cezhraničným prvkom, keď sa peňažná sankcia uloží v jednom členskom štáte a má sa vykonať v členskom štáte, kde má páchateľ bydlisko alebo majetok či príjem.

---

22 Ú. v. EÚ L 337, 16.12.2008, s. 102.

23 Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16.

24 Rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 2013, *Baláž*, C-60/12, ECLI:EU:C:2013:733.

V systémoch niektorých členských štátov sa neuhradená peňažná sankcia môže zmeniť na trest odňatia slobody. V takýchto situáciách sa EZ môže vydať na vykonanie trestu odňatia slobody. Pokiaľ je to možné, odporúča sa, aby sa rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV považovalo za jednu z metód na presadzovanie platby pred zmenou peňažnej sankcie na trest odňatia slobody, aby nebolo potrebné vydať EZ.

2.5.6. Odovzdávanie trestných konaní

V príslušných prípadoch by sa malo zvážiť odovzdanie trestného konania do členského štátu, v ktorom má podozrivý pobyt. Právnym základom na odovzdanie je Európsky dohovor o odovzdávaní trestného konania z roku 1972. V prípade členských štátov, ktoré tento dohovor neratifikovali, môže byť odovzdanie založené na všeobecnej právomoci na začatie vyšetrovania v prijímajúcom členskom štáte. V tomto prípade je žiadosť zvyčajne založená na článku 21 Dohovoru Rady Európy o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 (ETS č. 030).

2.6. Pravidlo špeciality – možnosť trestného stíhania za iné trestné činy

Vo všeobecnosti sa odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť ani inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná. To je pravidlo špeciality stanovené v článku 27 rámcového rozhodnutia o EZ.

Na pravidlo špeciality sa vzťahuje množstvo výnimiek. Rámcové rozhodnutie o EZ členským štátom umožňuje vo vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré vydali rovnaké oznámenie, oznámiť, že sa vzdávajú pravidla špeciality, pokiaľ vykonávajúci súdny orgán v konkrétnom prípade vo svojom rozhodnutí o odovzdaní osoby neuvedie inak (pozri článok 27 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ). Podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, takéto oznámenia zaslalo len Estónsko a Rakúsko.

V článku 27 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ sa okrem toho uvádzajú iné situácie, v ktorých sa pravidlo špeciality neuplatňuje:

„a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;

b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením;

c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;

d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;

e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na „specialty rule“, v súlade s článkom 13;

f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na „specialty rule“ so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu

> a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu.“

V iných prípadoch je potrebné požiadať pôvodný vykonávajúci členský štát o súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom v súvislosti s ostatnými trestnými činmi [článok 27 ods. 3 písm. g) rámcového rozhodnutia o EZ]. Súhlas sa musí poskytnúť, keď je samotný trestný čin, pre ktorý sa súhlas požaduje, predmetom odovzdávania v súlade s rámcovým rozhodnutím o EZ, pokiaľ sa neuplatňuje povinný alebo nepovinný dôvod na nevykonanie.

V príslušných prípadoch môže vykonávajúci súdny orgán podmieniť svoj súhlas jednou z podmienok týkajúcich sa doživotných trestov odňatia slobody a vrátenia štátnych príslušníkov alebo osôb s trvalým pobytom, ktoré sa stanovujú v článku 5 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 5.8 tejto príručky). V takýchto prípadoch musí vydávajúci štát poskytnúť primerané záruky (článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

Postup vzdania sa pravidla špeciality súhlasom vykonávajúceho súdneho orgánu

Žiadosť o súhlas sa musí predložiť rovnakým postupom a musí obsahovať rovnaké informácie ako riadny EZ. Príslušný súdny orgán tak postupuje žiadosť o súhlas priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu, ktorý osobu odovzdal. Informácie uvedené v žiadosti, ktoré sa stanovujú v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ, musia byť preložené podľa rovnakých pravidiel ako EZ. Vykonávajúci súdny orgán musí prijať rozhodnutie najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti (článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-388/08 PPU, *Leymann a Pustovarov*[25] skúmal, ako stanoviť, či dotknutý trestný čin je „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového nariadenia o EZ, pri ktorom sa vyžaduje konanie o udelení súhlasu uvedené v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ. Súdny dvor rozhodol, že:

> „... treba overiť, či znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa zákonného opisu tohto trestného činu spáchaného vo vydávajúcom štáte sú znakmi skutkovej podstaty, pre ktoré bola osoba odovzdaná, a či existuje dostatočná zhoda medzi údajmi uvedenými v zatykači a údajmi uvedenými v neskoršom úkone v konaní. Zmeny okolností týkajúcich sa času a miesta sú prípustné, ak vyplývajú z dôkazov predložených počas konania vedeného vo vydávajúcom štáte v súvislosti s postupom opísaným v zatykači, ak nemenia povahu trestného činu a ak nie sú dôvodom pre odmietnutie výkonu európskeho zatykača na základe článkov 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.“

[25] Rozsudok Súdneho dvora z 1. decembra 2008, *Leymann a Pustovarov*, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

3. POSTUP VYDÁVANIA EZ

3.1. Iné prebiehajúce trestné konania a európske zatykače týkajúce sa tej istej osoby

3.1.1. Vo vydávajúcom členskom štáte

Pred vydaním EZ sa odporúča, aby príslušný súdny orgán overil, či sa proti vyžiadanej osobe vo vydávajúcom členskom štáte nezačalo iné trestné konanie alebo nebol vydaný iný EZ.

Ak v súvislosti s vyžiadanou osobou existuje vo vydávajúcom členskom štáte iné neukončené trestné konanie alebo vykonateľný trest odňatia slobody, odporúča sa pred vydaním EZ komunikovať a podľa možnosti sa skoordinovať s inými vnútroštátnymi orgánmi. Dôležité je zabezpečiť, aby EZ zahŕňal všetky trestné činy, pre ktoré bude vyžiadaná osoba vo vydávajúcom členskom štáte trestne stíhaná alebo za ktoré bola odsúdená. Odporúča sa to najmä vzhľadom na pravidlo špeciality, ktoré môže zabrániť trestnému stíhaniu alebo odsúdeniu za iné trestné činy ako tie, pre ktoré bola osoba odovzdaná vykonávajúcim členským štátom (pozri oddiel 2.6). Hoci sa o súhlas vyžiadanej osoby alebo vykonávajúceho členského štátu s trestným stíhaním alebo vykonaním rozsudku za tieto trestné činy môže požiadať po odovzdaní [pozri článok 27 ods. 3 písm. f) a g) rámcového rozhodnutia o EZ], z praxe vyplynulo, že získanie takéhoto súhlasu môže byť pomalé alebo zložité.

Pokiaľ je to možné, všetky trestné činy by mali byť zahrnuté v jednom EZ, keďže sa tým zrýchli a zefektívni postup vo vykonávajúcom členskom štáte. Ak je vo vzťahu k tej istej osobe vydaný predchádzajúci EZ, tento EZ by sa mohol vždy, keď je to možné, nahradiť novým EZ, ktorý zahŕňa tak trestné činy z predchádzajúceho EZ, ako aj nové trestné činy. Ak je vo vzťahu k osobe vydaný predchádzajúci zápis na účely zadržania, mal by sa aktualizovať tak, aby zahŕňal nový EZ. Existuje možnosť vložiť do zápisu na účely zadržania viac ako jeden EZ (pozri bod 3.1 príručky SIRENE).

3.1.2. V inom členskom štáte

Ak existujú indície o iných neukončených trestných konaniach alebo vykonateľných trestoch odňatia slobody proti vyžiadanej osobe v inom členskom štáte alebo iných členských štátoch, mohlo by byť vhodné obrátiť sa pred vydaním EZ na orgány týchto iných členských štátov. V týchto prípadoch by orgány rôznych členských štátov mohli preskúmať možnosť koordinovať, ktorý členský štát má vydať (prvý) EZ, a možnosť odovzdania trestného konania do jedného členského štátu, alebo aspoň do menšieho počtu členských štátov.

Príslušné orgány majú v systéme SIS overiť, či vo vzťahu k tej istej osobe vytvoril zápis na účely zadržania iný členský štát. Zápis na účely zadržania týkajúci sa tej istej osoby môže vložiť viacero členských štátov. V prípade zadržania útvar SIRENE vykonávajúceho členského štátu súbežne informuje každý dotknutý členský štát (pozri bod 3.2 príručky SIRENE).

Príslušné orgány sa takisto môžu obrátiť na kontaktné miesta agentúry Eurojust alebo EJS alebo priamo na príslušný orgán iného členského štátu[26].

Treba pripomenúť, že ak bolo vykonávajúcemu členskému štátu v súvislosti s vyžiadanou osobou doručených viacero EZ, musí v každom prípade rozhodnúť, kam sa má vyžiadaná osoba odovzdať najskôr (pozri oddiel 5.10.). Preto by mohlo byť účinnejšie dosiahnuť ešte pred vydaním viacerých EZ dohodu vydávajúcich súdnych orgánov o tom, do ktorého členského štátu sa má vyžiadaná osoba odovzdať najskôr. Hoci vykonávajúci súdny orgán nie je viazaný dohodami týkajúcimi sa súbežných EZ, ktoré medzi sebou uzavreli vydávajúce súdne orgány, vykonávajúci súdny orgán by mal na ne prihliadať.

Preto sa odporúča vyplniť kolónku „f“ (iné okolnosti týkajúce sa prípadu) formulára EZ, pokiaľ ide o tieto dohody, aby o nich boli vykonávajúce súdne orgány okamžite informované.

3.2. Vyplnenie formulára európskeho zatykača

Podrobné usmernenia týkajúce sa vypĺňania formulára EZ sú stanovené v prílohe III.

3.2.1. Informácie, ktoré sú vždy potrebné

Vykonávajúci súdny orgán by mal mať vždy minimálne potrebné informácie, aby mohol rozhodnúť o odovzdaní (pozri článok 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ). Vykonávajúci súdny orgán musí byť najmä schopný potvrdiť totožnosť osoby a posúdiť, či sa uplatňuje niektorý z dôvodov nevykonania. Vydávajúci súdny orgán by mal preto venovať osobitnú pozornosť opisu trestných činov vo formulári EZ.

Presné informácie, ktoré sa majú predložiť, závisia od okolností každého prípadu. Je však dobré mať na zreteli, že vykonávajúci súdny orgán môže o prípade, na základe ktorého bol EZ vydaný, alebo o právnom systéme vydávajúceho členského štátu vedieť len málo alebo vôbec nič. Preto je nevyhnutné, aby vydávajúce súdne orgány zabezpečili, že informácie v EZ sú jasné, správne a zrozumiteľné. Ak sa formulár EZ vyplní riadne, nie sú potrebné nijaké doplňujúce dokumenty.

Zo skúseností vyplýva, že žiadosti o doplňujúce informácie medzi vydávajúcimi a vykonávajúcimi súdnymi orgánmi sú jednou z hlavných príčin oneskoreného vykonania EZ. To často vedie k prekročeniu lehôt stanovených v rámcovom rozhodnutí o EZ (pozri oddiel 4.1. o lehotách).

3.2.2. Užitočné doplňujúce informácie od vydávajúceho súdneho orgánu

K zápisu v systéme SIS sa musia priložiť fotografie a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú k dispozícii. Vždy sa takisto majú uviesť kontaktné údaje a číslo mobilného telefónu služobkonajúceho pracoviska a zodpovednej osoby, aby mohli byť upovedomené ihneď, bez ohľadu na to, v ktorej časti dňa bola vyžiadá osoba nájdená.

---

[26] Všeobecný úvod do úloh agentúry Eurojust a EJS nájdete v dokumente s názvom Pomoc v rámci medzinárodnej spolupráce v trestných veciach pre zamestnancov justície – Európska justičná sieť a Eurojust – Čo pre vás môžeme urobiť?, ktorý je k dispozícii na webovej stránke EJS (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) aj na webovej stránke agentúry Eurojust (http://www.eurojust.europa.eu).

Doplnenie príslušných informácií do EZ sa odporúča vždy, keď je pravdepodobné, že vykonávajúci členský štát bude požadovať záruky vydávajúceho členského štátu na základe článku 5 rámcového rozhodnutia o EZ. Vydávajúci súdny orgán už môže napríklad uviesť svoj súhlas s vrátením vyžiadanej osoby do vykonávajúceho členského štátu za uvedených podmienok (pozri oddiel 5.8).

3.3. Postúpenie európskeho zatykača

Postup postúpenia EZ závisí od toho, či vydávajúci súdny orgán pozná miesto, kde sa vyžiadaná osoba zdržiava (článok 9 rámcového rozhodnutia o EZ). Vo väčšine prípadov je miesto pobytu osoby neznáme alebo neisté a EZ by sa mal postúpiť do všetkých členských štátov prostredníctvom systému SIS. Dokonca aj keď je miesto pobytu osoby známe, vydávajúci súdny orgán sa môže rozhodnúť, že vloží zápis do systému SIS (článok 9 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

3.3.1. Keď miesto pobytu vyžiadanej osoby nie je známe

Keď miesto pobytu vyžiadanej osoby nie je známe, EZ sa má postúpiť do všetkých členských štátov. Na tento účel sa má vytvoriť zápis na účely zadržania v systéme SIS v súlade s článkom 26 rozhodnutia o systéme SIS II. Dôležité je zdôrazniť, že vydávajúci súdny orgán musí pred vložením zápisu do systému SIS vydať EZ.

Vydávajúci súdny orgán by mal zaslať, keď je to potrebné, prostredníctvom príslušného policajného orgánu kópiu pôvodného EZ a všetky príslušné informácie o danej osobe národnému útvaru SIRENE.

Útvar SIRENE vydávajúceho členského štátu skontroluje, či sú údaje úplné (napríklad či sú k dispozícii fotografie a odtlačky prstov a môžu sa pripojiť), pripojí kópiu pôvodného EZ k zápisu a prekladu, ak je k dispozícii, a potvrdí vloženie zápisu do systému SIS. Útvar SIRENE okrem toho oznámi obsah EZ všetkým ostatným útvarom SIRENE prostredníctvom výmeny doplňujúcich informácií (formulár A). Formulár A sa vydáva v angličtine. Vo formulári A (riadok 311) je dôležité uviesť, či je pátranie po osobe obmedzené len na územia určitých členských štátov (geograficky zamerané pátranie).

Po doručení formulára A všetky ostatné útvary SIRENE overujú, či sú informácie uvedené vo formulári A a v EZ úplné. V súlade s článkom 25 rozhodnutia o systéme SIS II môžu útvary SIRENE pod dohľadom súdnych orgánov takisto skontrolovať, či je zjavné, že vykonanie EZ sa bude musieť odmietnuť, a ak áno, označiť zápis indikátorom nevykonateľnosti, ktorý bráni zadržaniu. Počas tohto procesu overovania by mal byť zápis naďalej prístupný používateľom. Ak členský štát nevykoná EZ, a preto sa rozhodne označiť zápis indikátorom nevykonateľnosti, zápis zostane pre používateľov viditeľný. Týmto úkonom nebude zadržanie vyžiadanej osoby, ale zistenie miesta pobytu osoby (pozri oddiel 3.6 príručky SIRENE).

Prijímajúce útvary SIRENE takisto skontrolujú vnútroštátne databázy, ako sú policajné a väzenské systémy, s cieľom zistiť, či im je vyžiadaná osoba už známa, alebo je už dokonca vo väzbe za iný trestný čin. Ak sa zistí miesto pobytu osoby na základe takéhoto overovania, útvar SIRENE postúpi informácie uvedené vo formulári A príslušnému orgánu, ktorý vykoná EZ.

Zápis na účely zadržania vidia príslušné orgány všetkých členských štátov (zvyčajne donucovacie a súdne orgány). Ak sa osoba vypátra a zadrží na základe zápisu v systéme

SIS v inom členskom štáte, vydávajúci súdny orgán bude informovaný prostredníctvom národného útvaru SIRENE.

> Zápis na účely zadržania v systéme SIS, ktorý obsahuje kópiu pôvodného EZ, predstavuje EZ a má rovnaký účinok ako EZ (rozhodnutie o systéme SIS II, článok 31 ods. 1). Od začiatku fungovania systému SIS druhej generácie sa už postúpenie pôvodného EZ v papierovej forme nevyžaduje, keďže kópia pôvodného EZ je pripojená priamo k zápisu. Keďže sa však pôvodný EZ vydáva v jazyku vydávajúceho členského štátu a formulár A sa vydáva v angličtine, stále môže byť potrebné, aby vydávajúci súdny orgán zaslal po zadržaní vyžiadanej osoby vykonávajúcemu štátu preložený EZ. Kópia prekladu EZ do jedného alebo viacerých úradných jazykov Únie sa takisto môže priložiť hneď k zápisu.

Na webovej stránke EJS (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) sa nachádza zoznam jazykov akceptovaných členskými štátmi (pozri oddiel 3.4.).

Vydávajúci súdny orgán má zabezpečiť, aby sa zápis vložený do systému SIS uchovával len na čas potrebný na dosiahnutie účelu, na ktorý bol vložený (rozhodnutie o systéme SIS II, článok 44 ods. 1). Z toho vyplýva, že zápis sa musí vymazať vždy, keď sa EZ stiahne (pozri oddiel 10.4 tejto príručky), alebo po uskutočnení odovzdania osoby (pozri oddiel 3.11 príručky SIRENE).

3.3.2. Keď je miesto pobytu vyžiadanej osoby známe

Keď je miesto pobytu vyžiadanej osoby známe, vydávajúci súdny orgán môže zaslať EZ na vykonanie priamo príslušnému orgánu vykonávajúceho členského štátu (pozri článok 9 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

Ak vydávajúci súdny orgán nepozná príslušný vykonávajúci súdny orgán, musí vykonať šetrenie vrátane kontaktných miest Európskej justičnej siete, aby získal túto informáciu od vykonávajúceho členského štátu (článok 10 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ). Nástroj Atlas na webovej stránke EJS takisto (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) obsahuje informácie a kontaktné údaje príslušných orgánov každého členského štátu.

Na obmedzenie rizika úteku vyžiadanej osoby môže vydávajúci súdny orgán zaslať EZ aj národnému útvaru SIRENE na postúpenie do ostatných členských štátov prostredníctvom systému SIS (pozri oddiel 3.3.1). Zápis v systéme SIS umožňuje informovať policajné orgány v členských štátoch, že osoba sa hľadá na účely zadržania. Všetkým útvarom SIRENE sa však má jasne uviesť, že miesto pobytu osoby je známe, aby sa zabránilo zbytočnému overovaniu, či je osoba na ich území známa, alebo sa tam zdržiava.

3.3.3. Postúpenie EZ do členských štátov, ktoré nepoužívajú systém SIS

Systém SIS v súčasnosti nepoužívajú tieto členské štáty: Cyprus a Írsko. Ak sa vyžaduje postúpenie do týchto členských štátov, EZ sa môže zaslať buď priamo, alebo ho môže zaslať príslušná národná kancelária Interpolu. Postúpenie prostredníctvom Interpolu sa stanovuje v článku 10 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ.

Treba však pripomenúť, že v niektorých členských štátoch zápis Interpolu nepredstavuje dôvod na zatknutie. Preto je dôležité v zápise jasne uviesť existenciu EZ, keďže EZ vždy zahŕňa povinnosť zadržať vyžiadanú osobu.

3.4. Preklad európskeho zatykača

Formulár EZ sa musí vyplniť v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu alebo sa musí do takéhoto jazyka preložiť. Pokiaľ však vykonávajúci členský štát uviedol vo vyhlásení, že súhlasí aj s prekladom do jedného alebo viacerých úradných jazykov inštitúcií Únie , EZ môže byť prípadne preložený do jedného z týchto jazykov (článok 8 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

Na webovej stránke EJS (http://www.ejn-crimjust.europa.eu – nástroj *Fiches belges*) sa nachádza zoznam jazykov akceptovaných členskými štátmi.

Keď sa EZ postupuje prostredníctvom systému SIS, vydávajúci členský štát môže k zápisu pripojiť aj kópiu prekladu EZ do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Únie podľa ustanovení článku 27 ods. 2 rozhodnutia o systéme SIS II. Tieto preklady, ako aj formuláre A, by mali slúžiť ako dostatočný základ na vykonanie overovania uvedeného v oddieli 3.3.1 tejto príručky. Treba pripomenúť, že to nemá vplyv na povinnosť preložiť EZ do jazyka akceptovaného vykonávajúcim členským štátom.

Keď je možné predpokladať miesto zadržania vyžiadanej osoby, môže byť lepšie vopred preložiť EZ do jazyka tohto členského štátu. Uľahčuje sa tým dodržanie krátkych lehôt na vykonanie EZ.

V prípadoch, keď sa EZ postupuje priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu, musí sa k nemu pripojiť preklad. Keďže EZ sa musí vybaviť a vykonať ako naliehavá záležitosť (článok 17 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ), vydávajúci členský štát by mal zaslať preklad čo najskôr a v každom prípade pred uplynutím lehoty stanovenej členským štátom na doručenie preloženého EZ (pozri oddiel 4.3 tejto príručky).

Preklady sa musia vykonávať s použitím štandardného formulára EZ, ktorý je dispozícii vo všetkých 24 úradných jazykoch Únie. Všetky jazykové verzie formulára sú dispozícii na webovej stránke EJS (nástroje Právna knižnica a Compendium, vo formáte pdf aj word).

3.5. Po zadržaní vyžiadanej osoby: spolupráca a komunikácia s príslušnými orgánmi vykonávajúceho štátu

Po zadržaní vyžiadanej osoby v inom členskom štáte majú príslušné orgány vydávajúceho členského štátu pohotovo zareagovať na žiadosť o informácie alebo inú žiadosť od orgánov vykonávajúceho členského štátu. Príslušným orgánom vydávajúceho členského štátu sa odporúča, aby si preštudovali ČASŤ II tejto príručky, kde sa nachádzajú usmernenia pre dobrú spoluprácu a komunikáciu s príslušnými orgánmi vykonávajúceho členského štátu. Ak nastanú problémy v komunikácii, pomôcť môže EJS alebo agentúra Eurojust. Pri zadržaní osoby po vložení zápisu na účely zadržania v systéme SIS komunikáciu pravidelne uľahčujú aj útvary SIRENE.

Ak sa vydávajúci súdny orgán rozhodne stiahnuť EZ, ktorý vydal, mal by to bezodkladne oznámiť vykonávajúcemu súdnemu orgánu, najmä keď bola vyžiadaná osoba pozbavená slobody. Musí takisto zabezpečiť vymazanie zápisu zo systému SIS.

Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie (článok 15 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

ČASŤ II: VYKONÁVANIE EURÓPSKEHO ZATYKAČA

4. POSTUP VYKONANIA EZ

4.1. Lehoty na prijatie rozhodnutia o vykonaní EZ

Na vykonanie EZ sú stanovené prísne lehoty. Lehoty závisia od toho, či vyžiadaná osoba súhlasí so svojím odovzdaním. Zdôrazňuje sa, že bez ohľadu na lehoty sa všetky EZ musia vybavovať a vykonávať ako **naliehavá** záležitosť (článok 17 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

Ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojím odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní EZ sa prijme v lehote do **10 dní od vyjadrenia súhlasu** (článok 17 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

Ak vyžiadaná osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní EZ sa prijme v lehote do **60 dní od zadržania** vyžiadanej osoby (článok 17 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

Podľa rámcového rozhodnutia o EZ súhlas v zásade nemožno odvolať. Každý členský štát však môže stanoviť, že súhlas a v príslušných prípadoch vzdanie sa nároku na pravidlo špeciality (pozri oddiel 2.6) sa môžu odvolať v súlade s pravidlami uplatniteľnými podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Ak vyžiadaná osoba svoj súhlas odvolá, pôvodná lehota 10 dní sa prestane uplatňovať a stáva sa 60-dňovou lehotou, ktorá začína plynúť dňom zadržania (článok 13 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ). Pri stanovení tejto lehoty sa neprihliada na obdobie medzi dňom vyjadrenia súhlasu a dňom jeho odvolania.

Výnimočne, keď v konkrétnom prípade nemožno EZ vykonať v platných lehotách, môžu sa tieto lehoty predĺžiť o **ďalších 30 dní.** V takom prípade musí o tom vykonávajúci súdny orgán okamžite informovať vydávajúci súdny orgán a uviesť dôvody prieťahov (článok 17 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

Ako rozhodol Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-168/13 PPU, *Jeremy F.*[27], akékoľvek odvolanie s odkladným účinkom vo veci rozhodnutia o odovzdaní, ktoré je stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, musí byť v každom prípade v súlade s lehotami stanovenými v rámcovom rozhodnutí o EZ na prijatie konečného rozhodnutia.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-237/15 PPU, *Lanigan*[28], rozhodol, že uplynutie lehôt na prijatie rozhodnutia o vykonaní EZ nemá za následok oslobodenie príslušného súdu od povinnosti prijať rozhodnutie v tejto súvislosti a samo osebe nebráni v ponechaniu vyžiadanej osoby vo väzbe. Prepustenie vyžiadanej osoby spolu s opatreniami, ktoré sú potrebné na to, aby sa jej zabránilo v úteku, sa však musí nariadiť, ak je trvanie väzby neprimerane dlhé.

---

27 Rozsudok Súdneho dvora z 30. mája 2013, *Jeremy F.*, C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

28 Rozsudok Súdneho dvora zo 16. júla 2015, *Lanigan*, C-237/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:474.

Povinnosť informovať agentúru Eurojust o prieťahoch

Keď členský štát nemôže dodržať lehoty, príslušné orgány musia informovať agentúru Eurojust a uviesť dôvody prieťahu (článok 17 ods. 7 rámcového rozhodnutia o EZ). Vzhľadom na zásadný význam dodržania lehôt pri fungovaní EZ agentúra Eurojust monitoruje prípady, keď lehoty nie je možné dodržať, ak je o tom informovaná. Agentúra Eurojust môže na základe toho pomôcť zistiť problémy, ktoré sú príčinou prieťahu. Agentúra Eurojust môže v mnohých situáciách pomôcť príslušným orgánom dodržať lehoty napríklad uľahčením výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi.

4.2. Lehoty na odovzdanie vyžiadanej osoby (po prijatí rozhodnutia o vykonaní EZ)

Lehota na odovzdanie vyžiadanej osoby začína plynúť okamžite po prijatí konečného rozhodnutia o vykonaní EZ. Dotknuté orgány musia čo najskôr zariadiť a dohodnúť odovzdanie osoby (článok 23 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ). Odovzdanie sa v každom prípade musí uskutočniť najneskôr do **10 dní** od prijatia konečného rozhodnutia o vykonaní EZ (článok 23 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ). Z tohto dôvodu je potrebné bezodkladne sa dohodnúť na praktických podmienkach odovzdania.

Ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote 10 dní bránia okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek z členských štátov, vykonávajúci a vydávajúci súdny orgán sa musia neodkladne navzájom skontaktovať a dohodnúť na novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie musí uskutočniť v lehote desiatich dní od nového dátumu, ktorý bol takto dohodnutý (článok 23 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-640/15, *Vilkas*[29], dospel k záveru, že vykonávajúci súdny orgán sa môže s vydávajúcim súdnym orgánom dohodnúť na novom dátume odovzdania, dokonca aj keď predchádzajúce dva pokusy o odovzdanie neboli úspešné z dôvodu odporu, ktorý kládla vyžiadaná osoba, pokiaľ tento odpor nemohli orgány predvídať a dôsledkom odporu pri odovzdaní sa nebolo možné vyhnúť napriek vynaloženiu všetkej riadnej starostlivosti týmito orgánmi, čo má zistiť vnútroštátny súd. Tieto orgány sú naďalej povinné dohodnúť sa na novom dátume odovzdania, ak lehota stanovená v článku 23 uplynula.

Pokiaľ ide o odklad odovzdania osoby zo závažných humanitárnych dôvodov, napríklad z dôvodu vážneho ochorenia vyžiadanej osoby, pozri oddiel 5.9.1.

4.3. Preklad EZ

Vykonávajúci súdny orgán môže stanoviť lehotu na doručenie prekladu EZ. EZ sa má preložiť do jedného zo úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu alebo do iného jazyka, o ktorom tento členský štát oznámil, že ho akceptuje. Vykonávajúcim súdnym orgánom sa dôrazne odporúča, aby stanovili túto lehotu **medzi 6 a 10 kalendárnymi dňami.**

Zo skúseností vyplýva, že lehota kratšia ako šesť dní je často príliš krátka na poskytnutie prekladu primeranej kvality. Umožnenie viac ako 10 dní by sa mohlo považovať za príčinu neprimeraného predĺženia postupu, najmä ak je vyžiadaná osoba vo väzbe.

[29] Rozsudok Súdneho dvora z 25. januára 2017, *Vilkas*, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

4.4. Komunikácia medzi príslušnými súdnymi orgánmi členských štátov *pred* rozhodnutím o odovzdaní

4.4.1. Kedy komunikovať

Doplňujúce informácie potrebné na umožnenie rozhodnutia o odovzdaní

Žiadosti o doplňujúce informácie by mali byť výnimkou. Táto komunikácia by sa mala uskutočňovať prostredníctvom útvarov SIRENE pomocou vyhradeného formulára (formulár M). EZ funguje na základe všeobecného predpokladu, že vykonávajúci súdny orgán môže rozhodnúť o odovzdaní osoby na základe informácií uvedených v EZ. Tento predpoklad spočíva na zásade vzájomného uznávania a na potrebe rýchleho rozhodnutia o odovzdaní. Na dodržanie povinnosti vykonať EZ sú napriek tomu v niektorých situáciách potrebné žiadosti o doplňujúce informácie.

Ak sú informácie oznámené vydávajúcim členským štátom nedostatočné na to, aby vykonávajúcemu súdnemu orgánu umožnili rozhodnúť o odovzdaní osoby, vykonávajúci súdny orgán musí komunikovať s vydávajúcim súdnym orgánom s cieľom získať potrebné doplňujúce informácie. Dôležité je pripomenúť, že v rámcovom rozhodnutí o EZ sa to stanovuje ako **povinnosť** vykonávajúceho súdneho orgánu (článok 15 ods. 2).

Komunikácia medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom pred rozhodnutím o odovzdaní by sa mala týkať najmä doplňujúcich informácií, ktoré sú potrebné na prijatie rozhodnutia o odovzdaní (pozri oddiel 5.6.). Žiadosti o doplňujúce informácie sa tak majú týkať najmä obsahu požadovaného vo formulári EZ, ktorý je potrebný na posúdenie možnosti vykonať EZ a uplatniteľnosti akéhokoľvek dôvodu na odmietnutie.

V súlade so zásadou vzájomného uznávania vykonávajúci súdny orgán nesmie spochybniť dôvody rozhodnutí súdnych orgánov vydávajúceho členského štátu.

Komunikácia sa má vždy uskutočniť čo najrýchlejšie a v každom prípade v rámci lehôt stanovených v článku 17 rámcového rozhodnutia o EZ.

Typické situácie, v ktorých môžu byť doplňujúce informácie potrebné, sú, keď:

a) nie je vyplnená príslušná časť formulára EZ,

b) obsah EZ nie je jasný,

c) v EZ je zjavná chyba,

d) nie je isté, či bola podľa EZ zadržaná správa osoba.

Pred oznámením dôvodu odmietnutia

V mnohých situáciách môže vykonávajúci súdny orgán kontaktovať vydávajúci súdny orgán pred rozhodnutím o uplatnení dôvodu na nevykonanie. Môže to byť užitočné napríklad s cieľom určiť, či existujú iné opatrenia justičnej spolupráce, ktoré by sa mohli použiť, keď sa EZ nemôže vykonať.

Iné dôvody na komunikáciu

Ďalšia komunikácia môže byť takisto potrebná napríklad:

a) na získanie záruk vydávajúceho členského štátu, pokiaľ ide o doživotné tresty odňatia slobody alebo o vrátenie štátnych príslušníkov alebo osôb s trvalým pobytom na odpykanie si trestov odňatia slobody vo vykonávajúcom členskom štáte (pozri oddiel 5.8), a

b) v prípade viacnásobných EZ týkajúcich sa tej istej osoby (pozri oddiel 5.10).

4.4.2. Ako komunikovať

EZ je postavený na zásade priameho kontaktu medzi príslušnými orgánmi. Priama komunikácia medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom má tú výhodu, že je pohotová a spoľahlivá.

V prípade, ak dotknutý členský štát určil ústredný orgán na úradnú korešpondenciu v súlade s článkom 7 rámcového rozhodnutia o EZ, sa však komunikácia musí uskutočňovať prostredníctvom ústredného orgánu. Informácia o členských štátoch, ktoré využili túto možnosť, sa nachádza na webovej stránke EJS (*https://www.ejn-crimjust.europa.eu*).

Justičný atlas (kontaktné údaje)

Kontaktné údaje príslušných orgánov členských štátov sa nachádzajú v nástroji Atlas na webovej stránke EJS *(https://www.ejn-crimjust.europa.eu)*. Nástroj Atlas bol vytvorený na účely zistenia orgánu miestne príslušného na doručenie rozhodnutia, ktoré sa má vykonať, a kontaktovania príslušnej osoby s cieľom prediskutovať praktické otázky týkajúce sa EZ a iných nástrojov vzájomného uznávania.

Spôsoby komunikácie

V rámcovom rozhodnutí o EZ neexistujú nijaké osobitné pravidlá týkajúce sa foriem či postupov komunikácie po doručení EZ. Komunikácia sa môže uskutočňovať akýmikoľvek dostupnými dostatočne bezpečnými prostriedkami (napr. telefonicky alebo e-mailom). Najúčinnejší spôsob je komunikovať priamo s minimálnymi formalitami, a ak je to možné, na základe dohody o používaní spoločného jazyka.

V písomnej komunikácii sa odporúča používať čo najjednoduchší jazyk. Termíny alebo pojmy, ktoré môžu mať v rôznych právnych systémoch rôzne významy, sa nemajú používať alebo sa majú vysvetliť. Pomôže to zabrániť nedorozumeniam a problémom pri preklade.

Dobrá komunikácia pomáha zachovávať rýchlosť postupu, brániť nedorozumeniam a dodržiavať krátke lehoty uvedené v článku 17 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiely 4.1. a 4.2. tejto príručky o lehotách).

Vždy naliehavé

Vydávajúci súdny orgán musí vybavovať žiadosti o ďalšie informácie ako naliehavú záležitosť. Vykonávajúci súdny orgán môže stanoviť (primeranú) lehotu na doručenie

týchto informácií s prihliadnutím na potrebu dodržiavať lehoty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutia o EZ (článok 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

Príslušné orgány by takisto mali prihliadať na prieťahy, ku ktorým môže dôjsť v dôsledku žiadostí o ďalšie informácie, a mali by sa snažiť tieto prieťahy minimalizovať.

Komunikáciu môžu uľahčiť kontaktné miesta agentúry Eurojust a EJS

Komunikáciu s orgánmi ostatných členských štátov môžu uľahčiť kontaktné miesta EJS alebo národní členovia agentúry Eurojust. EJS aj Eurojust môžu zabezpečiť pohotovú a neformálnu komunikáciu medzi zástupcami právnych systémov všetkých členských štátov.

Využitie EJS alebo agentúry Eurojust v súlade s ich osobitnými úlohami sa odporúča najmä v naliehavých situáciách alebo keď je zložité obrátiť sa na správny orgán.

Nástroje na webovej stránke EJS (Justičný atlas, *Fiches belges*) a kontaktné miesta EJS môžu napríklad pomôcť určiť príslušné vykonávajúce súdne orgány a poskytnúť informácie o osobitných požiadavkách vo vykonávajúcom členskom štáte, zatiaľ čo národný člen agentúry Eurojust má byť zapojený v prípade opakovaných prieťahov alebo odmietnutí vykonať EZ, alebo v prípade prekrývajúcich sa EZ. Bezpečné telekomunikačné spojenie EJS sa navyše môže využiť ako kanál na postúpenie EZ podľa ustanovení článku 10 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ. Osvedčenou praxou je uviesť vo formulári EZ, či boli do prípravy EZ zapojené kontaktné miesta EJS alebo národní členovia agentúry Eurojust alebo iné osoby zodpovedné za prípad[30].

Úloha útvarov SIRENE

V prípade zápisov na účely zadržania vložených v systéme SIS sú útvary SIRENE zodpovedné za výmenu informácií od okamihu nájdenia osoby („zásah") najmenej do začiatku formálneho postupu odovzdania. Súdne orgány majú útvar SIRENE pravidelne informovať o akomkoľvek vývoji, ktorý nastane medzi lustráciou a konečným rozhodnutím o vykonaní EZ.

4.5. Povinnosť vykonávajúceho súdneho orgánu informovať vydávajúci súdny orgán *po* rozhodnutí o odovzdaní

Po prijatí rozhodnutia o odovzdaní alebo neodovzdaní vyžiadanej osoby je vykonávajúci súdny orgán povinný informovať vydávajúci členský štát o rozhodnutí, ako aj o čase strávenom vo väzbe.

4.5.1. Informácie týkajúce sa rozhodnutia o odovzdaní

Vykonávajúci súdny orgán musí rozhodnutie o odovzdaní oznámiť vydávajúcemu súdnemu orgánu. Bez ohľadu na to, či sa vyžiadaná osoba odovzdá alebo nie, sa toto oznámenie musí uskutočniť **okamžite bo prijatí rozhodnutia**, aby orgány vydávajúceho

[30] Všeobecný úvod do úloh agentúry Eurojust a EJS nájdete v dokumente s názvom Pomoc v rámci medzinárodnej spolupráce v trestných veciach pre zamestnancov justície – Európska justičná sieť a Eurojust – Čo pre vás môžeme urobiť?, ktorý je k dispozícii na webovej stránke EJS (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) aj na webovej stránke agentúry Eurojust (http://www.eurojust.europa.eu).

členského štátu mohli prijať primerané opatrenia. Táto povinnosť bezodkladne informovať vydávajúci členský štát vyplýva z článku 22 rámcového rozhodnutia o EZ.

Na tento účel sa odporúča použiť štandardný formulár uvedený v prílohe VII tejto príručky. Odporúča sa takisto, aby vykonávajúci súdny orgán oznámil rozhodnutie **priamo** vydávajúcemu súdnemu orgánu, keďže to uľahčuje rýchlu a jasnú komunikáciu (pozri oddiel 4.4.2).

Každé odmietnutie vykonania EZ sa musí zdôvodniť (článok 17 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dôležité je, aby vykonávajúce súdne orgány **jasne uviedli, na ktoré trestné činy sa rozhodnutie o odovzdaní vzťahuje**. To je dôležité vzhľadom na pravidlo špeciality stanovené v článku 27 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 2.6 tejto príručky). Pravidlo špeciality môže vydávajúcemu členskému štátu zabrániť v stíhaní iných trestných činov spáchaných pred odovzdaním, ako sú trestné činy, pre ktoré bola vyžiadaná osoba odovzdaná.

V prípadoch, keď bol EZ vložený do systému SIS, vykonávajúci súdny orgán má oznámiť svoje rozhodnutie útvaru SIRENE vo svojom členskom štáte.

4.5.2. Informácie o čase strávenom vo väzbe

Vydávajúcemu súdnemu orgánu sa musia postúpiť všetky informácie o trvaní väzby vyžiadanej osoby na základe EZ. V rámcovom rozhodnutí o EZ sa vyžaduje, aby sa tieto informácie postúpili v **čase odovzdávania** (článok 26 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ). Tieto informácie môže postúpiť vykonávajúci súdny orgán alebo určený ústredný orgán.

Dôležité je, aby boli orgány vydávajúceho členského štátu informované o presnom čase strávenom vo väzbe. Toto obdobie sa musí odpočítať od konečného trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia (článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

V štandardnom formulári v prílohe VII sa nachádza priestor na poskytnutie informácií o čase strávenom vo väzbe.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-294/16 PPU, *JZ*[31]*,* rozhodol takto:

> „47 … sa pojem ‚zadržiavanie‘ v zmysle článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 musí vykladať tak, že sa popri uväznení vzťahuje aj na akékoľvek opatrenie alebo akýkoľvek súbor opatrení uložených dotknutej osobe, ktoré z dôvodu ich typu, trvania, účinkov a spôsobu výkonu pozbavujú dotknutú osobu osobnej slobody spôsobom porovnateľným s uväznením.
>
> …
>
> 53 Súdny orgán členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač, je pri vykonávaní článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 povinný preskúmať, či sa opatrenia prijaté voči dotknutej osobe vo vykonávajúcom

[31] Rozsudok Súdneho dvora z 28. júla 2016, *JZ*, C-294/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:610.

členskom štáte musia považovať za pozbavenie slobody tak, ako je uvedené v bode 47 tohto rozsudku, a teda predstavujú zadržiavanie v zmysle tohto článku 26 ods. 1. Ak uvedený súdny orgán dospeje v rámci tohto preskúmania k záveru, že je to tak, uvedený článok 26 ods. 1 ukladá povinnosť započítať do doby odňatia slobody, ktoré má táto osoba vykonať v členskom štáte vydávajúcom európsky zatykač, celé obdobie, počas ktorého sa tieto opatrenia uplatňovali.

…

55 Keďže sa však uvedený článok 26 ods. 1 obmedzuje na stanovenie minimálnej úrovne ochrany základných práv osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, nemožno ho, ako uviedol generálny advokát v bode 72 svojich návrhov, vykladať ako ustanovenie, ktoré bráni tomu, aby mohol súdny orgán členského štátu vydávajúceho tento zatykač len na základe vnútroštátneho práva započítať do celkovej doby odňatia slobody, ktoré má dotknutá osoba vykonať v tomto členskom štáte, celé obdobie alebo časť obdobia, počas ktorého sa vo vykonávajúcom členskom štáte uplatňovali na túto osobu opatrenia zahŕňajúce nie pozbavenie, ale len obmedzenie osobnej slobody.

56 Napokon je potrebné pripomenúť, že pri preskúmaní uvedenom v bode 53 tohto rozsudku môže súdny orgán členského štátu vydávajúceho európsky zatykač na základe článku 26 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 požiadať príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu o poskytnutie všetkých potrebných informácií.“

4.6. Držanie vyžiadanej osoby vo väzbe vo vykonávajúcom členskom štáte

Po zadržaní vyžiadanej osoby na základe EZ musí vykonávajúci súdny orgán rozhodnúť, či je potrebné držať túto osobu vo väzbe, alebo sa môže do rozhodnutia o vykonaní EZ prepustiť. Väzba sa teda nevyhnutne nevyžaduje a osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu (článok 12 rámcového rozhodnutia o EZ).

Keď osoba nie je držaná vo väzbe, príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu má povinnosť vykonať všetky opatrenia, ktoré považuje za potrebné, aby zabránil jej úteku (článok 12 rámcového rozhodnutia o EZ). Tieto opatrenia by mohli zahŕňať napríklad zákaz cestovania alebo povinnosť pravidelne sa hlásiť a elektronický dohľad.

Rozhodnutie o väzbe sa prijme v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a v súlade článkom 6 Charty základných práv Európskej únie, v ktorom sa stanovuje, že každý má právo na slobodu a bezpečnosť osoby.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-237/15 PPU, *Lanigan,* rozhodol:

„Článok 15 ods. 1 a článok 17 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV (...) sa majú vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci súdny orgán je povinný prijať rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača aj po uplynutí lehôt stanovených v tomto článku 17.

Článok 12 uvedeného rámcového rozhodnutia v spojení s článkom 17 tohto rozhodnutia a so zreteľom na článok 6 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že v takej situácii nebráni ponechaniu vyžiadanej osoby vo väzbe v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu, aj keď celková dĺžka väzby tejto osoby prekročí tieto lehoty, pokiaľ táto dĺžka nie je neprimeraná so zreteľom na znaky konania vedeného vo veci samej, čo musí overiť vnútroštátny súd. Ak vykonávajúci súdny orgán rozhodne, že väzbu tejto osoby ukončí, je povinný prijať v súvislosti s jej dočasným prepustením všetky potrebné opatrenia na zabránenie jej úteku a zabezpečiť, aby materiálne podmienky potrebné na jej účinné odovzdanie boli splnené, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača.“

5. ROZHODNUTIE O ODOVZDANÍ

5.1. Všeobecná povinnosť vykonať EZ

Vykonávajúci súdny orgán má všeobecnú povinnosť vykonať každý EZ na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia o EZ (článok 1). Týmto ustanoveniam sa venujú oddiely 5 až 8 tejto príručky. Rozhodnutie o odovzdaní sa musí vykonať v lehotách uvedených v oddieli 4.

Príslušné orgány musia okrem toho zabezpečiť rešpektovanie minimálnych procesných práv vyžiadanej osoby, ako sa uvádza v oddieli 11.

5.2. Zoznam 32 trestných činov, ktoré sú dôvodom na odovzdanie osoby bez overovania obojstrannej trestnosti

Vykonávajúci súdny orgán má skontrolovať, či vydávajúci súdny orgán určil niektorý z trestných činov ako trestný čin, ktorý patrí do niektorej z 32 kategórií trestných činov uvedených v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ. Vykonávajúci súdny orgán môže obojstrannú trestnosť overovať len v prípade trestných činov, ktoré nie sú uvedené v zozname 32 trestných činov.

Treba zdôrazniť, že relevantné je len vymedzenie trestného činu a najvyšší trest v právnych predpisoch vydávajúceho členského štátu. Vykonávajúci súdny orgán musí uznať, čo uviedol vydávajúci súdny orgán v EZ.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-289/15, *Grundza,* vyložil článok 7 ods. 3 a článok 9 ods. 1 písm. d) rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV (najmä ako sa majú posudzovať podmienky obojstrannej trestnosti). Súdny dvor rozhodol takto:

„38 ... pri posúdení obojstrannej trestnosti je úlohou príslušného orgánu vykonávajúceho štátu overiť, či základné skutkové okolnosti trestného činu, ako sú uvedené v rozsudku vyhlásenom príslušným orgánom štátu pôvodu, by samy osebe, za predpokladu, že nastali na území vykonávajúceho štátu, boli takisto trestné na území tohto štátu.

…

49 V rámci posúdenia obojstrannej trestnosti ... príslušný orgán vykonávajúceho štátu neskúma, či bol porušený záujem chránený v štáte

pôvodu, ale má skúmať, či by za predpokladu, že k danému trestnému činu došlo na území členského štátu, kde pôsobí tento orgán, bol považovaný za porušený podobný záujem, chránený vnútroštátnym právom tohto štátu.“

Ak sa vykonávajúci súdny orgán domnieva, že v tejto súvislosti prišlo k zjavnej chybe, mal by sa obrátiť so žiadosťou o vysvetlenie na vydávajúci súdny orgán (pozri oddiel 4.4 o komunikácii).

5.3. Vedľajšie trestné činy

„Vedľajšími trestnými činmi” sa rozumejú jeden alebo viacero trestných činov, za ktoré možno uložiť nižší trest, ako je hranica uvedená v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ. Takéto trestné činy môžu byť zahrnuté do EZ ako vedľajšie trestné činy. Vydávajúci súdny orgán môže takéto trestné činy zahrnúť do formulára EZ, aj keď nepatria do rozsahu pôsobnosti EZ (pozri oddiel 2.3).

EZ však musí byť vydaný aspoň za jeden trestný čin, ktorý spĺňa hranicu uvedenú v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ.

Samotným rámcovým rozhodnutím o EZ sa výslovne neupravuje spôsob, ako riešiť otázku odovzdania v súvislosti s vedľajšími trestnými činmi. Niektoré členské štáty sa rozhodli to umožniť, iné nie. Ak vykonávajúci členský štát neodovzdáva osoby za vedľajšie trestné činy, pravidlo špeciality môže vydávajúcemu členskému štátu zabrániť v stíhaní týchto trestných činov (pozri oddiel 2.6 o pravidle špeciality).

Ak EZ zahŕňa vedľajšie trestné činy, odporúča sa, aby vykonávajúci súdny orgán v rozhodnutí o odovzdaní jasne uviedol, či sa odovzdanie týka aj vedľajších trestných činov. Odovzdanie pre vedľajšie trestné činy poskytuje vydávajúcemu členskému štátu právomoc stíhať tieto trestné činy alebo vykonať trest odňatia slobody za tieto trestné činy.

Príloha VIII obsahuje zoznam členských štátov, ktorých právne systému stanovujú možnosť odovzdania osoby za vedľajšie trestné činy.

5.4. Dôvody na nevykonanie (odmietnutie)

Všeobecná povinnosť vykonať EZ (zakotvená v článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ) je obmedzená dôvodmi na povinné a nepovinné nevykonanie EZ, teda dôvodmi na *odmietnutie* (články 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia o EZ). Dôležité je pripomenúť, že v súlade s rámcovým rozhodnutím o EZ sú tieto dôvody jedinými dôvodmi, na ktoré sa môže vykonávajúci súdny orgán odvolať ako na základ na nevykonanie. Pokiaľ ide o dôvody na nepovinné nevykonanie, vykonávajúci súdny orgán sa môže odvolávať len na tie, ktoré sú transponované do jeho vnútroštátnych právnych predpisov. Súdny dvor vysvetlil, že zoznam dôvodov je **vyčerpávajúci** [najmä vo svojich rozsudkoch vo veci C-123/08, *Wolzenburg*, bod 57, a v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, *Aranyosi a Căldăraru*, bod 80][32].

[32] Rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2009, *Wolzenburg*, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, rozsudok Súdneho dvora z 5. apríla 2016, *Aranyosi a Căldăraru*, spojené veci C-404/15 a C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198.

Vykonávajúci súdny orgán sa môže pred rozhodnutím o odmietnutí odovzdania obrátiť na vydávajúci súdny orgán. Môže to byť vhodné, keď existujú nejasnosti, pokiaľ ide o uplatnenie niektorého z dôvodov na nevykonanie. Vykonávajúci súdny orgán môže pred prijatím rozhodnutia o odmietnutí komunikovať aj o možnostiach ďalších opatrení, ako je odovzdávanie uväznených osôb (pozri oddiel 4.4. o komunikácii a oddiel 2.5. o ďalších opatreniach Únie v oblasti justičnej spolupráce).

Po prijatí rozhodnutia o odmietnutí odovzdania už vyžiadaná osoba nemôže byť držaná vo väzbe na základe EZ.

5.4.1. Povinné dôvody na nevykonanie

Keď sa uplatňuje jeden alebo viacero povinných dôvodov na nevykonanie, vykonávajúci súdny orgán musí odmietnuť vykonať EZ (článok 3 rámcového rozhodnutia o EZ). Preto ak vykonávajúci súdny orgán stanovil, že sa uplatňuje jeden z týchto dôvodov na odmietnutie, musí vykonanie odmietnuť. Tieto dôvody sú stanovené v článku 3 rámcového rozhodnutia o EZ:

Amnestia (článok 3 ods. 1)

Na trestný čin, na ktorom je založený zatykač, sa vzťahuje amnestia vo vykonávajúcom členskom štáte. Vyžaduje sa takisto, aby vykonávajúci členský štát mal právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva.

Zásada ne bis in idem (článok 3 ods. 2)

Vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že vyžiadaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy. V prípade vyneseného rozsudku sa takisto požaduje, aby bol rozsudok vykonaný alebo sa v súčasnosti vykonával, alebo aby už nemohol byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesený.

Súdny dvor vydal niekoľko rozsudkov vo veciach týkajúcich sa výkladu zásady *ne bis in idem* vo vzťahu k článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (DVSD). Tieto rozsudky sa uplatňujú na rámcové rozhodnutie o EZ na základe rozsudku vo veci C-261/09, *Mantello*[33], *a* vysvetľujú sa v nich také pojmy ako „konečné rozhodnutie“, „rovnaký trestný čin“ a „rozsudok bol vykonaný“. Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-129/14 PPU, *Spasic*[34], rozhodol, že článok 54 DVSD je ako taký zlučiteľný s článkom 50 Charty základných práv Európskej únie, kde je táto zásada zakotvená.

V prílohe VI sú uvedené súhrny rozsudkov Súdneho dvora, ktoré sa týkajú zásady *ne bis in idem*.

> *Článok 54 DVSD*
>
> „Osoba právoplatne odsúdená jednou zo zmluvných strán nesmie byť pre ten istý čin stíhaná inou zmluvnou stranou, a to za predpokladu, že v prípade

[33] Rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2010, *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

[34] Rozsudok Súdneho dvora z 27. mája 2014, *Spasic*, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

odsúdenia bol trest už odpykaný alebo sa práve odpykáva, alebo podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok vynesený, už nemôže byť vykonaný.“

Článok 50 Charty

„Právo nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin

Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní za trestný čin, za ktorý už bol v rámci Únie oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom v súlade so zákonom.“

Vek pod hranicou trestnoprávnej zodpovednosti (článok 3 ods. 3)

Vyžiadaná osoba sa podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za skutky, na základe ktorých je zatykač vydaný.

V právnych predpisoch členských štátov sa minimálny vek pre trestnoprávnu zodpovednosť vymedzuje rôzne. Odlišný je aj okamih uplatnenia tejto vekovej hranice v konkrétnom prípade: príslušným okamihom môže byť napríklad okamih spáchania údajného trestného činu alebo okamih obvinenia danej osoby..

Dôvody na nevykonanie sa uplatňujú, ak by vyžiadaná osoba vzhľadom na svoj vek mohla byť vo vykonávajúcom členskom štáte len účastníkom občianskoprávneho alebo správneho, ale nie trestnoprávneho konania.

5.4.2. Dôvody na nepovinné nevykonanie

Ak sa použije niektorý z dôvodov na nepovinné nevykonanie, ktoré boli prebraté do vnútroštátnych právnych predpisov,, vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť výkon EZ v závislosti od okolností prípadu. Tieto dôvody sú stanovené v článku 4 rámcového rozhodnutia o EZ:

Neexistuje obojstranná trestnosť (článok 4 ods. 1)

Skutok, na základe ktorého je EZ vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu.

Týka sa to len trestných činov, ktoré nie sú uvedené v zozname trestných činov v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, pri ktorých je overovanie obojstrannej trestnosti zrušené. Ak však aj skutok zodpovedá jednému z trestných činov uvedených v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, ale podľa právnych predpisov vydávajúceho členského štátu zaň možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou nižšou ako tri roky, pričom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu tento skutok nie je trestným činom, tento dôvod na nepovinné nevykonanie sa môže uplatniť. Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-289/15, *Grundza,* vysvetlil, ako sa má posudzovať podmienka obojstrannej trestnosti (pozri oddiel 5.2.).

Vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a mene sa vykonanie EZ nemôže odmietnuť z dôvodu, že právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu sa neukladá rovnaký

typ daní alebo ciel ani neobsahujú rovnaký typ pravidiel na úpravu daní, poplatkov, ciel a meny ako právne predpisy vydávajúceho členského štátu.

Neukončené trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte (článok 4 ods. 2)

Osoba, na ktorú sa vzťahuje EZ, je vo vykonávajúcom členskom štáte trestne stíhaná za rovnaký skutok ako ten, na základe ktorého je vydaný EZ.

Trestné stíhanie za rovnaký trestný čin nie je vo vykonávajúcom členskom štáte možné (článok 4 ods. 3)

Súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol EZ vydaný, alebo rozhodli o zastavení konania, alebo bol v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe vynesený právoplatný rozsudok za rovnaké skutky, čo bráni ďalšiemu konaniu.

Pozri aj oddiel 5.4.1. o zásade *ne bis in idem*.

Trestné stíhanie alebo trest sú premlčané (článok 4 ods. 4)

Trestné stíhanie alebo trest vyžiadanej osoby sú podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu premlčané a príslušné skutky patria do právomoci členského štátu podľa jeho vlastného trestného práva.

Pozri aj oddiel 5.4.1. o zásade *ne bis in idem*.

Platný rozsudok v treťom štáte (článok 4 ods. 5)

Vykonávajúci súdny orgán je informovaný, že vyžiadaná osoba bola za rovnaké skutky s konečnou platnosťou odsúdená tretím štátom, za predpokladu, že vynesený rozsudok bol vykonaný alebo sa v súčasnosti vykonáva, alebo podľa právnych predpisov krajiny, v ktorej bol vynesený, sa už nemôže vykonať.

Na vykonanie rozsudku sa zaviaže vykonávajúci členský štát (článok 4 ods. 6)

Ak bol EZ vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia a ak sa vyžiadaná osoba zdržiava vo vykonávajúcom členskom štáte, je jeho štátnym príslušníkom alebo v ňom má trvalý pobyt, vykonávajúci súdny orgán môže zvážiť, či by sa namiesto odovzdania osoby do vydávajúceho členského štátu mohol trest vykonať v jeho členskom štáte.

Článok 25 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV obsahuje aj osobitné ustanovenie o výkone trestov odňatia slobody vo vykonávajúcom členskom štáte v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 2.5.2 tejto príručky). Rámcovým rozhodnutím 2008/909/SVV bol nahradený dohovor z roku 1983 a jeho dodatkové protokoly. Na odovzdanie trestu do členského štátu, v ktorom sa vykonáva, sa preto musí uplatňovať rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV.

V súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909/SVV už súhlas odsúdenej osoby s odovzdaním nie je nevyhnutnou podmienkou vo všetkých prípadoch.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-66/08, *Kozłowski*[35], rozhodol, že výrazy „má trvalý pobyt“ a „zdržiava sa“ z článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ sa musia vymedziť jednotne, keďže sa týkajú samostatných pojmov práva Únie. Zahŕňajú situácie, keď vyžiadaná osoba získala skutočné miesto pobytu vo vykonávajúcom členskom štáte alebo keď po období stálej prítomnosti v tomto štáte nadobudla k tomuto štátu určité väzby v miere podobnej väzbám vyplývajúcim z trvalého pobytu. Určenie situácie „zdržiava sa“ si vyžaduje celkové posúdenie rôznych objektívnych činiteľov vrátane dĺžky, povahy a podmienok prítomnosti osoby a rodinných a hospodárskych väzieb s vykonávajúcim členským štátom.

Ako rozhodol Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-123/08, *Wolzenburg*, pokiaľ ide o článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ a zásadu rovnosti zaobchádzania s občanmi Únie, vnútroštátne predpisy, ktorými sa stanovuje nevykonanie EZ v prípade migrujúcich občanov Únie vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody, len ak majú zákonný pobyt na území štátu nepretržite počas obdobia piatich rokov, sú v súlade s článkom 12 Zmluvy o založení ES (teraz článok 18 ZFEÚ). Členský štát však nemôže podmieniť uplatnenie dôvodu na nepovinné nevykonanie EZ v článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ doplňujúcimi administratívnymi požiadavkami, ako je vlastníctvo povolenia na pobyt na neurčitý čas.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-42/11, *Lopes da Silva Jorge*[36], rozhodol, že článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ a článok 18 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že členský štát sa môže pri transpozícii článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ rozhodnúť obmedziť situácie, v ktorých vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť odovzdať osobu, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tohto ustanovenia, nemôže však úplne a automaticky z jeho rozsahu pôsobnosti vylúčiť štátnych príslušníkov iných členských štátov, ktorí sa zdržiavajú na jeho území alebo tam majú trvalý pobyt, bez ohľadu na väzby, ktoré majú s týmto členským štátom. Vnútroštátne súdy musia vykladať právne predpisy s ohľadom na znenie a účel rámcového rozhodnutia o EZ, aby sa zabezpečila jeho plná účinnosť.

Exteritorialita (trestné činy spáchané mimo územia vydávajúceho členského štátu) (článok 4 ods. 7)

EZ sa vzťahuje na trestné činy, ktoré:

a) sa považujú právnym predpisom vykonávajúceho členského štátu za činy, ktoré boli spáchané úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho členského štátu alebo na mieste, ktoré je zaň považované; alebo

b) sa spáchali mimo územia vydávajúceho členského štátu a právne predpisy vykonávajúceho členského štátu neumožňujú stíhanie pre rovnaké trestné činy, ak boli spáchané mimo jeho územia.

5.5. Súdne konania v neprítomnosti

Rámcové rozhodnutie o EZ bolo zmenené rámcovým rozhodnutím 2009/299/SVV vypustením článku 5 ods. 1 a vložením nového článku 4a o rozhodnutiach prijatých

[35] Rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 2008, *Kozłowski*, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437.

[36] Rozsudok Súdneho dvora z 5. septembra 2012, *Lopes da Silva Jorge,* C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517.

v neprítomnosti. Tieto ustanovenia sa týkajú situácií, keď bol vykonávajúcemu súdnemu orgánu doručený EZ týkajúci sa výkonu trestu odňatia slobody vyplývajúceho z konania vo vydávajúcom členskom štáte, na ktorom sa osoba nezúčastnila.

V článku 4a rámcového rozhodnutia o EZ sú uvedené dôvody na nepovinné nevykonanie, na základe ktorých sa môže odmietnuť EZ vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ak sa osoba nezúčastnila na súdnom konaní, na ktorom bolo vydané rozhodnutie (rozhodnutie vydané v neprítomnosti).

Na toto pravidlo sa však vzťahuje viacero výnimiek. Vykonávajúci súdny orgán nemôže odmietnuť vykonať EZ, ktorý bol vydaný na základe rozhodnutia vydaného v neprítomnosti, ak sa v EZ uvádza, že dotknutá osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch vydávajúceho členského štátu:

a) bola včas:

   i) buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania, a

   ii) informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania; alebo

b) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval; alebo

c) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

   i) výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok, alebo

   ii) nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty; alebo

d) rozhodnutie jej nebolo osobne doručené, ale:

   i) rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní a bude výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, a

   ii) bude poučená o lehote, v ktorej musí podať návrh na obnovu konania alebo odvolanie, ako sa uvádza v príslušnom EZ.

Rozsudok vo veci C-399/11, *Melloni*[37], sa týkal otázky, či sa má článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ vykladať tak, že za okolností stanovených v tomto ustanovení bráni vykonávajúcim súdnym orgánom, aby vykonanie EZ, ktorý bol vydaný na účely výkonu trestu, podmienili možnosťou preskúmania rozsudku vydaného v neprítomnosti vo vydávajúcom členskom štáte.

Súdny dvor sa domnieval, že článkom 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ sa stanovuje nepovinný dôvod na nevykonanie EZ vydaného na účely výkonu trestu, ak bola dotknutá osoba odsúdená v neprítomnosti. Na túto možnosť sa však vzťahujú štyri výnimky uvedené v článku 4a ods. 1 písm. a) až d). Súdny dvor rozhodol, že v týchto štyroch situáciách vykonávajúci súdny orgán nemôže odovzdanie osoby odsúdenej v neprítomnosti podmieniť možnosťou preskúmania rozsudku v jej prítomnosti.

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-108/16 PPU, *Dworzecki*[38] rozhodol takto:

> „Článok 4a ods. 1 písm. a) bod i) rámcového rozhodnutia 2002/584 ... sa má vykladať v tom zmysle, že také predvolanie, o aké ide vo veci samej, ktoré nebolo oznámené priamo dotknutej osobe, ale bolo na adrese dotknutej osoby odovzdané dospelej osobe, ktorá je členom tejto domácnosti a ktorá sa zaviazala ho dotknutej osobe odovzdať, bez toho, aby európsky zatykač umožňoval ubezpečiť sa, či a prípadne kedy táto dospelá osoba skutočne odovzdala toto predvolanie dotknutej osobe, samo osebe nespĺňa podmienky stanovené v tomto ustanovení.“

5.6. Zohľadnenie základných práv vykonávajúcim súdnym orgánom

Rámcové rozhodnutie o EZ neobsahuje nijaké ustanovenie o nevykonaní na základe porušenia základných práv vyžiadanej osoby vo vydávajúcom členskom štáte.

V článku 1 ods. 3, v spojení s odôvodneniami 12 a 13 rámcového rozhodnutia o EZ, sa však vysvetľuje, že v kontexte EZ sa majú rešpektovať základné práva a základné právne zásady.

Súdny dvor vo svojom rozsudku v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, *Aranyosi a* Căldăraru rozhodol takto:

> „... ak vykonávajúci súdny orgán disponuje objektívnymi, spoľahlivými, presnými a náležite aktualizovanými informáciami svedčiacimi o existencii buď systematických či všeobecných nedostatkov, alebo nedostatkov týkajúcich sa niektorých skupín osôb, alebo niektorých väzenských zariadení, pokiaľ ide o podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody, musí konkrétnym a presným spôsobom overiť, či existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, bude v prípade odovzdania do uvedeného členského štátu vystavená v dôsledku podmienok výkonu pozbavenia jej osobnej slobody v tomto členskom štáte skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie.

---

37 Rozsudok Súdneho dvora z 26. februára 2013, *Melloni*, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

38 Rozsudok Súdneho dvora z 24. mája 2016, *Dworzecki*, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346.

Na tento účel musí požiadať o poskytnutie doplňujúcich informácií súdny orgán vydávajúci zatykač, ktorý potom, čo v prípade potreby požiadal o pomoc ústredný orgán alebo jeden z ústredných orgánov členského štátu vydávajúceho zatykač v zmysle článku 7 rámcového rozhodnutia, musí tieto informácie oznámiť v lehote stanovenej v takejto žiadosti. Vykonávajúci súdny orgán musí odložiť svoje rozhodnutie o odovzdaní dotknutej osoby až dovtedy, kým získa doplňujúce informácie, ktoré mu umožnia vyvrátiť existenciu takéhoto rizika.

Ak nie je možné vyvrátiť existenciu tohto rizika v primeranej lehote, tento orgán musí rozhodnúť, či je postup odovzdania potrebné skončiť.“

Ak má súdny orgán vykonávajúceho členského štátu k dispozícii dôkazy o skutočnom riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s osobami zadržanými vo vydávajúcom členskom štáte vzhľadom na všeobecné podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody, musí dodržať postup stanovený v rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, *Aranyosi a Căldăraru* (body 89 až 104 rozsudku).

Procesné kroky, ktoré majú dodržiavať vnútroštátne vykonávajúce súdne orgány, ***ak majú k dispozícii dôkazy*** *o skutočnom riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s osobami zadržanými vo vydávajúcom členskom štáte*

Dodržiavať sa majú tieto kroky:

1. **Overenie, či existuje skutočné riziko neľudského a ponižujúceho zaobchádzania s vyžiadanými osobami z dôvodu <u>všeobecných podmienok výkonu pozbavenia osobnej slobody</u>:**

   – *na základe objektívnych, spoľahlivých, presných a náležite aktualizovaných informácií, ktoré možno získať okrem iného z rozsudkov medzinárodných súdov, ako sú rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, rozsudkov súdov vydávajúceho členského štátu, a takisto z rozhodnutí, správ a iných dokumentov vyhotovených orgánmi Rady Európy alebo pod záštitou OSN.*

2. **Ak sa existencia takéhoto rizika zistí na základe všeobecných podmienok výkonu pozbavenia osobnej slobody, overenie, či existujú presvedčivé dôvody sa domnievať, že takéto skutočné riziko neľudského a ponižujúceho zaobchádzania existuje <u>vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu vyžiadanej osoby</u>:**

   – ***povinnosť požiadať*** *– na základe článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ – vydávajúci súdny orgán, aby boli urýchlene poskytnuté všetky potrebné doplňujúce informácie o podmienkach, v akých bude vyžiadaná osoba zadržiavaná,*

   – ***možnosť požiadať o informácie*** *týkajúce sa existencie možných mechanizmov monitorovania podmienok výkonu pozbavenia osobnej slobody,*

   – ***možnosť stanoviť lehotu na odpoveď*** *s prihliadnutím na čas potrebný na zhromaždenie informácií, ako aj na lehoty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutia o EZ.*

3. Ak sa existencia skutočného rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s vyžiadanou osobou zistí na základe informácií doručených vydávajúcim súdnym orgánom a akýchkoľvek ďalších informácií, ktoré môže mať vykonávajúci súdny orgán k dispozícii (a pred prijatím konečného rozhodnutia o EZ):

– ***povinnosť odložiť výkon dotknutého EZ****. Musí sa informovať agentúra Eurojust (v súlade s článkom 17 ods. 7 rámcového nariadenia o* EZ*),*

– ***možnosť držať dotknutú osobu vo väzbe****, ale len ak sa postup vykonania EZ uskutočnil dostatočne starostlivo a trvanie väzby nie je neprimerane dlhé (v súlade s rozsudkom vo veci C-237/15, Lanigan, body 58 až 60), s riadnym ohľadom na zásadu prezumpcie neviny, ktorá je zaručená článkom 48 charty a pri dodržaní zásady primeranosti stanovenej v článku 52 ods. 1 charty,*

– ***možnosť, či dokonca povinnosť dočasne prepustiť dotknutú osobu*** *spojená s opatreniami na zabránenie osobe v úteku.*

4. 4. Konečné rozhodnutie:

– *ak vykonávajúci súdny orgán na základe informácií doručených vydávajúcim súdnym orgánom môže vyvrátiť existenciu skutočného rizika, že vyžiadaná osoba bude podrobená neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu, musí rozhodnúť o vykonaní EZ;*

– *ak vykonávajúci súdny orgán zistí, že riziko neľudského a ponižujúceho zaobchádzania nemožno vyvrátiť v primeranom čase, musí rozhodnúť, či je postup odovzdania potrebné skončiť.*

5.7. Primeranosť – úloha vykonávajúceho členského štátu

V rámcovom rozhodnutí o európskom zatykači nie je stanovená možnosť hodnotenia primeranosti európskeho zatykača vykonávajúcim členským štátom. To je v súlade so zásadou vzájomného uznávania. Keby vo vykonávajúcom členskom štáte vznikli vážne pochybnosti o primeranosti doručeného európskeho zatykača, vydávajúce a vykonávajúce súdne orgány by mali komunikovať priamo. Predpokladá sa, že takéto prípady vzniknú len za výnimočných okolností. Vhodnejšie riešenie by bolo možné nájsť po porade s príslušnými súdnymi orgánmi (pozri oddiel 4.4 o komunikácii medzi príslušnými orgánmi). Napríklad v závislosti od okolností prípadu by bolo možné vziať európsky zatykač späť a použiť iné opatrenia vyplývajúce z vnútroštátneho práva alebo práva Únie.

V takýchto situáciách sa súdne orgány môžu obrátiť na Eurojust alebo na kontaktné miesta Európskej justičnej siete. Eurojust a EJS môžu uľahčiť komunikáciu a pomôcť pri hľadaní riešenia.

5.8. Záruky, ktoré má poskytnúť vydávajúci členský štát

V článku 5 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači sa uvádza, že výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať určitým podmienkam. Tieto podmienky môžu

súvisieť s preskúmaním doživotného trestu odňatia slobody a vrátením štátnych príslušníkov do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu odňatia slobody.

Uvedené záruky môžu byť stanovené priamo vo vnútroštátnom práve vydávajúceho členského štátu alebo v rámci dohody medzi príslušnými orgánmi vydávajúceho a vykonávajúceho členského štátu. Môžu sa však týkať len predmetov upresnených v článku 5 rámcového rozhodnutia o EZ, ako potvrdil Súdny dvor (konkrétne vo svojich rozsudkoch v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, *Aranyosi a Căldăraru,* bod 80, a vo veci C-237/15 PPU, *Lanigan*, bod 36).

Poznámka: Záruka možnosti podať návrh na obnovu konania v prípade rozhodnutí vynesených v neprítomnosti obžalovaného stanovená v článku 5 ods. 1 bola vypustená rámcovým rozhodnutím 2009/299/SVV a nahradená novým článkom 4a, ktorý obsahuje komplexnejšie ustanovenia týkajúce sa rozhodnutí vynesených v neprítomnosti obžalovaného (pozri oddiel 5.5 tejto príručky).

Súdny dvor v rozsudku vo veci C-306/09, *I. B.*[39], konštatoval:

> „Článok 4 bod 6 a článok 5 bod 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV ... sa má vykladať v tom zmysle, že ak dotknutý vykonávajúci členský štát prebral článok 5 body 1 a 3 tohto rozhodnutia do svojho vnútroštátneho právneho poriadku, môže výkon európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu uloženého v neprítomnosti v zmysle uvedeného článku 5 bodu 1 podliehať podmienke, že dotknutá osoba, ktorá je štátnym príslušníkom vykonávajúceho členského štátu alebo tam má trvalé bydlisko, bude vrátená do tohto štátu, aby tam prípadne vykonala trest, ktorý jej bude uložený vo vydávajúcom členskom štáte na konci nového konania, na ktorom bude prítomná.“

5.8.1. Preskúmanie doživotného trestu odňatia slobody alebo príkazu na doživotné ochranné opatrenie

V prípade vydania európskeho zatykača v súvislosti s trestným činom, ktorý je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie môže vykonávajúci členský štát vyžadovať od vydávajúceho členského štátu záruku preskúmania uloženého trestu alebo opatrenia (článok 5 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

Doživotný trest odňatia slobody sa vzťahuje na tresty vykonávané vo väzniciach. **Príkaz na doživotné ochranné opatrenie** sa vzťahuje na iné druhy uväznenia, napríklad v psychiatrických liečebniach.

Vydávajúci členský štát môže poskytnúť záruku tak, že preukáže, že jeho právny systém umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia buď na základe žiadosti, alebo najneskôr po 20 rokoch. Dostatočnú záruku predstavuje takisto to, že dotknutá osoba má nárok požiadať o uplatnenie zmierňujúcich opatrení podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, s cieľom nevykonania takéhoto trestu alebo opatrenia.

[39] Rozsudok Súdneho dvora z 21. októbra 2010, *I. B.*, C-306/09, ECLI:EU:C:2010:626.

5.8.2. Vrátenie štátnych príslušníkov a osôb s pobytom

V rámci európskeho zatykača existuje možnosť vrátenia vyžiadanej osoby s cieľom vykonať trest odňatia slobody v jej domovskej krajine. V článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ sa stanovuje, že ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely trestného stíhania, je štátnym príslušníkom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, vykonávajúci členský štát môže uložiť podmienku, že vydávajúci členský štát vráti takúto osobu na jeho územie na účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktoré boli proti takejto osobe vydané vo vydávajúcom členskom štáte.

Vykonávajúci členský štát by mal túto podmienku zreteľne uviesť. Ak je to možné, vydávajúci a vykonávajúci členský štát by sa mali dohodnúť na podrobnostiach tejto podmienky, skôr než vykonávajúci členský štát rozhodne o odovzdaní.

Ak je ešte pred tým, kým bol vydaný európsky zatykač, známe, že vyžiadaná osoba je štátnym príslušníkom vykonávajúceho členského štátu alebo v ňom má pobyt, vydávajúci súdny orgán by mal už vo formulári európskeho zatykača uviesť svoj súhlas s podmienkou prípadného vrátenia.

Vydávajúci členský štát je zodpovedný za splnenie tejto podmienky. Keď sa trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie vydané proti odovzdanej osobe stanú konečnými, vydávajúci členský štát sa musí obrátiť na vykonávajúci členský štát s cieľom zorganizovať vrátenie. Vydávajúci členský štát by mal zabezpečiť preklad rozsudku do jazyka vykonávajúceho členského štátu.

Článok 25 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV obsahuje aj osobitné ustanovenie týkajúce sa výkonu trestov odňatia slobody vo vykonávajúcom členskom štáte v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ. Pri postúpení rozsudku do vykonávajúceho členského štátu, v ktorom je rozsudok vykonaný, sa majú uplatniť postup a podmienky požadované v rámcovom rozhodnutí 2008/909/SVV (pozri oddiel 2.5.2 tejto príručky).

5.9. Odloženie odovzdania alebo dočasné odovzdanie

5.9.1. Vážne humanitárne dôvody

Keď vykonávajúci súdny orgán rozhodne o vykonaní európskeho zatykača, začne plynúť lehota 10 dní na odovzdanie danej osoby (ako je vysvetlené v oddieli 4.2). Vykonávajúci súdny orgán však môže vo výnimočných prípadoch rozhodnúť o dočasnom odklade odovzdania z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak existuje opodstatnená domnienka, že by odovzdanie zjavne ohrozilo život alebo zdravie vyžiadanej osoby (článok 23 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

Európsky zatykač sa musí vykonať ihneď potom, ako zaniknú takéto dôvody. Vykonávajúci súdny orgán musí neodkladne informovať vydávajúci súdny orgán a dohodnúť sa s ním na novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie musí uskutočniť v desaťdňovej lehote odo dňa dohody. Po uplynutí uvedenej lehoty už vykonávajúci členský štát nemôže zadržiavať danú osobu na základe európskeho zatykača a daná osoba musí byť prepustená (článok 23 ods. 5 rámcového rozhodnutia o EZ).

V situáciách, v ktorých sú humanitárne dôvody **časovo neobmedzené alebo trvalé**, sa vydávajúce a vykonávajúce súdne orgány môžu poradiť a zvážiť, či existujú alternatívy k európskemu zatykaču. Napríklad môžu preskúmať možnosť presunúť konanie alebo trest odňatia slobody do vykonávajúceho členského štátu alebo vziať späť európsky zatykač (napr. v prípade vážnej chronickej choroby).

5.9.2. Prebiehajúce trestné konanie alebo výkon trestu odňatia slobody

Vykonávajúci súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte za **iný** trestný čin (článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

V takýchto situáciách by sa odovzdanie malo uskutočniť ihneď po tom, ako bolo vykonané trestné stíhanie, k dátumu, na ktorom sa dohodnú vydávajúce a vykonávajúce súdne orgány.

Keď vyžiadaná osoba už bola odsúdená za iný trestný čin, odovzdanie môže byť odložené, aby daná osoba mohla vykonať trest za tento trestný čin vo vykonávajúcom členskom štáte (článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ).

V takýchto prípadoch by sa odovzdanie malo uskutočniť potom, ako daná osoba vykoná trest, k dátumu, na ktorom sa dohodnú vydávajúce a vykonávajúce súdne orgány.

Poznámka: Ak sa trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte týka **toho istého** trestného činu, ktorý je základom európskeho zatykača, vykonávajúci členský štát môže odmietnuť vykonanie európskeho zatykača (pre uvedený trestný čin) (pozri článok 4 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ a oddiel 5.4.2 tejto príručky). Ak sú splnené podmienky uvedené v článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, vykonanie európskeho zatykača musí byť odmietnuté (pozri oddiel 5.4.1 tejto príručky).

5.9.3. Dočasné odovzdanie namiesto odloženia odovzdania

V situáciách opísaných v oddieli 5.9.2. môže vykonávajúci súdny orgán namiesto odloženia odovzdania dočasne odovzdať vyžiadanú osobu do vydávajúceho členského štátu (článok 24 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ). Dôvodom tohto postupu môže byť trestné stíhanie danej osoby alebo výkon skôr uloženého trestu.

Vykonávajúce a vydávajúce súdne orgány sa musia písomne dohodnúť na jasných podmienkach dočasného odovzdania. Dohoda bude záväzná pre všetky orgány vo vydávajúcom členskom štáte (článok 24 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dočasné odovzdanie umožňuje predísť dlhým prieťahom konania vo vydávajúcom členskom štáte vyplývajúcim zo skutočnosti, že osoba je stíhaná alebo už bola odsúdená vo vykonávajúcom členskom štáte.

5.9.4. Odloženie európskeho zatykača z dôvodu zistenia reálneho rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s vyžiadanou osobou

V súlade s rozsudkom Súdneho dvora v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, *Aranyosi a Căldăraru* platí, že ak sa zistí existencia skutočného rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s vyžiadanou osobou na základe informácií doručených vydávajúcim súdnym orgánom a akýchkoľvek ďalších informácií, ktoré môže mať

vykonávajúci súdny orgán k dispozícii (a pred prijatím konečného rozhodnutia o európskom zatykači), vykonanie európskeho zatykača musí byť odložené, ale nesmie byť zastavené. Ak vykonávajúci súdny orgán rozhodne o takomto odložení, vykonávajúci členský štát musí informovať Eurojust (v súlade s článkom 17 ods. 7 rámcového rozhodnutia o EZ) a uviesť dôvody prieťahov (pozri oddiely 5.6 a 4.1 tejto príručky).

5.10. Viacero európskych zatykačov týkajúcich sa tej istej osoby

5.10.1. Rozhodnutie o tom, ktorý európsky zatykač sa má vykonať

Na tú istú osobu môže byť súčasne vydaných niekoľko európskych zatykačov buď pre tie isté činy, alebo pre rôzne činy a tieto zatykače môžu byť vydané orgánmi jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov. Nasledujúce usmernenia sa uplatňujú bez ohľadu na to, či európske zatykače boli vydané pre tie isté činy alebo pre rôzne činy.

Ak existuje viacero európskych zatykačov na tú istú osobu, vykonávajúci súdny orgán rozhodne, ktorý z nich sa vykoná, pričom riadne zváži všetky okolnosti (článok 16 rámcového rozhodnutia o EZ).

Vykonávajúcemu súdnemu orgánu sa odporúča, aby sa pred prijatím rozhodnutia pokúsil o koordináciu medzi vydávajúcimi súdnymi orgánmi, ktoré vydali európske zatykače. Ak sa vydávajúce súdne orgány už vopred koordinovali, vykonávajúci súdny orgán by mal túto skutočnosť zohľadniť, aj keď vykonávajúci súdny orgán nie je viazaný nijakými dohodami, ktoré mohli dosiahnuť podľa rámcového rozhodnutia o EZ.

Vykonávajúci súdny orgán takisto môže požiadať o radu Eurojust (článok 16 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ). Eurojust môže uľahčiť a zrýchliť koordináciu a možno ho požiadať o vydanie stanoviska ku konkurujúcim európskym zatykačom. V ideálnom prípade by sa rozhodnutie o tom, ktorý európsky zatykač bude vykonaný, malo zakladať na súhlase všetkých vydávajúcich súdnych orgánov.

Vykonávajúci súdny orgán by mal pri zvažovaní toho, ktorý európsky zatykač sa má vykonať, a bez ohľadu na to, či vydávajúce súdne orgány dospejú alebo nedospejú k dohode, zohľadniť predovšetkým nasledujúce faktory (článok 16 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ):

a) relatívna závažnosť trestných činov,

b) miesto spáchania trestných činov,

c) príslušné dátumy európskych zatykačov,

d) či bol zatykač vydaný na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu, resp. ochranného opatrenia.

Tento zoznam nie je úplný. Okrem toho neexistujú žiadne pevné pravidlá, pokiaľ ide o to, ktoré činitele by sa mali uprednostniť. Poradie ich dôležitosti je potrebné posudzovať z prípadu na prípad. V každom prípade sa v článku 16 rámcového rozhodnutia o EZ vyžaduje, aby vykonávajúci súdny orgán riadne posúdil situáciu. Preto sa treba vyhýbať rozhodnutiam typu „kto prv príde, ten prv berie“.

Vykonávajúce súdne orgány môžu takisto nahliadnuť do dokumentu Eurojustu *Pravidlá pre rozhodovanie o konkurenčných EZ*, ktorý je súčasťou *výročnej správy Eurojustu za rok 2004* (k dispozícii na webovej stránke www.eurojust.europa.eu).

Pri rozhodovaní o odovzdaní je dôležité, aby vykonávajúci súdny orgán zreteľne uviedol, ktorý európsky zatykač predstavuje základ pre príslušné odovzdanie. Útvar SIRENE vykonávajúceho členského štátu potom musí poslať formulár G každému dotknutému členskému štátu (bod 3.2 príručky SIRENE).

Posudzovanie toho, ktorý z európskych zatykačov bude vykonaný, by sa malo týkať len tých európskych zatykačov, ktoré sú **vykonateľné**. Vykonávajúci súdny orgán by preto mohol na začiatku posúdiť jednotlivé európske zatykače a určiť, či bude možné vykonať ich ako také. Ak sa na niektorý z európskych zatykačov vzťahuje dôvod na nevykonanie, vykonávajúci súdny orgán by mohol v záujme jasnosti prijať samostatné rozhodnutie o nevykonaní daného európskeho zatykača.

5.10.2. Súbežné konania

Keď dva alebo viaceré členské štáty vydajú európske zatykače týkajúce sa **tých istých skutkových okolností a tej istej osoby**, príslušné orgány sú povinné komunikovať a spolupracovať. Táto povinnosť vyplýva z rámcového rozhodnutia Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní[40]. V takýchto situáciách sa príslušným orgánom odporúča, aby vychádzali zo svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonáva uvedené rámcové rozhodnutie.

Keď nie je možné dosiahnutie zhody, zúčastnené príslušné orgány musia postúpiť vec Eurojustu v prípadoch, v ktorých je Eurojust oprávnený konať[41]. Na Eurojust je možné obrátiť sa aj v iných situáciách.

Členské štáty, ktorým boli doručené také súbežné európske zatykače, by mali informovať príslušné orgány vydávajúcich členských štátov o súbežných konaniach.

Príslušné orgány členských štátov, ktoré vydali európske zatykače, by mali informovať vykonávajúci súdny orgán o svojej spolupráci pri riešení sporu o právomoc, ako aj o každej dohode dosiahnutej v rámci tohto postupu.

6. ZAPOČÍTANIE DOBY ZADRŽANIA VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE

Po odovzdaní vyžiadanej osoby vydávajúci členský štát musí zohľadniť obdobia zadržania, ktoré boli výsledkom vykonania európskeho zatykača. Všetky tieto obdobia musia byť odpočítané od celkového obdobia trestu odňatia slobody alebo zadržiavania, ktoré má byť vykonané vo vydávajúcom členskom štáte (článok 26 rámcového rozhodnutia o EZ). Ak je daná osoba zbavená obvinenia, môžu sa uplatniť ustanovenia vydávajúceho členského štátu o náhrade za spôsobené škody.

---

40 Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42.

41 Pozri rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1).

Z tohto dôvodu, ako je opísané v oddieli 4.5.2, vykonávajúci súdny orgán alebo ústredný orgán vykonávajúceho členského štátu musí poskytnúť všetky informácie týkajúce sa trvania zadržiavania vyžiadanej osoby na základe európskeho zatykača. Informácie musia byť poskytnuté v čase odovzdania (pozri aj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-294/16 PPU, *JZ*).

7. NÁSLEDNÉ ODOVZDANIE

7.1. Do iného členského štátu

Po odovzdaní vyžiadanej osoby do vydávajúceho členského štátu na základe európskeho zatykača bude tento členský štát musieť rozhodnúť o vykonaní iného európskeho zatykača vydaného iným členským štátom týkajúceho sa tej istej osoby. V súlade s článkom 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ vydávajúci členský štát môže následne odovzdať danú osobu do iného členského štátu **bez súhlasu** pôvodného vykonávajúceho členského štátu v týchto prípadoch:

a) ak vyžiadaná osoba, ktorá mala príležitosť na opustenie územia členského štátu, do ktorého bola vydaná, tak neurobila do 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;

b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača;

   Vyžiadaná osoba musí poskytnúť svoj súhlas skôr ako príslušné súdne orgány vydávajúceho členského štátu. Tento súhlas musí byť zaznamenaný v súlade s vnútroštátnym právom daného štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov.

c) ak sa na vyžiadanú osobu nevzťahuje pravidlo špeciality. Pravidlo špeciality, pokiaľ sa uplatňuje, bráni tomu, aby bola vyžiadaná osoba pozbavená slobody za trestné činy, pre ktoré nebola odovzdaná, čím sa zároveň predchádza následnému odovzdaniu (pozri oddiel 2.6).

V ostatných prípadoch je nutné požiadať o súhlas pôvodného vykonávajúceho členského štátu v súvislosti s každým následným odovzdaním[42]. Súhlas sa musí poskytnúť, keď je samotný trestný čin, pre ktorý sa súhlas požaduje, predmetom odovzdávania v súlade s rámcovým rozhodnutím o európskom zatykači, pokiaľ sa neuplatňuje povinný alebo nepovinný dôvod na nevykonanie.

V príslušných prípadoch môže vykonávajúci súdny orgán podmieniť svoj súhlas niektorou z podmienok týkajúcich sa doživotných trestov odňatia slobody a vrátenia štátnych príslušníkov alebo osôb s pobytom, ktoré sa stanovujú v článku 5 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 5.8 tejto príručky). V takýchto prípadoch musí vydávajúci členský štát poskytnúť primerané záruky (článok 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

[42] V článku 28 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači sa stanovuje možnosť, aby členské štáty oznámili, že poskytli súhlas s takýmto odovzdaním alebo následným vydaním vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré vydali rovnaké oznámenie. Podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, takéto oznámenie zaslalo len Rumunsko.

Ak sa na osobu vzťahovalo viac ako jedno odovzdanie medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, na následné odovzdanie danej osoby inému členskému štátu, než je členský štát, ktorý odovzdal túto osobu ako posledný, sa vzťahuje **len** súhlas členského štátu, ktorý vykonal toto **posledné odovzdanie** (pozri rozsudok Súdneho dvora vo veci C-192/12 PPU, *West*)[43].

Postup

Žiadosť o súhlas sa musí predložiť rovnakým postupom a musí obsahovať rovnaké informácie ako riadny európsky zatykač. Príslušný súdny orgán postupuje žiadosť o súhlas priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu, ktorý osobu odovzdal. Informácie, ktoré musia byť obsiahnuté v žiadosti, ako je stanovené v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ, musia byť preložené podľa rovnakých pravidiel, aké platia pre európsky zatykač. Vykonávajúci súdny orgán musí prijať rozhodnutie najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti (článok 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

> Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-192/12 PPU, *West*
>
> „Článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV ... sa má vykladať v tom zmysle, že ak je osoba predmetom viac ako jedného odovzdania medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, ďalšie odovzdanie tejto osoby inému členskému štátu, ako je ten, ktorý ju odovzdal ako posledný, je podmienené jedine súhlasom členského štátu, ktorý vykonal toto posledné odovzdanie.“

7.2. Tretiemu štátu

Osoba, ktorá bola odovzdaná v súlade s európskym zatykačom, sa nesmie vydať do štátu, ktorý nie je členským štátom (tretieho štátu), bez súhlasu príslušného orgánu členského štátu, ktorý odovzdal túto osobu. Takýto súhlas sa poskytne v súlade s dohovormi o vydaní, ktorými je tento členský štát viazaný, ako aj s vnútroštátnymi právnymi predpismi daného štátu (článok 28 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

8. POVINNOSTI VO VZŤAHU K TRETÍM KRAJINÁM

8.1. Súčasné európske zatykače a žiadosti o vydanie týkajúce sa tej istej osoby

8.1.1. Žiadosti tretích štátov

Členskému štátu môže byť doručený európsky zatykač a súčasne žiadosť o vydanie od tretieho štátu v súvislosti s tou istou osobou, ktorá sa nachádza na území daného štátu. Európsky zatykač a žiadosť o vydanie sa môžu týkať tých istých činov alebo rôznych činov. V členskom štáte môžu byť rôzne orgány zodpovedné za rozhodovanie o vykonaní európskeho zatykača a o žiadosti o vydanie. V takýchto prípadoch by uvedené orgány mali spolupracovať pri rozhodovaní o tom, ako postupovať na základe nižšie uvedených kritérií. Dotknuté štáty by takisto mohli požiadať o radu a pomoc pri koordinácii Eurojust alebo EJS.

---

[43] Rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2012, *West*, C-192/12 PPU, ECLI:EU:C:2012:404.

V rámcovom rozhodnutí o európskom zatykači nie sú stanovené nijaké pravidlá, pokiaľ ide o to, ktorá žiadosť sa má uprednostniť. Podľa článku 16 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ členský štát musí riadne zvážiť všetky okolnosti, a najmä kritériá uvedené v článku 16 ods. 1, pri rozhodovaní o tom, ktorá žiadosť sa má vykonať, keď sa viac než jedna z nich vzťahuje na tú istú osobu.

Príslušné orgány by preto mali zohľadniť tieto skutočnosti:

a) relatívnu závažnosť trestných činov,

b) miesto spáchania trestných činov,

c) dátum európskeho zatykača a dátum žiadosti o vydanie,

d) či bol zatykač vydaný na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu, resp. ochranného opatrenia.

Vykonávajúce súdne orgány môžu takisto nahliadnuť do textu Eurojustu *Pravidlá pre rozhodovanie o konkurenčných EZ*, ktorý je súčasťou *výročnej správy Eurojustu za rok 2004* (k dispozícii na webovej stránke www.eurojust.europa.eu).

Okrem toho sa budú musieť zohľadniť všetky kritériá uvedené v príslušnej dohode o vydávaní osôb. Mohli by sa týkať konkrétne dôvodov odmietnutia vydania a pravidiel pre viacnásobné žiadosti o vydanie.

Ak je žiadosť o vydanie z tretieho štátu určená členskému štátu, v ktorom existujú pravidlá na zaručenie ochrany jeho štátnych príslušníkov pred vydaním, a žiadosť sa týka štátneho príslušníka iného členského štátu, vykonávajúci súdny orgán musí informovať členský štát, ktorého je dotknutý občan štátnym príslušníkom, a v prípade potreby odovzdať tohto občana danému členskému štátu na základe ním vydaného európskeho zatykača, v súlade s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-182/15, *Petruhhin*[44].

> „Články 18 a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že ak bola členskému štátu, do ktorého sa premiestnil občan Únie, štátny príslušník iného členského štátu, adresovaná žiadosť o vydanie tretím štátom, s ktorým prvý členský štát uzatvoril dohodu o vydávaní osôb, má povinnosť informovať členský štát, ktorého štátnu príslušnosť má uvedený občan, prípadne mu na žiadosť tohto členského štátu tohto občana odovzdať v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV ... pokiaľ má tento členský štát podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc stíhať túto osobu za skutky spáchané mimo jeho štátneho územia.
>
> V prípade, že členský štát rozhoduje o žiadosti tretieho štátu o vydanie štátneho príslušníka iného členského štátu, musí overiť, či vydanie neporušuje práva stanovené v článku 19 Charty základných práv Európskej únie.“

8.1.2. Žiadosti Medzinárodného trestného súdu

Ak je členskému štátu doručený európsky zatykač a zároveň žiadosť o vydanie od Medzinárodného trestného súdu, ktoré sa týkajú tej istej osoby, príslušný orgán alebo

[44] Rozsudok Súdneho dvora zo 6. septembra 2016, *Petruhhin*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

orgány by mali zvážiť všetky okolnosti uvedené v oddieli 8.1.1. Povinnosti členského štátu v zmysle štatútu Medzinárodného trestného súdu však majú prednosť pred vykonaním európskeho zatykača (článok 16 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

8.2. Skoršie vydanie z tretieho štátu a pravidlo špeciality

Ak vyžiadaná osoba bola vydaná vykonávajúcemu členskému štátu tretím štátom, vydanie môže zahŕňať pravidlo špeciality, v závislosti od ustanovení platnej dohody o vydávaní osôb. Podľa pravidla špeciality je možné stíhať vydanú osobu alebo pozbaviť vydanú osobu slobody len za trestný čin alebo trestné činy, za ktorý alebo ktoré bola táto osoba vydaná. V rámcovom rozhodnutí o európskom zatykači nie je stanovená povinnosť dodržať pravidlo špeciality v takýchto situáciách (článok 21 rámcového rozhodnutia o EZ). To znamená, že vykonávajúcemu členskému štátu je možné zabrániť v ďalšom odovzdaní danej osoby bez súhlasu štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná.

V záujme vyriešenia takejto situácie sa v rámcovom rozhodnutí o EZ požaduje, aby vykonávajúci členský štát prijal všetky potrebné opatrenia na neodkladné vyžiadanie súhlasu tretieho štátu (z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná), aby bolo možné odovzdať túto osobu do členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač (článok 21 rámcového rozhodnutia o EZ).

Lehoty uvedené v článku 17 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 4.1. tejto príručky) nezačnú plynúť do dňa skončenia platnosti týchto pravidiel špeciality. Vykonávajúci členský štát musí zabezpečiť, aby materiálne podmienky nevyhnutné na účinné odovzdanie zostali splnené až do rozhodnutia tretieho štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná (článok 21 rámcového rozhodnutia o EZ). Konkrétne bude musieť prijať potrebné opatrenia s cieľom zabrániť úteku danej osoby.

9. TRANZIT

9.1. Tranzit cez iný členský štát

Tranzit (článok 25 rámcového rozhodnutia o EZ) sa týka situácie, v ktorej je vyžiadaná osoba prevezená do vydávajúceho členského štátu z vykonávajúceho členského štátu cez územie tretieho členského štátu EÚ (po súši alebo po vode). V takýchto prípadoch musí tretí členský štát povoliť tranzit. Príslušný orgán vydávajúceho členského štátu však musí poskytnúť tretiemu členskému štátu tieto informácie:

a) totožnosť a štátnu príslušnosť osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač;

b) existenciu európskeho zatykača;

c) povahe a právnej klasifikácii trestného činu;

d) opise okolností trestného činu, vrátane dátumu a miesta.

V záujme uľahčenia tranzitu by uvedené informácie mali byť poskytnuté čo najskôr pred organizáciou tranzitu. Vydávajúcemu súdnemu orgánu sa preto odporúča, aby zvážil prípadnú potrebu tranzitu dokonca ešte skôr, než sa dohodne na dátume odovzdania s vykonávajúcim súdnym orgánom. Táto skutočnosť je takisto dôležitá v záujme

dodržania prísnych časových limitov pre odovzdanie osoby, stanovených v článku 23 rámcového rozhodnutia o EZ (za bežných okolností 10 dní).

Informácie by mali byť poskytnuté orgánu zodpovednému za prijímanie žiadostí o tranzit v danom členskom štáte. Informácie o týchto orgánoch v každom členskom štáte sú dostupné na webovej stránke EJS (Justičný atlas, *Fiches belges*). Na poskytnutie informácií príslušnému orgánu je možné využiť všetky prostriedky, ktoré sú schopné vytvoriť písomný záznam, vrátane e-mailu. Členský štát tranzitu musí oznámiť svoje rozhodnutie rovnakým postupom (článok 25 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

V rámcovom rozhodnutí o európskom zatykači nie je stanovený časový limit pre žiadosti o tranzit, štát tranzitu by ich však mal vybaviť čo najskôr.

Ak sa vyžiadaná osoba prepravuje letecky bez naplánovaného medzipristátia, uvedené pravidlá sa neuplatňujú. Ak však nastanú okolnosti, ktoré si vyžiadajú nenaplánované medzipristátie, vydávajúci členský štát musí poskytnúť poverenému orgánu v štáte tranzitu uvedené informácie rovnako ako v prípade prepravy po súši alebo po vode (článok 25 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ).

9.2. Štátni príslušníci členského štátu tranzitu a osoby s pobytom v tomto štáte

Výnimky z povinnosti povoliť tranzit sa týkajú situácií, v ktorých je osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, štátnym príslušníkom členského štátu tranzitu alebo má v tomto štáte pobyt. Ak je európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania, členský štát tranzitu môže uložiť podmienku, že osoba sa po vypočutí vráti do štátu tranzitu s cieľom výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré bolo v súvislosti s touto osobou vydané vo vydávajúcom členskom štáte (článok 25 ods. 1). V tomto ohľade by sa mal primerane dodržať článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ (pozri oddiel 5.8.2 tejto príručky). Ak je európsky zatykač vydaný na účel výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, členský štát tranzitu môže odmietnuť tranzit.

9.3. Vydanie z tretieho štátu do členského štátu

Hoci sa rámcové rozhodnutie o európskom zatykači priamo netýka vydávania z tretích štátov, pravidlá tranzitu stanovené v článku 25 rámcového rozhodnutia o EZ, ktoré sú predstavené v oddieloch 9.1 a 9.2 tejto príručky, sa primerane uplatňujú aj na vydávanie z tretieho štátu do členského štátu. V tejto súvislosti sa výraz „európsky zatykač“ uvedený v článku 25 rámcového rozhodnutia o EZ musí vykladať ako „žiadosť o vydanie“ (článok 25 ods. 5).

10. NEVYKONANÉ EURÓPSKE ZATYKAČE

10.1. Zabezpečenie toho, aby osoba nebola opäť zadržaná v tom istom členskom štáte

Ak sa vykonávajúci súdny orgán rozhodne, že odmietne vykonanie európskeho zatykača, príslušný orgán daného členského štátu musí zabezpečiť, aby odmietnutý európsky zatykač na jeho území nemal za dôsledok zadržanie vyžiadanej osoby. Na tento účel musí prijať opatrenia s cieľom:

a) označiť indikátorom nevykonateľnosti príslušný zápis v systéme SIS a

b) vymazať v tejto súvislosti príslušné zápisy v domácich systémoch (ak existujú). Viac informácií o postupe označenia indikátorom nevykonateľnosti pozri bod 2.6 v príručke SIRENE.

10.2. Komunikácia s vydávajúcim členským štátom

Vykonávajúci súdny orgán musí oznámiť svoje rozhodnutie o tom, aký krok urobiť vo vzťahu k európskemu zatykaču, vydávajúcemu súdnemu orgánu (článok 22 rámcového rozhodnutia o EZ). Na tento účel sa odporúča použiť štandardný formulár v prílohe VII tejto príručky. Ak sa vykonávajúci súdny orgán rozhodne odmietnuť výkon európskeho zatykača, toto oznámenie dáva vydávajúcemu súdnemu orgánu možnosť zvážiť zachovanie alebo späťvzatieeurópskeho zatykača.

10.3. Úvaha vydávajúcich súdnych orgánov o zachovaní európskeho zatykača

Rámcové rozhodnutie o EZ nevyžaduje, aby bol európsky zatykač vzatý späť, ak ho jeden členský štát odmietne vykonať – naďalej existuje možnosť, že európsky zatykač vykonajú iné členské štáty. Preto európsky zatykač a príslušný zápis v systéme SIS zostanú platné, pokiaľ sa vydávajúci súdny orgán nerozhodne, že ich vezme späť.

Každý európsky zatykač by však mal byť zákonne odôvodnený. Keď vydávajúci súdny orgán uvažuje o tom, či má alebo nemá zachovať vydaný európsky zatykač po tom, ako ho jeden členský štát odmietol vykonať, mal by posúdiť okolnosti prípadu a uplatniteľné vnútroštátne právo a právo Únie vrátane základných práv. Mohol by si položiť predovšetkým tieto otázky:

a) je pravdepodobné, že by dôvody na povinné nevykonanie, ktoré uplatnil vykonávajúci súdny orgán, uplatnili ostatné členské štáty? To je dôležité najmä v súvislosti so zásadou *ne bis in idem* (článok 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ).

b) Je ďalšie zachovanie európskeho zatykača stále primerané (pozri oddiel 2.4)?

c) Je európsky zatykač jediným opatrením, ktoré pravdepodobne bude účinné (pozri oddiel 2.5)?

10.4. Preskúmanie dlhodobých európskych zatykačov v systéme SIS

Každý vydávajúci súdny orgán by mal venovať pozornosť svojim zápisom v systéme SIS. Mal by sledovať premlčanie vo vzťahu k dotknutým trestným činom a všetky relevantné zmeny trestného konania a vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré majú vplyv na postavenie vyžiadanej osoby.

Podľa rozhodnutia o systéme SIS II sa zápisy o osobách vložené do systému SIS môžu uchovávať v systéme len po obdobie potrebné na splnenie účelu, na ktorý boli vložené (článok 44 ods. 1 rozhodnutia o systéme SIS II). Ak pominuli dôvody pre daný európsky zatykač, príslušný orgán vydávajúceho členského štátu musí tento zatykač odstrániť zo systému SIS. Európske zatykače vložené do systému SIS sa v systéme uchovávajú maximálne tri roky (pokiaľ neboli vydané na kratšie obdobie) a po skončení tejto lehoty sa automaticky vymažú (článok 44 ods. 5 rozhodnutia o systéme SIS II). Preto by sa

vydávajúci súdny orgán v každom prípade mal do troch rokov od vloženia európskeho zatykača do systému SIS rozhodnúť, či predĺži jeho trvanie. Členské štáty môžu určiť kratšie obdobie preskúmania (článok 44 ods. 3 rozhodnutia o systéme SIS II).

Zápisy týkajúce sa európskych zatykačov by sa mali vymazať zo systému SIS po odovzdaní danej osoby.

11. PROCESNÉ PRÁVA VYŽIADANEJ OSOBY

V rámcom rozhodnutí o EZ je vyžiadanej osobe udelených niekoľko procesných práv. V súlade s článkom 11 rámcového rozhodnutia o EZ má vyžiadaná osoba právo byť informovaná o európskom zatykači a jeho obsahu a o možnosti súhlasiť s odovzdaním, ako aj o práve na pomoc právneho zástupcu a tlmočníka. Tieto práva musia byť poskytnuté v súlade s vnútroštátnym právom vykonávajúceho členského štátu. Ďalšie práva sú vyžiadanej osobe poskytnuté na základe rôznych ustanovení rámcového rozhodnutia o európskom zatykači, konkrétne na základe článku 4a ods. 2 (právo na informácie o rozsudkoch vydaných v neprítomnosti), článku 13 ods. 2 (právo na právneho zástupcu pri rozhodovaní o vyjadrení súhlasu s odovzdaním), článku 14 a článku 19 (právo na vypočutie) a článku 23 ods. 5 (právo na prepustenie po vypršaní lehoty na odovzdanie osoby).

Tieto práva sú posilnené osobitnými nástrojmi pre procesné záruky, ako je vysvetlené v oddieloch 11.1 až 11.8.

11.1. Právo na tlmočenie a preklad

Právo na tlmočenie a preklad sa vzťahuje na výkon európskeho zatykača, ako je stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní[45].

V článku 2 ods. 7 smernice 2010/64/EÚ sa požaduje, aby príslušné orgány vykonávajúceho členského štátu poskytli nasledujúce práva všetkým osobám, voči ktorým sa vedie konanie o európskom zatykači, ktoré nehovoria jazykom konania alebo mu nerozumejú:

a) právo na tlmočenie bez zbytočného odkladu počas trestného konania pred vyšetrovacími a súdnymi orgánmi vrátane policajného výsluchu, všetkých súdnych pojednávaní a akýchkoľvek potrebných predbežných pojednávaní,

b) právo na tlmočenie komunikácie medzi podozrivými alebo obvinenými osobami a ich právnym zástupcom v priamej súvislosti s akýmkoľvek výsluchom alebo pojednávaním počas konania alebo s podaním opravného prostriedku alebo inými procesnými žiadosťami,

c) právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, v ktorom sa konštatuje, že tlmočenie nie je potrebné, a možnosť podať sťažnosť, že kvalita tlmočenia nie je postačujúca na zabezpečenie spravodlivého konania.

[45] Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1. Dánsko nie je viazané touto smernicou.

V článku 3 ods. 6 smernice 2010/64/EÚ sa požaduje, aby príslušné orgány vykonávajúceho členského štátu poskytli písomný preklad európskeho zatykača všetkým osobám, voči ktorým sa vedie konanie o vykonanie európskeho zatykača, ktoré nerozumejú jazyku európskeho zatykača. Výnimočne je možné poskytnúť ústny preklad alebo ústne zhrnutie pod podmienkou, že takýto ústny preklad alebo ústne zhrnutie nemá vplyv na spravodlivosť konania.

Kvalita tlmočenia a prekladu musí byť postačujúca na zabezpečenie spravodlivého procesu, čo sa dosiahne najmä zabezpečením toho, aby podozrivé alebo obvinené osoby boli oboznámené s prípadom, ktorý sa proti nim vedie, a aby boli schopné uplatniť svoje právo na obhajobu. Rovnako je dôležité poznamenať, že členské štáty musia niesť náklady na tlmočenie a preklad bez ohľadu na výsledok konania.

11.2. Právo na informácie

Právo na písomné informácie o právach v súvislosti so zadržaním, ako je stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní[46], sa vzťahuje na osoby zadržané na účely vykonania európskeho zatykača.

V článku 5 smernice 2012/13/EÚ sa požaduje, aby sa osobám, ktoré sú zadržané v súvislosti s vykonaním európskeho zatykača, bezodkladne poskytlo vhodné písomné poučenie o právach, ktoré obsahuje informácie o ich právach podľa ustanovení, ktorými sa vo vykonávajúcom členskom štáte vykonáva rámcové rozhodnutie o európskom zatykači. Orientačný vzor písomného poučenia o právach je uvedený v prílohe II k smernici 2012/13/EÚ (a reprodukovaný v prílohe IX k tejto príručke).

O poskytnutí informácií sa vyhotoví záznam v súlade s postupom vyhotovovania záznamov dotknutého členského štátu. Podozrivé alebo obvinené osoby majú právo napadnúť akékoľvek neposkytnutie alebo odmietnutie informácií v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

11.3. Právo na prístup k obhajcovi

Právo na prístup k obhajcovi sa týka osôb, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody[47].

Osoby, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, majú po zadržaní na základe európskeho zatykača právo na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte (článok 10 ods. 1, 2 a 3 smernice 2013/48/EÚ). Pokiaľ ide o obsah práva na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte, vyžiadané osoby majú tieto práva:

a) právo na prístup k obhajcovi v takom čase a takým spôsobom, ktoré umožnia vyžiadanej osobe účinne vykonávať jej práva a v každom prípade bez zbytočného odkladu po pozbavení slobody,

---

46 Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1. Dánsko nie je viazané touto smernicou.

47 Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1. Lehota na transpozíciu tejto smernice bola stanovená do 27. novembra 2016. Dánsko, Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú viazané touto smernicou.

b) právo komunikovať a stretnúť sa s obhajcom, ktorý ich zastupuje,

c) právo na prítomnosť obhajcu a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva na jeho účasť na výsluchu vyžiadanej osoby vykonávajúcim justičným orgánom.

Vyžiadané osoby okrem toho majú právo zvoliť si obhajcu vo vydávajúcom členskom štáte (článok 10 ods. 4, 5 a 6 smernice 2013/48/EÚ). Úlohou obhajcu je pomáhať obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte poskytovaním informácií a rád s cieľom umožniť vyžiadaným osobám účinný výkon práv podľa rámcového rozhodnutia o EZ.

11.4. Právo na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody

Osoby, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, majú od chvíle zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte právo bez zbytočného odkladu informovať o pozbavení osobnej slobody aspoň jednu osobu, ktorú určia, napríklad príbuzného alebo zamestnávateľa[48].

11.5. Právo na komunikáciu s tretími osobami

Osoby, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, majú od času zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte právo bez zbytočného odkladu komunikovať aspoň s jednou treťou osobou, ktorú si určia, napríklad rodinným príslušníkom[49].

11.6. Právo komunikovať s konzulárnymi úradmi

Osoby, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, ktoré nie sú štátnymi príslušníkmi vykonávajúceho členského štátu, majú od času svojho zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte právo na informovanie konzulárnych úradov štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, o pozbavení osobnej slobody bez zbytočného odkladu a komunikovať s týmito úradmi[50].

Majú tiež právo na to, aby ich navštívili pracovníci ich konzulárnych úradov, právo rozprávať sa a korešpondovať s nimi a právo na to, aby im konzulárne úrady zabezpečili právne zastupovanie.

11.7. Osobitné práva pre deti

Osobitné záruky pre deti, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, sa uplatňujú od času ich zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte[51]. Týkajú sa najmä:

a) práva na informácie,

b) práva, aby bol informovaný nositeľ rodičovských práv a povinností,

c) práva na pomoc obhajcu,

---

48 Smernica 2013/48/EÚ, článok 5.

49 Smernica 2013/48/EÚ, článok 6.

50 Smernica 2013/48/EÚ, článok 7.

51 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1. Lehota na transpozíciu tejto smernice členskými štátmi bola stanovená do 11. júna 2019. Dánsko, Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú viazané touto smernicou.

d) práva na lekársku prehliadku,

e) práva na osobitné zaobchádzanie v prípade pozbavenia osobnej slobody,

f) práva na ochranu súkromia,

g) práva byť sprevádzané nositeľom rodičovských práv a povinností počas konania.

11.8. Právo na právnu pomoc

Právo na právnu pomoc sa týka osôb, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, ako je stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači[52].

Osoby, na ktoré bol vydaný európsky zatykač, majú právo na právnu pomoc vo vykonávajúcom členskom štáte po zadržaní na základe európskeho zatykača až do odovzdania alebo do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o ich neodovzdaní (článok 5 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/1919).

Okrem toho vyžiadané osoby, ktoré využijú svoje právo zvoliť si obhajcu vo vydávajúcom členskom štáte v súlade s článkom 10 ods. 4 a 5 smernice 2013/48/EÚ, majú právo na právnu pomoc aj vo vydávajúcom členskom štáte, pokiaľ je právna pomoc nevyhnutná na zabezpečenie účinného prístupu k spravodlivosti (článok 5 ods. 2 smernice (EÚ) 2016/1919).

Členské štáty môžu v obidvoch prípadoch uplatniť kritériá preskúmania majetkových pomerov uvedené v článku 4 ods. 3 smernice (EÚ) 2016/1919, ktoré sa uplatňujú *mutatis mutandis* (článok 5 ods. 3 uvedenej smernice). Pri preskúmaní majetkových pomerov by sa teda mali zohľadniť všetky relevantné a objektívne faktory, ako je príjem, kapitál a rodinná situácia príslušnej osoby, ako aj náklady na pomoc obhajcu a životná úroveň v uvedenom členskom štáte s cieľom stanoviť, či vyžiadaná osoba nemá dostatok prostriedkov na zaplatenie pomoci obhajcu v súlade s kritériami uplatniteľnými v danom členskom štáte.

[52] Smernica Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1. Lehota na transpozíciu tejto smernice bola stanovená do 25. mája 2019. Dánsko, Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú viazané touto smernicou.

PRÍLOHA I — Rámcové rozhodnutie o európskom zatykači, neoficiálna konsolidácia[1]

Text rámcového rozhodnutia o európskom zatykači v slovenskom jazyku

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

z 13. júna 2002

o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi

(2002/584/SVV)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 31 písm. a) a b) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie[2],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[3],

keďže:

(1) podľa záverov Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, najmä ich bodu 35, by sa mal zrušiť formálny postup vydávania osôb medzi členskými štátmi v prípade osôb, ktoré unikajú pred spravodlivosťou po tom, ako boli s konečnou platnosťou odsúdené a vydávacie postupy by sa mali urýchliť v prípade osôb podozrivých zo spáchania trestného činu;

(2) program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania trestných rozhodnutí, o ktorom sa hovorí v bode 37 Záverov Európskej rady v Tampere a ktorý bol prijatý Radou 30. novembra 2000[4], sa zaoberá záležitosťou vzájomného uplatňovania zatykačov;

(3) všetky alebo niektoré členské štáty sú účastníkmi niekoľkých dohovorov v oblasti vydávania osôb, vrátane Európskeho dohovoru o vydávaní osôb cudzím štátom z 13. decembra 1957 a Európskeho dohovoru o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977. Právne predpisy, ktoré sa týkajú vydávania v škandinávskych štátoch sú rovnaké;

---

1 Táto neoficiálna konsolidácia obsahuje len odôvodnenia rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV. Nezahŕňa odôvodnenia rámcového rozhodnutia 2009/299/SVV, ktorým bolo zmenené rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV.

2 Ú. v. ES C 332 E, 27.11.2001, s. 305.

3 Stanovisko vydané 9. januára 2002 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).

4 Ú. v. ES C 12 E, 15.1.2001, s. 10.

(4) okrem toho, nasledujúce tri dohovory, ktoré sa zaoberajú vcelku alebo sčasti vydávaním osôb, boli uzatvorené medzi členskými štátmi a sú súčasťou *acquis* Únie: Dohovor z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach[5] (týkajúca sa vzťahov medzi členskými štátmi, ktoré sú účastníkmi tohto dohovoru), Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie[6] a Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie[7];

(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;

(7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

(8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;

(9) úloha ústredných orgánov pri výkone európskeho zatykača sa musí obmedziť na praktickú a administratívnu pomoc;

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;

---

5 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

6 Ú. v. ES C 78, 30.3.1995, s. 2.

7 Ú. v. ES C 313, 13.10.1996, s. 12.

(11) vo vzťahoch medzi členskými štátmi európsky zatykač má nahradiť všetky predchádzajúce nástroje týkajúce sa vydávania osôb, vrátane ustanovení Hlavy III Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda týkajúca sa vydávania osôb cudzím štátom;

(12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie[8], najmä jej Kapitoly VI; nič v tomto rámcovom rozhodnutí sa nemôže vykladať ako zákaz odmietnutia odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, keď existujú dôvody domnievať sa, na základe objektívnych skutočností, že uvedený zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť predpojaté z niektorého z uvedených dôvodov.

Toto rámcové rozhodnutie nebráni členskému štátu v uplatňovaní jeho ústavných zásad, týkajúcich sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách;

(13) žiadna osoba by sa nemala previesť, vypovedať alebo vydať do štátu, kde jej vážne hrozí výkon trestu smrti, mučenia alebo iného neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo potrestania;

(14) keďže všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane osôb s ohľadom na automatizované spracovanie osobných údajov, osobné údaje spracované v rámci vykonávania tohto rámcového rozhodnutia by sa mali chrániť v súlade so zásadami uvedeného dohovoru,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 1

Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho

1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

[8] Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 2

Predmet úpravy európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesený rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:

   – účasť na trestnom organizovaní;

   – terorizmus;

   – obchodovanie s ľuďmi;

   – sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;

   – nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;

   – nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami;

   – korupcia;

   – podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;

   – legalizácia príjmov z trestnej činnosti;

   – falšovanie meny, vrátane eura;

   – počítačové trestné činy;

   – trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;

   – napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;

   – vražda, vážne ublíženie na zdraví;

   – nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;

– únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov;

– rasizmus a xenofóbia;

– organizovaná alebo ozbrojená lúpež;

– nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel;

– podvod;

– organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie;

– falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;

– falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;

– falšovanie platobných prostriedkov;

– nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;

– nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;

– obchodovanie s kradnutými vozidlami;

– znásilnenie;

– podpaľačstvo;

– trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;

– nezákonné zaistenie lietadla/lode;

– sabotáž.

3. Rada môže kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť, po konzultácii s Európskym parlamentom a za podmienok určených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, o pridaní ďalších kategórií trestných činov na zoznam obsiahnutý v odseku 2. Rada preskúma, na základe správy predloženej Komisiou podľa článku 34 ods. 3, či zoznam treba rozšíriť alebo doplniť.

4. Vydanie pre trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, môže podliehať podmienke, aby činy, pre ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu, bez ohľadu na prvky, ktoré ho tvoria, alebo spôsob jeho opísania.

Článok 3

Dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača

Súdny orgán členského štátu výkonu (ďalej len „vykonávajúci súdny orgán“) odmietne vykonať európsky zatykač v nasledujúcich prípadoch:

1. ak sa na trestný čin, ktorý je dôvodom zatykača, vzťahuje amnestia vo vykonávajúcom členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva;

2. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy za predpokladu, že ak bol vynesený rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo je v súčasnosti vykonávaný alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu vynášajúceho rozsudok;

3. ak osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, sa nemôže vzhľadom na svoj vek považovať za trestnoprávne zodpovednú za činy, ktoré sú dôvodom zatykača, podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu.

Článok 4

Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača

Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

1. ak v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 čin, na základe ktorého je európsky zatykač vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam, sa výkon európskeho zatykača nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny predpis vykonávajúceho členského štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho členského štátu;

2. ak osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač, je trestne stíhaná vo vykonávajúcom členskom štáte za rovnaký čin ako ten, ktorý je dôvodom európskeho zatykača;

3. ak súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sa rozhodli nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný, alebo o zastavení súdneho konania, alebo ak bol vynesený definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu;

4. ak trestné stíhanie alebo trest vyžiadanej osoby sú premlčané podľa práva vykonávajúceho členského štátu a príslušné činy spadajú do právomoci členského štátu podľa jeho vlastného trestného práva;

5. ak vykonávajúci súdny orgán je informovaný, že vyžiadaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená tretím štátom za rovnaké činy za predpokladu, že ak bol vynesený rozsudok, tento rozsudok bol vykonaný alebo sa v súčasnosti

vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok;

6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviaže, že vykoná rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi;

7. ak sa európsky zatykač vzťahuje na trestné činy, ktoré:

   a) sa považujú právnym predpisom vykonávajúceho členského štátu za činy, ktoré boli spáchané úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho členského štátu alebo na mieste, ktoré je zaň považované; alebo

   b) sa spáchali mimo územia vydávajúceho členského štátu a právne predpisy vykonávajúceho členského štátu neumožňuje stíhanie pre rovnaké trestné činy, ak boli spáchané mimo jeho územia.

Článok 4a

Rozhodnutia vydané v konaní, ktorého sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila

1. Vykonávajúci súdny orgán môže tiež odmietnuť vykonať európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ak sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v európskom zatykači uvádza, že dotknutá osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom práve členského štátu pôvodu:

   a) bola včas:

      i) buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania,

      a

      ii) informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

   alebo

   b) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

   alebo

c) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

i) výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

alebo

ii) nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty;

alebo

d) rozhodnutie jej nebolo osobne doručené, ale:

i) rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní a bude výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového,

a

ii) bude poučená o lehote, v ktorej musí podať návrh na obnovu konania alebo odvolanie, ako sa uvádza v príslušnom európskom zatykači.

2. Ak sa európsky zatykač vydáva na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia za podmienok uvedených v odseku 1 písm. d) a dotknutej osobe sa nedoručili úradné informácie o tom, že voči nej prebieha trestné konanie, táto osoba môže pri oboznámení sa s obsahom európskeho zatykača žiadať kópiu rozsudku pred tým, ako bude odovzdaná. Vydávajúci orgán bezodkladne po tom, ako bol informovaný o tejto žiadosti, poskytne hľadanej osobe kópiu rozsudku prostredníctvom vykonávajúceho orgánu. Žiadosť dotknutej osoby nespôsobí prieťahy pri postupe odovzdávania alebo pri výkone európskeho zatykača. Rozsudok sa dotknutej osobe poskytuje iba na účely informácie; nepovažuje sa za formálne doručenie rozsudku ani nespôsobuje začatie plynutia žiadnych lehôt na podanie odvolania alebo návrhu na obnovu konania.

3. Keď sa osoba odovzdáva za podmienok uvedených v odseku 1 písm. d) a táto osoba podala návrh na obnovu konania alebo odvolanie, väzba osoby čakajúcej na takúto obnovu konania alebo odvolanie sa až do skončenia konania skúma v súlade s právom členského štátu pôvodu pravidelne alebo na žiadosť dotknutej osoby. Takéto skúmanie zahŕňa najmä možnosť pozastavenia alebo prerušenia väzby. Obnova konania alebo odvolacie konanie začne bez zbytočného odkladu po odovzdaní.

Článok 5

Záruky, ktoré musí vydávajúci členský štát poskytnúť v zvláštnych prípadoch

Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

1. [vymazaný]

2. ak trestný čin, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie, výkon uvedeného zatykača môže podliehať podmienke, že vydávajúci členský štát má vo svojom právnom systéme ustanovenia na preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia, na základe žiadosti alebo najneskôr do 20 rokov, alebo na uplatnenie zmierňujúcich opatrení, o ktoré príslušná osoba môže požiadať podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia;

3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 6

Určenie príslušných súdnych orgánov

1. Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.

Článok 7

Odvolanie sa k ústrednému orgánu

1. Každý členský štát môže určiť ústredný orgán alebo, ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať súdnym orgánom.

2. Členský štát môže, ak to vyžaduje organizácia jeho vnútorného súdneho systému, preniesť na svoj ústredný orgán(-y) zodpovednosť za administratívny prevod a preberanie európskych zatykačov, ako aj za ďalšiu oficiálnu korešpondenciu, ktorá s nimi súvisí.

Členský štát, ktorý chce využiť možnosti uvedené v tomto článku, oznámi Generálnemu sekretariátu Rady informácie, týkajúce sa určeného ústredného orgánu alebo určených ústredných orgánov. Tieto informácie budú záväzné pre všetky orgány vydávajúceho členského štátu.

Článok 8

Obsah a forma európskeho zatykača

1. Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

   a) totožnosť a štátnu príslušnosť vyžiadanej osoby;

   b) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a e-mailovú adresu vydávajúceho súdneho orgánu;

   c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;

   d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;

   e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine;

   f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu;

   g) prípadne iné následky trestného činu.

2. Európsky zatykač sa musí preložiť do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu. Každý členský štát môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení, uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že akceptuje preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločenstiev.

KAPITOLA 2

POSTUP ODOVZDANIA

Článok 9

Postúpenie európskeho zatykača

1. Ak je známe miesto vyžiadanej osoby, vydávajúci súdny orgán môže postúpiť európsky zatykač priamo vykonávajúcemu súdnemu orgánu.

2. Vydávajúci súdny orgán môže vo všetkých prípadoch rozhodnúť vydať výstrahu o vyžiadanej osobe v Schengenskom informačnom systéme.

3. Takáto výstraha sa uskutoční v súlade s ustanoveniami článku 95 Dohovoru z 19. Júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach. Výstraha v Schengenskom informačnom systéme má tie isté účinky ako európsky zatykač, doplnená informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1.

Počas prechodného obdobia, kým Schengenský informačný systém nebude schopný postúpiť všetky informácie opísané v článku 8, má výstraha rovnaké účinky ako európsky zatykač až do prijatia originálu vo vhodnej a náležitej forme vykonávajúcim súdnym orgánom.

Článok 10

Podrobné postupy pre postúpenie európskeho zatykača

1. Ak vydávajúci súdny orgán nepozná príslušný vykonávajúci súdny orgán, vykoná požadované šetrenie, vrátane kontaktných miest Európskej súdnej siete[9], aby získal túto informáciu od vykonávajúceho členského štátu.

2. Ak si to vydávajúci súdny orgán žiada, postúpenie sa môže vykonať prostredníctvom zabezpečeného telekomunikačného systému Európskej súdnej siete.

3. Ak nie je možné využiť služby Schengenského informačného systému, vydávajúci súdny orgán môže požiadať Interpol o postúpenie európskeho zatykača.

4. Vydávajúci súdny orgán môže zaslať európsky zatykač prostredníctvom akýchkoľvek bezpečných prostriedkov, spôsobilých vyhotoviť písomné záznamy za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu členskému štátu overiť ich pravosť.

5. Všetky problémy súvisiace s postúpením alebo pravosťou všetkých dokumentov potrebných pre výkon európskeho zatykača sa vyriešia prostredníctvom priamych kontaktov medzi zúčastnenými súdnymi orgánmi alebo, ak je to vhodné, prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov.

6. Ak orgán, ktorý prijme európsky zatykač, nie je príslušný konať na jeho základe, automaticky postúpi európsky zatykač príslušnému orgánu vo svojom členskom štáte a informuje vydávajúci súdny orgán.

[9] Spoločné rozhodnutie Rady 98/428/SVV z 29. júna 1998 o vytvorení Európskej súdnej siete (Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4).

Článok 11

Práva vyžiadaných osôb

1. Ak je vyžiadaná osoba zatknutá, vykonávajúci kompetentný súdny orgán v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi informuje túto osobu o európskom zatykači a jeho obsahu, ako aj o možnom súhlase na odovzdanie vydávajúcemu súdnemu orgánu.

2. Vyžiadaná osoba, ktorá je zatknutá s cieľom výkonu európskeho súdneho zatykača, má právo na pomoc právneho zástupcu a tlmočníka v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

Článok 12

Držanie osoby vo väzbe

Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu.

Článok 13

Súhlas na odovzdanie

1. Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí s odovzdaním, a ak je prípustné, vyjadrí vzdaním sa nároku na „osobitné konanie“ uvedené v článku 27 ods. 2, sa dá pred vykonávacím súdnym orgánom, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

2. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa ako sa uvádza v odseku 1 sa získali spôsobom, ktorý preukazuje, že dotknutá osoba sa vyjadrila dobrovoľne a pri plnom uvedomení si následkov. Za týmto účelom má vyžiadaná osoba právo na právneho zástupcu.

3. Súhlas a prípadne zrieknutie sa uvedené v odseku 1 sa úradne zaznamená v súlade s postupom stanoveným vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

4. V zásade sa súhlas nemôže odvolať. Každý členský štát môže ustanoviť, že súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa, sa môže odvolať v súlade s pravidlami uplatniteľnými podľa vnútroštátnych právnych predpisov. V tomto prípade doba medzi dátumom súhlasu a jeho odvolaním sa nezapočítava do lehôt stanovených v článku 17. Členský štát, ktorý si želá využiť túto možnosť, informuje Generálny sekretariát Rady po tom, čo toto rámcové rozhodnutie prijal a uvedie

postupy na odvolanie súhlasu, na základe ktorých bude možné odvolať súhlas a všetky ich zmeny.

Článok 14

Vypočutie vyžiadanej osoby

Ak zatknutá osoba nesúhlasí so svojím odovzdaním podľa článku 13, má nárok, aby bola vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

Článok 15

Rozhodnutie o odovzdaní

1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.

Článok 16

Rozhodnutie v prípade viacnásobných žiadostí

1. Ak dva alebo viacero členských štátov vydalo európske zatykače na tú istú osobu, rozhodnutie o tom, ktorý z európskych zatykačov sa vykoná, vydá vykonávajúci súdny orgán, pri riadnom zvážení všetkých okolností, najmä relatívnej závažnosti a miesta spáchania trestných činov, ďalej dátumu európskych zatykačov a či zatykač bol vydaný pre účely trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Pri rozhodovaní podľa odseku 1 vykonávajúci súdny orgán môže požiadať o radu Eurojust[10].

3. V prípade sporu medzi európskym zatykačom a žiadosťou o vydanie predloženou treťou krajinou, rozhodnutie o tom, či má prednosť európsky zatykač alebo žiadosť o vydanie, prijme príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu pri riadnom zvážení všetkých okolnost, najmä okolností uvedených v odseku 1 a okolností uvedených v platnom dohovore.

[10] Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1).

4. Tento článok nijako neovplyvní povinnosti členských štátov v zmysle štatútu Medzinárodného trestného súdu.

Článok 17

Lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača

1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.

2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojím odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.

3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžiadanej osoby.

4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdnemu orgánu, pričom uvedie dôvody prieťahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.

5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzdanie príslušnej osoby boli splnené.

6. Každé odmietnutie vykonania európskeho zatykača sa musí zdôvodniť.

7. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, oznámi to Eurojust-u, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu. Okrem toho, členský štát, ktorý opakovane spôsobuje prieťah na strane iného členského štátu pri vykonávaní európskych zatykačov, informuje radu s cieľom zhodnotiť vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

Článok 18

Situácia pred rozhodnutím

1. Ak európsky zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania, vykonávajúci súdny orgán musí:

   a) súhlasiť s vypočutím požadovanej osoby podľa článku 19, alebo

   b) súhlasiť s dočasným transferom vyžiadanej osoby.

2. Podmienky a trvanie dočasného presunu sa určia vzájomnou dohodou medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.

3. V prípade dočasného presunu osoba musí mať možnosť vrátiť sa do vykonávajúceho členského štátu, aby sa zúčastnila na výsluchoch, ktoré sa jej týkajú, v rámci odovzdávacieho postupu.

Článok 19

Vypočutie osoby pred rozhodnutím

1. Požadovaná osoba sa vypočuje súdnym orgánom, za prítomnosti ďalšej osoby určenej v súlade s právnymi predpismi členského štátu dožadujúceho súdu.

2. Vyžiadaná osoba sa vypočuje v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu a za podmienok určených na základe vzájomnej dohody medzi vydávajúcim a vykonávajúcim súdnym orgánom.

3. Príslušný vykonávajúci súdny orgán môže poveriť iný súdny orgán svojho členského štátu, aby sa zúčastnil na vypočutí vyžiadanej osoby s cieľom zabezpečiť riadne uplatnenie tohto článku a stanovených podmienok.

Článok 20

Výsady a imunity

1. Ak vyžiadaná osoba požíva výsadu alebo imunitu, ktorá sa týka právomoci alebo výkonu vo vykonávajúcom členskom štáte, lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť a začnú sa počítať až odo dňa, kedy je vykonávajúci súdny orgán informovaný o odoprení výsady alebo imunity.

   Vykonávajúci členský štát zabezpečí splnenie materiálnych podmienok potrebných na účinné odovzdanie, ak osoba už nepožíva takúto výsadu alebo imunitu.

2. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán vykonávajúceho členského štátu, vykonávajúci súdny orgán požiada neodkladne o vykonanie takéhoto oprávnenia. Ak oprávnenie odmietnuť výsady alebo imunity sa viaže na orgán iného štátu alebo medzinárodnej organizácie, vydávajúci súdny orgán požiada o výkon tohto oprávnenia.

Článok 21

Konkurujúce medzinárodné záväzky

Toto rámcové rozhodnutie nemá vplyv na záväzky vykonávajúceho členského štátu, ak vyžiadaná osoba bola vydaná do tohto členského štátu z tretieho štátu a ak táto osoba je chránená ustanoveniami dohody, podľa ktorej bola vydaná, týkajúcimi sa „specialty rule“. Vykonávajúci členský štát vykoná všetky potrebné opatrenia pre neodkladné vyžiadanie súhlasu štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná, aby sa mohla odovzdať do členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač. Lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť do dňa skončenia platnosti týchto „specialty rules“. Vykonávajúci členský štát zabezpečí, aby materiálne podmienky nevyhnutné na účinné odovzdanie zostali splnené až do rozhodnutia štátu, z ktorého bola požadovaná osoba vydaná.

Článok 22

Oznámenie rozhodnutia

Vykonávajúci súdny orgán oznámi neodkladne vydávajúcemu súdnemu orgánu rozhodnutie o opatrení, ktoré bude prijaté v súvislosti s európskym zatykačom.

Článok 23

Lehoty na vydanie osoby

1. Vyžiadaná osoba sa odovzdá čo najskôr v termíne dohodnutom medzi dotknutými orgánmi.

2. Osoba sa odovzdá do 10 dní po prijatí konečného rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača.

3. Ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote stanovenej v odseku 2 bránia okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek členského štátu, vykonávajúci a vydávajúci súdny orgán sa neodkladne navzájom skontaktujú a dohodnú o novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.

4. Odovzdanie sa môže výnimočne odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak sú závažné dôvody domnievať sa, že by odovzdanie zjavne ohrozilo život alebo zdravie vyžiadanej osoby. Európsky zatykač sa vykoná hneď po tom, ako tieto dôvody zanikli. Vykonávajúci súdny orgán neodkladne informuje vydávajúci súdny orgán a dohodne s ním nový termín odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.

5. Ak sa osoba naďalej zadržiava, po vypršaní lehoty uvedenej v odsekoch 2 až 4 sa prepustí.

Článok 24

Odloženie odovzdania alebo podmienečné odovzdanie

1. Vykonávajúci súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.

2. Namiesto odloženia odovzdania vykonávajúci súdny orgán môže dočasne odovzdať vyžiadanú osobu do vydávajúceho členského štátu za podmienok určených vzájomnou dohodou medzi vykonávajúcim a vydávajúcim súdnym orgánom. Dohoda sa uzavrie písomne a podmienky zaväzujú všetky orgány vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 25

Tranzit

1. Každý členský štát, ktorý nebude mať možnosť odmietnutia v prípade žiadosti o tranzit občana alebo osoby s trvalým pobytom s cieľom vykonania trestu väzenia alebo ochranného opatrenia, povolí tranzit vyžiadanej osoby, ktorá sa odovzdáva, cez svoje územie pod podmienkou, že jej boli poskytnuté informácie o:

   a) totožnosti a štátnej príslušnosti osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač;

   b) existencii európskeho zatykača;

   c) povahe a právnej klasifikácii trestného činu;

   d) opise okolností trestného činu, vrátane dátumu a miesta.

   Ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym príslušníkom alebo má trvalý pobyt v členskom štáte tranzitu, tranzit môže podliehať podmienke, že osoba sa po vypočutí vráti členskému štátu, ktorým prechádzala s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol na ňu vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.

2. Každý členský štát určí orgán zodpovedný za prijímanie žiadostí o tranzit a potrebné dokumenty, ako aj iných úradných písomností týkajúcich sa žiadostí o tranzit. Členské štáty oznámia meno určeného orgánu Generálnemu sekretariátu Rady.

3. Žiadosť o tranzit a informácie uvedené v odseku 1 sa môžu adresovať orgánu podľa odseku 2 všetkými prostriedkami, ktoré sú spôsobilé vytvoriť písomný záznam. Členský štát tranzitu oznámi svoje rozhodnutie na základe rovnakého postupu.

4. Toto rámcové rozhodnutie sa neuplatní v prípade prepravy vzdušným priestorom bez predpokladaného medzipristátia. Ak však dôjde k neplánovanému pristátiu, vydávajúci členský štát poskytne orgánu určenému podľa odseku 2 informácie uvedené v odseku 1.

5. Ak sa tranzit týka osoby, ktorá je vydaná z tretieho štátu do členského štátu, ustanovenia tohto článku sa použijú s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach /mutatis mutandis/. Najmä pojem „európsky zatykač“ sa nahradí pojmom „žiadosť o vydanie“.

KAPITOLA 3

ÚČINKY ODOVZDANIA

Článok 26

Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte

1. Vydávajúci členský štát započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcom členskom štáte.

2. Za týmto účelom vykonávajúci súdny orgán alebo ústredný orgán určený podľa článku 7 poskytne vydávajúcemu súdnemu orgánu v čase odovzdávania všetky informácie týkajúce sa trvania väzby požadovanej osoby na základe európskeho zatykača.

Článok 27

Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

   a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;

   b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením;

   c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;

   d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho

nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;

e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na „specialty rule“, v súlade s článkom 13;

f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na „specialty rule“ so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu;

g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmietne z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

Článok 28

Odovzdanie alebo následné vydanie

1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

a) ak vyžiadaná osoba, ktorá mala príležitosť na opustenie územia členského štátu, do ktorého bola vydaná, tak neurobila do 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;

b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača. Súhlas sa

urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom vyžiadaná osoba má právo na právneho zástupcu;

c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha „specialty rule“ (osobitnému konaniu) v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávajúci súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:

a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;

b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;

d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

4. Napriek ustanoveniu odseku 1 osoba, ktorá bola odovzdaná v súlade s európskym zatykačom, sa nesmie vydať do tretieho štátu bez súhlasu príslušného orgánu členského štátu, ktorý odovzdal túto osobu. Takýto súhlas sa dá v súlade s dohovormi, ktorými je tento členský štát viazaný, ako aj so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 29

Odovzdanie majetku

1. Na žiadosť vydávajúceho súdneho orgánu alebo z vlastnej iniciatívy, vykonávajúci súdny orgán v súlade so svojím národným právom zabaví a odovzdá majetok, ktorý:

a) možno použiť ako dôkaz, alebo

b) vyžiadaná osoba získala v dôsledku trestného činu.

2. Majetok uvedený v odseku 1 sa odovzdá, aj keď sa európsky zatykač nemôže vykonať z dôvodu úmrtia alebo úteku vyžiadanej osoby.

3. Ak majetok uvedený v odseku 1 podlieha zabaveniu alebo konfiškácii na území vykonávajúceho členského štátu, tento môže, ak je majetok potrebný v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním, dočasne ho zadržať alebo odovzdať vydávajúcemu členskému štátu pod podmienkou, že bude vrátený.

4. Všetky práva, ktoré vykonávajúci členský štát alebo tretie strany môžu získať na majetok uvedený v odseku 1, zostávajú zachované. Ak takéto práva existujú, vydávajúci členský štát vráti majetok bezplatne vykonávajúcemu členskému štátu bezprostredne po skončení trestného stíhania.

Článok 30

Náklady

1. Náklady, ktoré vznikli na území vykonávajúceho členského štátu pri vykonávaní európskeho zatykača, znáša tento členský štát.

2. Všetky iné náklady znáša vydávajúci členský štát.

KAPITOLA 4

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Bez porušenia ich uplatňovania vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími štátmi toto rámcové rozhodnutie s účinnosťou od 1. januára 2004 nahrádza príslušné ustanovenia nasledujúcich dohovorov v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

   a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho doplňujúci protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý doplňujúci protokol zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977, pokiaľ ide o vydávanie osôb;

   b) Dohodu medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov postúpenia žiadostí o vydanie z 26. mája 1989;

   c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;

   d) Dohovor z 27. septembra 1996, týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie;

   e) Hlavu III, kapitolu 4 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať platné dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo postupy, ak toto Rámcové rozhodnutie prijali, pokiaľ tieto dohody

alebo postupy umožnia ciele tohto Rámcového rozhodnutia rozšíriť a pomôcť zjednodušiť alebo uľahčiť ďalšie odovzdávania osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače.

Členské štáty môžu uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo postupy po prijatí tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia rozšírenie alebo predĺženie cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť postupy pre odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, najmä stanovením kratších lehôt, než sú lehoty stanovené v článku 17, rozšírením zoznamu trestných činov stanovených v článku 2 ods. 2, ďalším obmedzením dôvodov na odmietnutie uvedených v článkoch 3 a 4, alebo znížením hodnoty uvedenej v článku 2 ods. 1 alebo 2.

Dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi.

Členské štáty do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a postupy uvedené v prvom pododseku, v ktorých uplatňovaní chcú pokračovať.

Členské štáty oznámia Rade a Komisii aj všetky nové dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku do troch mesiacov od ich podpísania.

3. Ak dohovory alebo postupy uvedené v odseku 1 sa uplatňujú na územiach členských štátov alebo na územiach, za ktorých vonkajšie vzťahy je zodpovedný členský štát, na ktorý sa toto rámcové rozhodnutie neuplatňuje, tieto dokumenty sa naďalej uplatnia v riadení vzťahov medzi týmito územiami a inými členskými štátmi.

Článok 32

Prechodné ustanovenie

1. Žiadosti o vydanie osôb prijaté pred 1. januárom 2004 sa naďalej riadia existujúcimi dokumentmi, týkajúcimi sa vydávania osôb. Žiadosti prijaté po tomto termíne sa budú riadiť predpismi, ktoré členské štáty schválili v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím. Každý členský štát však môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia Radou urobiť vyhlásenie, v ktorom uvedie, že vykonávajúci členský štát sa bude ďalej zaoberať žiadosťami, týkajúcimi sa činov spáchaných pred dátumom, ktorý uvádza, v súlade so systémom vydávania osôb používaným pred 1. januárom 2004. Tento dátum nesmie byť neskorší ako 7. august 2002. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Článok 33

Ustanovenia, ktoré sa týkajú Rakúska a Gibraltáru

1. Vzhľadom na to, že Rakúsko nezmenilo článok 12 ods. 1 „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“ a najneskôr do 31. decembra 2008, môže umožniť svojím vykonávajúcim súdnym orgánom odmietnuť vykonať európsky zatykač, ak vyžiadaná osoba je rakúskym štátnym občanom a ak čin, pre ktorý bol európsky zatykač vydaný, nie je trestný podľa rakúskych právnych predpisov.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa bude uplatňovať pre Gibraltár.

Článok 34

Vykonávanie

1. Členské štáty vykonajú všetky potrebné opatrenia potrebné na dosiahnutie zhody s týmto rámcovým rozhodnutím do 31. decembra 2003.

2. Členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, zavádzajúcich do svojich vnútroštátnych právnych predpisov povinnosti im uložené podľa tohto rámcového rozhodnutia. Každý členský štát môže pritom uviesť, že toto rámcové rozhodnutie bude okamžite uplatňovať vo svojich vzťahoch s tými členskými štátmi, ktoré poskytli rovnaké oznámenie.

   Generálny sekretariát Rady oznámi členským štátom a Komisii informácie, prijaté v zmysle článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 2, článku 13 ods. 4 a článku 25 ods. 2. Súčasne zabezpečí uverejnenie týchto informácií v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

3. Na základe informácií oznámených Generálnym sekretariátom Rady Komisia najneskôr do 31. decembra 2004 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, ktorá bude v prípade potreby doplnená legislatívnymi návrhmi.

4. Rada v druhej polovici roka 2003 preskúma najmä praktické uplatňovanie ustanovení tohto rámcového rozhodnutia členskými štátmi, ako aj fungovanie Schengenského informačného systému.

Článok 35

Účinnosť

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

V Luxemburgu 13. júna 2002.

Za Radu
predseda
M. RAJOY BREY

PRÍLOHA II — FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA
obsiahnutý v prílohe k rámcovému rozhodnutiu o EZ

EURÓPSKY ZATYKAČ[1]

Tento zatykač vydal príslušný súdny orgán. Požadujem, aby nižšie uvedená osoba bola zatknutá a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

a) Informácie týkajúce sa totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko: .....

Meno (á): .....

Rodné priezvisko, ak sa používa: .....

Prezývky, ak sa používajú: .....

Pohlavie: .....

Štátna príslušnosť: .....

Dátum narodenia: .....

Miesto narodenia: .....

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa: .....

.....

Jazyk(-y), ktorým požadovaná osoba rozumie (ak je to známe):

.....

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby: .....

.....

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú prístupné, a môžu sa postúpiť, alebo kontaktné údaje osoby, ktorá sa má kontaktovať s cieľom získania takýchto informácií alebo profil DNA (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť, ale nebol zahrnutý)

b) Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza:

1. Zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom: .....
   Druh: .....
2. Vykonateľný rozsudok: .....
   .....
   Odkaz: .....

[1] Tento zatykač musí mať písomnú formu alebo musí byť preložený do jedného z úradných jazykov vykonávajúceho členského štátu, ak je tento štát známy, alebo do iného jazyka akceptovaného týmto štátom.

c) Označenie dĺžky odsúdenia:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(-é) čin(-y):

.....

.....

2. Dĺžka uloženého trestu alebo ochranného opatrenia:

.....

Zostávajúca časť trestu určená na výkon: .....

.....

.....

d) Uveďte, či sa dotknutá osoba osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia:

1. □ Áno, dotknutá osoba sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

2. □ Nie, dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

3. Ak ste zaškrtli bod 2, potvrďte, prosím, či ide o jeden z nasledujúcich prípadov:

□ 3.1a. dotknutá osoba bola osobne predvolaná … (deň/mesiac/rok), a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

ALEBO

□ 3.1b. dotknutá osoba nebola osobne predvolaná, ale sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

ALEBO

☐ 3.2. dotknutá osoba, vedomá si plánovaného konania, splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

ALEBO

☐ 3.3. rozhodnutie bolo dotknutej osobe doručené … (deň/mesiac/rok) a dotknutá osoba bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, a

☐ výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

ALEBO

☐ nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty,

ALEBO

☐ 3.4. rozhodnutie nebolo dotknutej osobe osobne doručené, ale

- toto rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní, a
- po tom, ako sa jej doručí rozhodnutie, bude dotknutá osoba výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, a
- dotknutá osoba bude informovaná o lehote, v ktorej musí podať návrh na obnovu konania alebo odvolanie, t. j. … dní.

4. Ak ste zaškrtli bod 3.1b., 3.2. alebo 3.3., uveďte informácie o tom, ako bola splnená príslušná podmienka:

……

……

e) Trestné činy:

Tento zatykač sa vzťahuje na celkový počet: ..... trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol(-i) trestný čin(y) spáchaný(-é) vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine(-och)

.....
.....
.....

Povaha a skutková podstata trestného činu(-ov) a uplatnené zákonné ustanovenie/kódex:

.....
.....
.....
.....
.....

I. Ak sa uplatní, vyznačte jeden alebo viac nasledujúcich trestných činov, sankcionovaných vo vydávajúcom členskom štáte trestom alebo ochranným opatrením s hornou hranicou najmenej 3 rokov, ako stanovuje právo vydávajúceho členského štátu:

□ účasť na trestnom organizovaní;

□ terorizmus;

□ obchodovanie s ľuďmi;

□ sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;

□ nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;

□ nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami;

□ korupcia;

□ podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;

□ legalizácia príjmov z trestnej činnosti;

□ falšovanie meny, vrátane eura;

□ počítačové trestné činy;

□ trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nezákonného obchodu s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;

□ napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;

□ vražda, vážne ublíženie na zdraví;

- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva, vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvod,
- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie,
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv,
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi,
- falšovanie platobných prostriedkov,
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast,
- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom,
- obchodovanie s kradnutými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu,
- nezákonné zaistenie lietadla/lode,
- sabotáž.

II. Presný opis trestného činu(-ov) neuvedených v I. časti:

.....

f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné údaje):

(Pozn.: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extrateritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu.)

.....

.....

g) Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, ktorý sa môže považovať za dôkaz:

Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, získaného vyžiadanou osobou v dôsledku trestného činu:
Opis majetku (a miesta) (ak je známe):
.....
.....
.....

h) Trestný čin(-y), na základe ktorých bol vydaný tento zatykač, je (sú) trestný(-é)/majú za následok trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:

– právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo aspoň po 20 rokoch – zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia,

a/alebo

– právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje uplatnenie zmierňujúcich opatrení, na ktoré má osoba právo v zmysle práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie tohto trestu alebo opatrenia.

i) Súdny orgán, ktorý vydal zatykač:

Úradný názov: .....
Priezvisko jeho zástupcu[2]: .....
.....
Funkcia (titul/hodnosť): .....
.....
Číslo spisu: .....
Adresa: .....
.....
Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....
Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....
E-mail: .....
Kontaktné údaje osoby na zabezpečenie potrebného praktického postupu pre vydanie:.....
.....

[2] V jednotlivých jazykových verziách je zahrnutý odkaz na „zástupcu“ súdneho orgánu.

Ak bol doručením a administratívnym prevzatím európskeho zatykača poverený ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu: .....

.....

Kontaktná osoba, ak sa použije (titul/hodnosť a priezvisko): .....

.....

Adresa:.....

.....

.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....

E-mail: .....

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

.....

Priezvisko: .....

.....

Funkcia (titul/hodnosť): .....

Dátum: .....

Úradná pečiatka (ak existuje)

PRÍLOHA III — USMERNENIA, AKO VYPĹŇAŤ FORMULÁR EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Tento zatykač vydal príslušný súdny orgán. Požadujem, aby nižšie uvedená osoba bola zatknutá a odovzdaná na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

Poznámka

– Pri vypĺňaní európskeho zatykača sa odporúča použitie elektronického nástroja Európskeij justičnej siete (EJS) Compendium, ktorý je k dispozícii na webovej stránke EJS. Používanie tohto elektronického nástroja umožňuje vyplnenie formulára rovnako jednoducho ako vo formáte word, ale s viacerými modernými a používateľsky ústretovými prvkami, ako je možnosť priameho importovania príslušných vykonávajúcich orgánov z nástroja EJS Justičný atlas, okamžité získanie ustáleného textu formulára v jazyku(-och) akceptovaných vykonávajúcim členským štátom a uloženie a odoslanie formulára e-mailom.

– Odporúča sa stiahnuť si formulár vo formáte word z webovej stránky Európskej justičnej siete (časť Právna knižnica) v jazyku vydávajúceho súdneho orgánu (vo vlastnom jazyku) a uložiť si ho v počítači pre prípad, že webové sídlo nebude v naliehavých prípadoch dostupné.

– Rovnako sa odporúča stiahnuť si formulár z webovej stránky EJS (Právna knižnica) vo všetkých jazykoch, a najmä v tých, ktoré sú častejšie akceptované ostatnými členskými štátmi, a uložiť si ho v počítači.

– Ak používate formát word, vyplňte formulár vo svojom jazyku pomocou počítača (nie ručne). V prípade použitia nástroja Compendium sa formulár vždy vypĺňa na počítači.

– Ak nejaká kolónka nie je relevantná, napíšte „Neuplatňuje sa“ alebo inak jasne označte, napr. osobitnou značkou (napr. —), že sa neuplatňuje. Nikdy by ste nemali odstraňovať kolónku ani nijakým spôsobom meniť formulár európskeho zatykača.

– Ak sa európsky zatykač vzťahuje na viacero trestných činov, očíslujte ich (1, 2, 3 atď.) a dodržujte číslovanie v celom zatykači, a najmä v kolónke b).

Kolónka a)

Informácie potrebné na zistenie totožnosti vyžiadanej osoby

Poznámka:

Ak je to možné, vyplňte všetky polia.

a) Informácie týkajúce sa totožnosti vyžiadanej osoby:

Priezvisko: ***Poznámka: povinné pole. Zahŕňa predošlé úradné priezvisko, ak je známe, a píše sa tak ako v národnom jazyku; priezvisko sa neprekladá. Skontrolujte správnosť poradia, či neuvádzate krstné meno ako priezvisko a obzvlášť pozorne kontrolujte prípady, keď sú v tom istom spise dve osoby alebo viac osôb s podobným menom (možno v inom poradí alebo s malými odchýlkami).***

Meno(á): ***Poznámka: povinné pole.***

Rodné priezvisko, ak sa používa:

Prezývky, ak sa používajú: ***Poznámka: zahŕňa falošné mená. Prezývky uveďte v zátvorkách. Ak osoba používa falošnú totožnosť, táto falošná totožnosť by sa mala uviesť vo všetkých poliach, ako je napríklad falošný dátum narodenia a falošná adresa.***

Pohlavie: ***Poznámka: povinné pole.***

Štátna príslušnosť: ***Poznámka: povinné pole. Uveďte všetky v prípade viacerých štátnych príslušností.***

Dátum narodenia: ***Poznámka: povinné pole.***

Miesto narodenia: ***Poznámka: povinné pole, ak sú informácie dostupné.***

Trvalý pobyt a/alebo známa adresa: ***Poznámka: povinné pole, ak sú informácie dostupné.***

Uveďte „neznáme“, ak nie sú k dispozícii nijaké informácie.

Jazyk(-y), ktorým požadovaná osoba rozumie (ak je to známe):

Zvláštne znamenia/opis vyžiadanej osoby: ***Poznámka: povinné pole, ak sú informácie dostupné. Uveďte takisto, či je osoba nebezpečná a/alebo môže byť ozbrojená.***

Fotografia a odtlačky prstov vyžiadanej osoby, ak sú prístupné. a môžu sa postúpiť, alebo kontaktné údaje osoby, ktorá sa má kontaktovať s cieľom získania takýchto informácií alebo profil DNA (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť, ale nebol zahrnutý) ***Poznámka: povinné pole, údaje sa vložia prostredníctvom Interpolu alebo systému SIS, ak sú dostupné. To má zásadný význam pre to, aby bola zadržaná správna osoba.***

Osobitnú pozornosť venujte prípadom, keď sú v spise dve alebo viac osôb s podobným menom (prípadne v odlišnom poradí alebo s nepatrnými odlišnosťami).

Kolónka b)

Informácie o rozhodnutí, z ktorého vychádza európsky zatykač

Poznámka:

Formulár by sa mal vyplniť podľa požadovaného účelu európskeho zatykača – trestné stíhanie a/alebo odsúdenie. V kolónke b) sa používa formulácia „Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza“, čím sa myslí súdne rozhodnutie odlišné od európskeho zatykača. Pojem „súdne rozhodnutie“ zahŕňa rozhodnutia orgánov členských štátov, ktoré vykonávajú trestnú justíciu, ale nevykonávajú policajnú službu. Ak sa rozhodnutie, ktoré viedlo k ochrannému opatreniu, zmenilo napr. na rozsudok vydaný v neprítomnosti, mal by sa vydať nový európsky zatykač (s novým názvom).

Predsúdne konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

– b) ods. 1. Uveďte rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza (napríklad súdny príkaz alebo zatýkací rozkaz vydaný dd/mm/rok po uložení donucovacieho opatrenia predbežného zadržania). Ak je vyplnená kolónka b) ods. 1., mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 1.

Vykonávacie konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseného v neprítomnosti)

– b) ods. 1. Ak sa európsky zatykač vydáva v prípadoch rozhodnutí vydaných v neprítomnosti, uveďte súdne rozhodnutie.

– b) ods. 2. Odkazuje na príslušný rozsudok alebo rozhodnutie, ktoré sa stalo konečným dd/mm/rok, a uvádza číslo veci a názov súdu, ktorý rozhodnutie vyniesol. V niektorých členských štátoch sa v prípade odsudzujúcich rozsudkov, ktoré zatiaľ nie sú vykonateľné, kým je možné odvolanie, kým nie sú konečné, NEVYPLNÍ kolónka b) ods. 2, ale kolónka b) ods. 1.

Ak je vyplnená kolónka b) ods. 2, mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 2.

b) Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza: 1. Zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom: Druh: ***Poznámka: Uveďte súdny príkaz alebo iný justičný príkaz a dátum a spisovú značku.*** 2. Vykonateľný rozsudok: ***Poznámka: Ak je rozsudok vykonateľný, uveďte aj dátum, kedy sa stal konečným.*** Odkaz: ***Poznámka: Uveďte dátum, spisovú značku a druh rozhodnutia. Neprekladajte odkazy.***

Kolónka c)

Údaje o dĺžke trestu/trestu odňatia slobody

Poznámka:

Účelom tejto kolónky je zaznamenať, že európsky zatykač spĺňa požiadavky na dĺžku trestu stanovené v článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači. Počas prípravného konania sa zohľadní trest, ktorý možno teoreticky uložiť, a v prípade vynesenia odsudzujúceho rozsudku dĺžka uloženého trestu. Podobne ako v kolónke b) vyplňte odseky, ktoré sú relevantné vzhľadom na fázu trestného stíhania.

Prípravné konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

– c) ods. 1. Uveďte maximálny trest, ktorý je možné uložiť. Je potrebné uvedomiť si, že podľa článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači možno európsky zatykač vydať pre činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov. Ak je vyplnená kolónka b) ods. 1, mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 1.

Vykonávacie konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseného v neprítomnosti)

– c) ods. 2. Uveďte dĺžku uloženého trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia. Je potrebné uvedomiť si, že podľa článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači možno európsky zatykač vydať v prípade trestov v trvaní najmenej štyri mesiace, ak už bol uložený trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie. Ak je vyplnená kolónka b) ods. 2, mala by sa vyplniť aj kolónka c) ods. 2.

– c) ods. 2. Uveďte roky, mesiace a dni. Je potrebné poznamenať, že v rámcovom rozhodnutí o európskom zatykači sa nestanovuje minimálna hranica zostávajúceho trestu, ktorý sa má vykonať. Odporúča sa, aby sa starostlivo zvážila primeranosť vydania európskeho zatykača v situáciách, keď je zvyšok trestu kratší ako štyri mesiace, dokonca aj keby pôvodný trest bol štyri mesiace alebo viac.

c) Označenie dĺžky odsúdenia:

1. Horná hranica trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré sa môže uložiť za trestný(-é) čin(-y):

2. Dĺžka uloženého trestu alebo ochranného opatrenia: ***Poznámka: V prípadoch uloženia trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia môže byť obdobie ochranného opatrenia neobmedzené, napr. trest odňatia slobody na doživotie alebo uloženie psychiatrickej liečby.***

Zostávajúca časť trestu určená na výkon: ***Poznámka: Ak má trest neurčitú dĺžku, ktorá je však aspoň štyri mesiace, uveďte, že zostáva vykonať aspoň štyri mesiace.***

Kolónka d)

Prípady, keď boli rozhodnutia vydané v neprítomnosti

d) Uveďte, či sa dotknutá osoba osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia:

1. ☐ Áno, dotknutá osoba sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

2. ☐ Nie, dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

3. Ak ste zaškrtli bod 2, potvrďte, prosím, či ide o jeden z nasledujúcich prípadov:

☐ 3.1a. dotknutá osoba bola osobne predvolaná … (deň/mesiac/rok), a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

ALEBO

☐ 3.1b. dotknutá osoba nebola osobne predvolaná, ale sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

ALEBO

☐ 3.2. dotknutá osoba, vedomá si plánovaného konania, splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

ALEBO

☐ 3.3. rozhodnutie bolo dotknutej osobe doručené … (deň/mesiac/rok) a dotknutá osoba bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, a

☐ výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

ALEBO

☐ nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty;

ALEBO

☐ 3.4. rozhodnutie nebolo dotknutej osobe osobne doručené, ale

– toto rozhodnutie sa jej osobne doručí bezodkladne po odovzdaní a

– po tom, ako sa jej doručí rozhodnutie, bude dotknutá osoba výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, a

– dotknutá osoba bude informovaná o lehote, v ktorej musí podať návrh na obnovu konania alebo odvolanie, t. j. … dní.

4. Ak ste zaškrtli bod 3.1b., 3.2. alebo 3.3., uveďte informácie o tom, ako bola splnená príslušná podmienka:

……

.....……

Kolónka e)

Dotknuté trestné činy

Poznámka:

O tom, či trestný čin patrí do niektorej z 32 kategórií, na ktoré sa neuplatňuje overenie obojstrannej trestnosti, rozhoduje vydávajúci súdny orgán v súlade s vymedzením trestného činu v trestnom práve vydávajúceho členského štátu. Nie je nutné začleniť text vnútroštátneho práva do európskeho zatykača alebo ho priložiť ako prílohu. Tým sa takisto predchádza zbytočnému prekladaniu právnych textov.

Okolnosti prípadu sa musia uviesť vždy úplne vrátane všetkých relevantných informácií, najmä aby orgány vykonávajúcich členských štátov mohli posúdiť uplatnenie pravidla špeciality, a to, či sa uplatňujú dôvody pre nevykonanie, ako je napríklad zásada *ne bis in idem* a premlčanie.

Prípravné konanie a vykonávacie konanie

– Uveďte **počet** príslušných **trestných činov**.

  – Dbajte na konzistentnosť s opísanými trestnými činmi.

  – Pri rozhodovaní o zaradení alebo nezaradení trestných činov nezabudnite na pripomienky uvedené v Príručke týkajúcej sa vedľajších trestných činov (oddiel 2.3).

– Uveďte presné vysvetlenie **skutkových okolností** odôvodňujúcich európsky zatykač:

  – Zamerajte sa na skutkové okolnosti týkajúce sa osoby, ktorá má byť odovzdaná.

  – Vždy opíšte skutkové okolnosti nutné na daný účel (zodpovedá osoba, miera účasti alebo výkonu, miesto, čas, množstvo, prostriedky, výsledná škoda alebo ublíženia na zdraví, zámer alebo účel, zisk atď.).

  – Skutkový opis by mal pozostávať len z krátkeho zhrnutia, nie z úplného prepisu celých strán zo spisu. V zložitejších prípadoch, a najmä keď sa uplatňuje obojstranná trestnosť, je potrebný dlhší opis, aby sa zdokumentovali hlavné aspekty skutkových okolností. V takýchto prípadoch vložte údaje, ktoré sú **podstatné** pre rozhodnutie vykonávajúceho súdneho orgánu o európskom zatykači, najmä na určenie akýchkoľvek dôvodov nevykonania alebo s cieľom uplatniť pravidlo špeciality.

  – V prípade viacerých trestných činov opíšte skutkové okolnosti tak, aby opis zodpovedal príslušnej právnej klasifikácii.

  – Používajte krátke vety, ktoré sa ľahko prekladajú.

  – Krátky opis je takisto užitočný na vloženie zápisov do systému SIS zo strany národného útvaru SIRENE.

– Uveďte **<u>právnu kvalifikáciu</u>** trestného činu (ktoré ustanovenie trestného zákona sa ním porušuje). Nie je však nutné pridávať právne texty do európskeho zatykača. To vedie len k zbytočným prekladom.

– Ak vykonávajúci súdny orgán uzná trestný čin ako trestný čin uvedený v nasledujúcom zozname 32 trestných činov a ak za trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie v maximálnej dĺžke aspoň tri roky, mal by zaškrtnúť príslušnú kolónku v zozname.

– Odporúča sa (ak je to možné) použiť len jeden formulár na jeden európsky zatykač týkajúci sa jednej osoby. Ak obsahuje niekoľko trestných činov, malo by sa spresniť [napr. použitím číslovania „trestný čin 1“, „trestný čin 2“, „trestný čin 3“...), ktoré označenie sa týka ktorého trestného činu (pozri najmä kolónku b)]. Je potrebné uvedomiť si, že systém SIS umožní vloženie len jedného zápisu o osobe na účely jej zadržania. Samozrejme, je možné pripojiť viac ako jeden európsky zatykač na zápis o osobe na účely jej zadržania.

– Ak ten istý členský štát vydá niekoľko európskych zatykačov týkajúcich sa tej istej osoby, tieto európske zatykače by sa nemali považovať za konkurenčné.

e) Trestné činy:

Tento zatykač sa vzťahuje na celkový počet: ..... trestných činov.

Opis okolností, za ktorých bol(-i) trestný čin(-y) spáchaný(-é) vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine(-och). ***Poznámka: Z dôvodu jasnosti, ak ide napr. o tri trestné činy, ich opisy by sa mali očíslovať 1, 2 a 3. Používajte krátke vety, ale úplne opíšte skutkový stav. Buďte presní.***

……

Povaha a skutková podstata trestného činu(-ov) a uplatnené zákonné ustanovenie/kódex:

Poznámka: Uveďte právnu klasifikáciu trestného činu a ustanovenia uplatniteľného vnútroštátneho práva, ktoré sa ním porušili.

..........……...

.....

I. Ak sa uplatní, vyznačte jeden alebo viac nasledujúcich trestných činov, sankcionovaných vo vydávajúcom členskom štáte trestom alebo ochranným opatrením s hornou hranicou najmenej 3 rokov, ako stanovuje právo vydávajúceho členského štátu:

- o účasť na trestnom organizovaní;
- o terorizmus;
- o obchodovanie s ľuďmi;
- o sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
- o nezákonné obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami;

- nezákonné obchodovanie so zbraňami, muníciou a výbušninami;
- korupcia;
- podvod, vrátane podvodu, ktorý sa dotýka finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
- falšovanie meny vrátane eura;
- počítačové trestné činy;
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nezákonného obchodu s ohrozenými druhmi zvierat, rastlín a odrôd;
- napomáhanie nepovolenému vstupu a trvalému pobytu;
- vražda, vážne ublíženie na zdraví;
- nezákonný obchod s ľudskými orgánmi a tkanivami;
- únos, nezákonné obmedzovanie a branie rukojemníkov;
- rasizmus a xenofóbia;
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
- nezákonné obchodovanie s predmetmi kultúrneho dedičstva vrátane starožitností a umeleckých diel;
- podvod;
- organizované vydieračstvo a neoprávnené vymáhanie;
- falšovanie výrobkov a porušovanie autorských práv;
- falšovanie úradných dokumentov a obchodovanie s nimi;
- falšovanie platobných prostriedkov;
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a inými látkami stimulujúcimi rast;
- nezákonné obchodovanie s jadrovým alebo rádioaktívnym materiálom;
- obchodovanie s kradnutými vozidlami;
- znásilnenie;
- podpaľačstvo;
- trestné činy spadajúce do kompetencie Medzinárodného trestného súdu;

- nezákonné zaistenie lietadla/lode;
- sabotáž.

II. Presný opis trestného činu(-ov) neuvedených v I. časti: ***Poznámka: V časti II by sa nemalo opakovať to, čo už bolo opísané vyššie v kolónke e). Potrebný je len úplný opis, nie informácie o vnútroštátnych právnych predpisoch.***

Ak sú okolnosti už uvedené vyššie, neopakujte ich. Neprikladajte znenie právnych predpisov, ak sú okolnosti jasne uvedené vyššie; použite túto kolónku, len ak sa uplatňuje obojstranná trestnosť a uvedené okolnosti je potrebné podrobnejšie rozpísať. Na to, aby sudca mohol overiť obojstrannú trestnosť, nepotrebuje znenie právneho predpisu, ale len to, aby poznal presné okolnosti prípadu, hoci niektoré justičné orgány vyžadujú kópie znenia právnych predpisov.

…….....

.....

Kolónka f)

Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné údaje)

Poznámka:

Táto kolónka sa nemusí vypĺňať.

Táto časť by mala obsahovať poznámky o exteritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu. Zvyčajne nie je potrebné uviesť nijaké prerušenie premlčacej lehoty, ale ak bol trestný čin spáchaný dávno, môže byť takáto informácia užitočná.

Môže sa takisto použiť v prípadoch, v ktorých existujú osobitné okolnosti týkajúce sa vykonávania európskeho zatykača a poskytnutie ďalších informácií by mohlo uľahčiť jeho výkon, a to napriek možnostiam priamej komunikácie, napríklad:

– poznámky k obmedzeniam kontaktov s tretími osobami po zadržaní, informácie, že existuje riziko zničenia dôkazov alebo riziko opätovnej trestnej činnosti,

– uvedenie okolností, pri ktorých je – podľa rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV – pravdepodobné, že by sa vyžiadaná osoba mohla ocitnúť v takom postavení, že na účely výkonu prípadného trestu odňatia slobody bude prevezená do vykonávajúceho členského štátu, na základe článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači (napríklad z dôvodu trvalého bydliska, pracovného miesta, rodinných väzieb atď. vo vykonávajúcom členskom štáte),

– žiadosť o súhlas podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači,

– iné žiadosti o justičnú spoluprácu, napríklad európsky vyšetrovací príkaz, ktorý sa má vykonávať súbežne,

– súvislosť s inými európskymi zatykačmi,

– dohody súvisiace s konkurenčnými európskymi zatykačmi dosiahnuté medzi vydávajúcimi súdnymi orgánmi, aby vykonávajúci súdny orgán bol o nich ihneď informovaný a mohol ich zohľadniť, predovšetkým tie dohody, ktoré boli dosiahnuté v rámci koordinačných stretnutí v rámci Eurojustu,

– v súlade so smernicou 2013/48/EÚ informácie o obhajcovi vo vydávajúcom členskom štáte, ktorý môže pomôcť obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte (zvolený obhajca alebo obhajca ex officio),

– v súlade s článkom 22 rámcového rozhodnutia 2009/829/SVV informácie o predchádzajúcich opatreniach dohľadu (porušenie opatrení dohľadu).

f) Iné okolnosti týkajúce sa prípadu (nepovinné údaje):
(Pozn.: Táto časť by mala obsahovať poznámky o extrateritorialite, prerušení lehoty a iných následkoch trestného činu.)
…….....
.....

Kolónka g)

Zaistenie

Poznámka:

Prípravné konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

– Uveďte krátky opis vyžiadaného predmetu (napr. zbraň, doklad totožnosti alebo cestovný doklad atď.). Ak sa tento druh spolupráce nepožaduje, uveďte „Neuplatňuje sa“.

– Napríklad opíšte zbraň, ktorej zaistenie sa požaduje.

– Ak sú dostupné, mali by sa uviesť informácie o samostatnom európskom vyšetrovacom príkaze alebo príkaze na zaistenie.

– Kolónka g) sa nevzťahuje na „osobné veci“, uveďte predmety, ktoré môžu byť dôkazmi, napr. prenosný počítač, osobné dokumenty alebo mobilné telefóny, aby sa mohol zaistiť majetok.

g) Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku, ktorý sa môže považovať za dôkaz:

Tento zatykač sa týka tiež zabezpečenia a odovzdania majetku získaného vyžiadanou osobou v dôsledku trestného činu:
Opis majetku (a miesta) (ak je známe):
.....
.....
.....

Kolónka h)

Poznámka:

Zarážky sa zmenili na kolónky, v prípade potreby ich zaškrtnite. Ak ústava neumožňuje trest odňatia slobody na doživotie, napíšte „Neuplatňuje sa“.

Prípravné konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely vedenia trestného stíhania)

– Zaškrtnite kolónku, ak sa uplatňuje.

Vykonávacie konanie (európsky zatykač sa vydáva na účely výkonu trestu/trestu vyneseného v neprítomnosti)

– Zaškrtnite kolónku, ak sa uplatňuje.

h) Trestný čin(-y), na základe ktorých bol vydaný tento zatykač, je (sú) trestný(-é)/majú za následok trest odňatia slobody alebo doživotné ochranné opatrenie:

☐ právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia – na žiadosť alebo aspoň po 20 rokoch – zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia,

a/alebo

☐ právny systém vydávajúceho členského štátu umožňuje uplatnenie zmierňujúcich opatrení, na ktoré má osoba právo v zmysle práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie tohto trestu alebo opatrenia.

Kolónka i)

Informácie o vydávajúcom súdnom orgáne

Poznámka:

– Meno jeho zástupcu: Do jednotlivých jazykových verzií sa vloží odkaz na „predstaviteľa“ súdneho orgánu.

– Uveďte adresu vydávajúceho súdneho orgánu.

– Uveďte telefónne číslo/fax/e-mail vydávajúceho súdneho orgánu, prednostne ak je možné obrátiť sa naň 24 hodín denne.

– Kontaktné údaje orgánu pre praktické opatrenia: Ak je to možné, uveďte meno a kontaktné údaje súdneho úradníka, ktorý ovláda príslušný cudzí jazyk.

i)	Súdny orgán, ktorý vydal zatykač:
	Úradný názov: .....
	Priezvisko jeho zástupcu: .....
	Funkcia (titul/hodnosť): .....
	Číslo spisu: .....
	Adresa: .....
	Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....
	Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....
	E-mail: ***Poznámka: Uveďte oficiálnu e-mailovú adresu, ktorá sa často kontroluje.*** .....
	Kontaktné údaje osoby na zabezpečenie potrebného praktického postupu pre vydanie: .....
	.....

Kontaktné údaje ústredného orgánu

Ak bol doručením a administratívnym prevzatím európskeho zatykača poverený ústredný orgán:

Názov ústredného orgánu: .....

.....

Kontaktná osoba, ak sa použije (titul/hodnosť a priezvisko):.....

.....

Adresa:.....

.....

Tel.: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....

Fax: (kód krajiny) (kód regiónu/mesta) (...) .....

E-mail: .....

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a informácie o ňom

Poznámka:

– Môže ísť o súdny orgán alebo napr. súdneho tajomníka, ktorý podpisuje v mene súdu.

Podpis vydávajúceho súdneho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

…….....

Priezvisko:

…….....

Funkcia (titul/hodnosť): .....

Dátum: .....

Úradná pečiatka (ak existuje)***Poznámka: Ide o úradnú pečiatku vydávajúceho súdneho orgánu podľa vnútroštátneho práva. Ak je k dispozícii, vždy ju použite.***

PRÍLOHA IV — JAZYKY AKCEPTOVANÉ ČLENSKÝMI ŠTÁTMI PRI PRIJÍMANÍ EURÓPSKEHO ZATYKAČA

Podľa článku 8 ods. 2 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači vydali členské štáty tieto vyhlásenia o jazykoch akceptovaných pri prijímaní európskeho zatykača:

Rakúsko:	Nemčina alebo iný jazyk na základe reciprocity (akceptuje európsky zatykač v úradnom jazyku členského štátu, ktorý akceptuje európsky zatykač vydaný rakúskymi súdnymi orgánmi v nemčine)
Belgicko:	Francúzština, holandčina a nemčina
Bulharsko:	Bulharčina
Cyprus:	Gréčtina, turečtina a angličtina
Česká republika:	Čeština; vo vzťahu k Slovenskej republike Česká republika akceptuje európsky zatykač vystavený v slovenskom jazyku alebo doplnený prekladom do slovenského jazyka a vo vzťahu k Rakúsku Česká republika akceptuje európsky zatykač v nemčine.
Dánsko:	Dánčina, angličtina, švédčina
Estónsko:	Estónčina, angličtina
Fínsko:	Fínčina, švédčina, angličtina
Francúzsko:	Francúzština
Nemecko:	Nemecko uplatňuje reciprocitu (akceptuje európsky zatykač v úradnom jazyku členského štátu, ktorý takisto akceptuje európsky zatykač vydaný nemeckými súdnymi orgánmi v nemčine).
Grécko:	Gréčtina
Maďarsko:	Maďarčina alebo preklad európskeho zatykača do maďarčiny Vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré výhradne neakceptujú európsky zatykač vo svojom vlastnom jazyku alebo v jednom zo svojich úradných jazykov, Maďarsko akceptuje európsky zatykač v angličtine, francúzštine alebo nemčine alebo doplnený prekladom do týchto jazykov.
Írsko:	Írčina alebo angličtina, alebo jazyk, ktorý nariadi ministerstvo spravodlivosti formou uznesenia, alebo európsky zatykač doplnený prekladom do írčiny/angličtiny
Taliansko:	Taliančina
Lotyšsko:	Lotyština a angličtina

Litva:	Litovčina a angličtina
Luxembursko:	Francúzština, nemčina a angličtina
Malta:	Maltčina, angličtina
Holandsko:	Holandčina, angličtina alebo ktorýkoľvek iný úradný jazyk Únie za predpokladu, že sa zároveň predloží preklad do angličtiny
Poľsko:	Poľština
Portugalsko:	Portugalčina
Rumunsko:	Rumunčina, francúzština, angličtina
Slovensko:	Slovenčina alebo na základe dvojstranných dohôd, nemčina vo vzťahu s Rakúskom, čeština vo vzťahu s Českou republikou, poľština vo vzťahu s Poľskom
Slovinsko:	Slovinčina, angličtina
Španielsko:	Španielčina Ak sa európsky zatykač vydáva prostredníctvom zápisu do systému SIS, vykonávajúci súdny orgán zabezpečí preklad, ak nie je v španielčine.
Švédsko:	Švédčina, dánčina, nórčina, angličtina alebo preklad do jedného z týchto jazykov

PRÍLOHA V — ZOZNAM ROZSUDKOV SÚDNEHO DVORA TÝKAJÚCICH SA RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA O EURÓPSKOM ZATYKAČI

C-303/05, *Advocaten voor de Wereld* (rozsudok z 3. mája 2007)

C-66/08, *Kozłowski* (rozsudok zo 17. júla 2008)

C-296/08 PPU, *Santesteban Goicoechea* (rozsudok z 12. augusta 2008)

C-388/08 PPU, *Leymann a Pustovarov* (rozsudok z 1. decembra 2008)

C-123/08, *Wolzenburg* (rozsudok zo 6. októbra 2009)

C-306/09, *I. B.* (rozsudok z 21. októbra 2010)

C-261/09, *Mantello* (rozsudok zo 16. novembra 2010)

C-192/12 PPU*, West* (rozsudok z 28. júna 2012)

C-42/11, *Lopes da Silva Jorge* (rozsudok z 5. septembra 2012)

C-396/11, *Radu* (rozsudok z 29. januára 2013)

C-399/11, *Melloni*, (rozsudok z 26. februára 2013)

C-168/13 PPU, *Jeremy F.* (rozsudok z 30. mája 2013)

C-237/15 PPU, *Lanigan* (rozsudok zo 16. júla 2015)

C-463/15 PPU, *A.* (uznesenie z 25. septembra 2015)

Spojené veci C-404/15 a C-659/15 PPU *Aranyosi* a *Căldăraru* (rozsudok z 5. apríla 2016)

C-108/16 PPU, *Dworzecki* (rozsudok z 24. mája 2016)

C-241/15, *Bob-Dogi* (rozsudok z 1. júna 2016)

C-294/16 PPU, *JZ* (rozsudok z 28. júla 2016)

C-182/15, *Petruhhin* (rozsudok zo 6. septembra 2016)

C-452/16 PPU, *Poltorak* (rozsudok z 10. novembra 2016)

C-477/16 PPU, *Kovalkovas* (rozsudok z 10. novembra 2016)

C-453/16 PPU, *Özçelik* (rozsudok z 10. novembra 2016)

C-640/16, *Vilkas* (rozsudok z 25. januára 2017)

Prejednávané veci:

C-579/15, *Popławski*

C-473/15, Schotthöfer & Steiner

C-191/16, *Pisciotti*

C-367/16, *Piotrowski*

C-496/16, *Aranyosi*

PRÍLOHA VI — ROZSUDKY SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE TÝKAJÚCE SA ZÁSADY *NE BIS IN IDEM*

Spojené veci C-187/01 a C-385/01, *Gözütok a Brügge* (rozsudok z 11. februára 2003)

Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa rovnako uplatňuje na konania o zastavení trestného stíhania, tak ako v sporných konaniach v pôvodných veciach, v ktorých prokurátor v jednom členskom štáte skončí bez účasti súdu trestné konanie vedené v tomto štáte potom, ako obvinený splní určité povinnosti, najmä zaplatí určitú peňažnú sumu, ktorú stanovil prokurátor.

Vec C-469/03, Miraglia (rozsudok z 10. marca 2005)

Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa neuplatňuje na rozhodnutie justičných orgánov členského štátu, ktorým bolo skončené trestné konanie potom, ako sa prokurátor rozhodol nepokračovať v trestnom stíhaní z jediného dôvodu začatia trestného stíhania v inom členskom štáte proti tomu istému obvinenému a za tie isté skutky bez rozhodnutia vo veci samej.

Vec C-436/04, Van Esbroeck (rozsudok z 9. marca 2006)

1. Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa musí uplatňovať na trestné konanie začaté v zmluvnom štáte v súvislosti s činom, za ktorý už dotknutá osoba bola odsúdená v inom zmluvnom štáte, hoci uvedený dohovor v čase, keď došlo k uvedenému odsúdeniu, ešte nenadobudol platnosť v poslednom uvedenom štáte, ak bol tento dohovor v platnosti v predmetných zmluvných štátoch v čase posudzovania podmienok uplatnenia zásady *ne bis in idem* súdnym orgánom, pred ktorým prebieha druhé súdne konanie.

2. Článok 54 toho istého dohovoru sa má vykladať v tom zmysle, že:

   – kritériom príslušným na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia súboru navzájom nerozlučiteľne spojených skutkov, nezávisle od právnej kvalifikácie tohto činu alebo od chráneného právneho záujmu;

   – trestné činy spočívajúce vo vývoze a v dovoze tých istých omamných látok, ktoré sú trestne stíhané v rôznych zmluvných štátoch tohto dohovoru, sa v zásade považujú za „ten istý čin“ v zmysle tohto článku 54, pričom konečné posúdenie v tomto zmysle prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

Vec C-467/04, Gasparini a iní (rozsudok z 28. septembra 2006)

1. Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa uplatňuje na rozhodnutie súdu zmluvného štátu vydané v trestnom konaní, ktorým je obžalovaný právoplatne oslobodený spod obžaloby z dôvodu premlčania trestného činu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie.

2. Uvedená zásada sa neuplatňuje na iné osoby ako na tie, ktoré už boli právoplatne odsúdené alebo oslobodené spod obžaloby rozhodnutím súdu zmluvného štátu.

3. Trestný súd zmluvného štátu sa nemôže domnievať, že predmetný tovar je vo voľnom obehu na jeho území iba z toho dôvodu, že trestný súd iného zmluvného štátu určil, že došlo k premlčaniu trestného činu porušovania predpisov o obehu tovarov v styku s cudzinou práve v súvislosti s týmto tovarom.

4. Uvedenie tovaru na trh v inom členskom štáte uskutočnené po dovoze do členského štátu, ktorý oslobodil obžalovaného spod obžaloby, je konaním, ktoré môže byť súčasťou „toho istého činu“ v zmysle článku 54 dohovoru.

Vec C-150/05, Van Straaten (rozsudok z 28. septembra 2006)

1. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa má vykladať v tom zmysle, že:

   – príslušným kritériom na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činov, ktorou sa rozumie existencia celku okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle od právneho posúdenia týchto činov alebo chráneného oprávneného záujmu,

   – pokiaľ ide o trestné činy týkajúce sa omamných látok, nepožaduje sa, aby boli množstvá predmetnej drogy v dvoch štátoch, ktoré sú príslušnými zmluvnými stranami, alebo osoby, ktoré sa údajne zúčastnili na spáchaní činov v dvoch štátoch, identické,

   – trestné činy spočívajúce vo vývoze alebo dovoze tých istých omamných látok, ktoré sú trestne stíhané v rôznych štátoch, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, sa v zásade považujú za „tie isté činy“ v zmysle článku 54 dohovoru, pričom konečné posúdenie v tejto súvislosti prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

2. Zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 54 dohovoru sa uplatňuje na rozhodnutie súdnych orgánov členského štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorým je obvinený právoplatne oslobodený spod obžaloby pre nedostatok dôkazov.

Vec C-288/05, Kretzinger (rozsudok z 18. júla 2007)

1. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa má vykladať v tom zmysle, že:

   – príslušným kritériom na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činov, ktorou sa rozumie existencia celku okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle od právneho posúdenia týchto činov alebo chráneného oprávneného záujmu,

   – činy spočívajúce v prevzatí pašovaného zahraničného tabaku v zmluvnom štáte a dovoze a prechovávaní tohto tabaku v inom zmluvnom štáte za takých okolností, že obvinený, ktorého stíhali obidva tieto zmluvné štáty,

mal od začiatku v úmysle previezť tento tabak po jeho prevzatí do konečného miesta určenia cez viacero iných zmluvných štátov, predstavujú konania, na ktoré sa môže vzťahovať pojem „ten istý čin“ v zmysle uvedeného článku 54. Konečné posúdenie v tomto zmysle však prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

2. V zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, je trest uložený súdnym orgánom zmluvného štátu „už odpykaný“ alebo „sa práve odpykáva“, ak bol obvinený podľa práva tohto zmluvného štátu odsúdený na podmienečný trest odňatia slobody.

3. V zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa na trest uložený súdnym orgánom zmluvného štátu nemá hľadieť tak, že je „už odpykaný“ alebo „sa práve odpykáva“, ak bol obvinený krátkodobo zadržaný a/alebo vzatý do väzby, a čas tohto zadržania, resp. väzby sa podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok o uložení trestu vyhlásený, započíta do obdobia neskoršieho výkonu trestu odňatia slobody.

4. Skutočnosť, že členský štát, v ktorom bola osoba právoplatne odsúdená podľa jeho vnútroštátneho práva, môže vydať európsky zatykač s cieľom zatknúť túto osobu na účely vykonania tohto rozsudku na základe rámcového rozhodnutia Rady o európskom zatykači, nemôže mať vplyv na výklad pojmu „vykonanie“ v zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Vec C-367/05, Kraaijenbrink (rozsudok z 18. júla 2007)

Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa má vykladať v tom zmysle, že:

– príslušným kritériom na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činov, ktorou sa rozumie existencia celku okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle od právneho posúdenia týchto činov alebo chráneného oprávneného záujmu,

– rozdielne činy spočívajúce jednak v držbe peňažných súm pochádzajúcich z obchodovania s omamnými látkami v jednom zmluvnom štáte a jednak v uvádzaní týchto peňažných súm do obehu prostredníctvom zmenární nachádzajúcich sa v druhom zmluvnom štáte sa nemajú považovať za „ten istý čin“ v zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, len preto, že príslušný vnútroštátny orgán dospeje k záveru, že uvedené činy sú spojené rovnakým trestným úmyslom,

– uvedenému vnútroštátnemu orgánu prináleží posúdiť, či stupeň zhodnosti a spojitosti medzi všetkými skutkovými okolnosťami umožňuje konštatovať vzhľadom na vyššie uvedené príslušné kritérium, že ide o „ten istý čin“ v zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Vec C-297/07, Bourquain (rozsudok z 11. decembra 2008)

Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa uplatňuje na trestné konanie začaté v štáte, ktorý je zmluvnou stranou, v súvislosti s činmi, za ktoré bol obžalovaný už právoplatne odsúdený alebo

oslobodený spod obžaloby v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou, aj keď podľa práva štátu, v ktorom bol odsúdený, nemohol byť trest, ktorý mu bol uložený, nikdy priamo vykonaný, a to z dôvodov procesných osobitostí, ako sú v konaní vo veci samej.

Vec C-491/07, Turanský (rozsudok z 22. decembra 2008)

Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa neuplatní na rozhodnutie, ktorým orgán zmluvného štátu po vecnom preskúmaní veci, ktorá mu bola predložená, nariadil zastavenie trestného stíhania v štádiu konania pred vznesením obvinenia voči osobe podozrivej zo spáchania trestného činu, pokiaľ toto rozhodnutie o zastavení podľa vnútroštátneho práva tohto štátu nevylučuje s konečnou platnosťou obžalobu a nie je prekážkou nového trestného stíhania za ten istý čin v tomto štáte.

Vec C-398/12, M. (rozsudok z 5. júna 2014)

Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa má vykladať v tom zmysle, že uznesenie o zastavení konania pred podaním obžaloby, ktoré je v zmluvnom štáte, v ktorom bolo toto uznesenie vydané, prekážkou nového vyšetrovania za trestný čin spáchaný rovnakými skutkami proti osobe, ktorej sa toto uznesenie týka, pokiaľ sa prípadne proti tejto osobe nevyskytnú nové skutkové okolnosti a/alebo dôkazy, sa má považovať za rozhodnutie predstavujúce právoplatný rozsudok v zmysle tohto článku, a tvoriť tak prekážku novému vyšetrovaniu proti tejto osobe za ten istý trestný čin v inom zmluvnom štáte.

Vec C-261/09, Mantello (rozsudok zo 16. novembra 2010)

Na účely vydania a vykonania európskeho zatykača pojem „rovnaké trestné činy“ uvedený v článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ predstavuje samostatný pojem práva Únie.

Za okolností, ktoré existujú vo veci samej, keď v odpovedi na žiadosť o informácie v zmysle článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ predloženú vykonávajúcim súdnym orgánom súdny orgán vydávajúci zatykač, uplatňujúc svoje vnútroštátne právo a dodržiavajúc požiadavky vyplývajúce z pojmu „rovnaké trestné činy“ uvedeného v tom istom článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ, výslovne konštatoval, že jeho predchádzajúci rozsudok vyhlásený v jeho právnom poriadku nie je konečným rozsudkom týkajúcim sa skutkov uvedených v jeho zatykači, a teda nebráni trestným stíhaniam uvedeným v tomto zatykači, vykonávajúci súdny orgán nemá dôvod na to, aby v spojení s týmto rozsudkom uplatnil dôvod povinného nevykonania stanovený v uvedenom článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ.

Vec C-129/14 PPU, Spasic (rozsudok z 27. mája 2014)

1. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, ktorý podmieňuje uplatňovanie zásady *ne bis in idem* tým, aby v prípade odsúdenia bol trest „už odpykaný“, alebo tým, že „sa práve odpykáva“, je zlučiteľný s článkom 50 Charty základných práv Európskej únie, ktorý garantuje túto zásadu.

2. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa má vykladať tak, že samotné zaplatenie peňažného trestu uloženého osobe odsúdenej tým

istým rozhodnutím súdu iného členského štátu aj na trest odňatia slobody, ktorý nebol vykonaný, neumožňuje domnievať sa, že trest bol už odpykaný alebo sa práve odpykáva v zmysle tohto ustanovenia.

Vec C-486/14, Kossowski (rozsudok z 29. júna 2016)

Zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, vykladanom so zreteľom na článok 50 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie prokuratúry o zastavení trestného stíhania, ktorým bolo právoplatne ukončené vyšetrovanie, ak nedôjde k jeho obnove alebo zrušeniu, voči určitej osobe bez toho, aby bol uložený trest, nemožno kvalifikovať ako právoplatné rozhodnutie v zmysle týchto článkov, ak z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že uvedené konanie bolo ukončené bez uskutočnenia dôkladného vyšetrovania, pričom absencia vypočutia poškodeného a prípadného svedka svedčí o tom, že takéto vyšetrovanie neprebehlo.

PRÍLOHA VII — VZOROVÝ FORMULÁR O ROZHODNUTÍ O EURÓPSKOM ZATYKAČI

Tento formulár sa nepovažuje za náhradu rozhodnutia o odovzdaní, ktoré sa má zaslať v súlade s článkom 22 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v prípade potreby a na žiadosť vydávajúceho orgánu spoločne s plným znením súdneho rozhodnutia o európskom zatykači.

<table>
<tr><th colspan="6">I. – IDENTIFIKÁCIA EURÓPSKEHO ZATYKAČA</th></tr>
<tr><td>VYDÁVACIA REF.:</td><td colspan="2"></td><td>VYKONÁVACIA REF.:</td><td>REF. SIS:</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="3">VYDÁVAJÚCI ORGÁN:</td><td colspan="2">DÁTUM VYDANIA:</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">VYKONÁVAJÚCI ORGÁN:</td><td colspan="2"></td><td>VYŽIADANÁ OSOBA</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ OSOBY</td><td colspan="2"></td><td></td><td></td></tr>
<tr><th colspan="6">II. – KONEČNÉ ROZHODNUTIE O EURÓPSKOM ZATYKAČI</th></tr>
<tr><td colspan="6">ORGÁN, ROZSUDOK ALEBO ROZHODNUTIE Č. ZO DŇA</td></tr>
<tr><td colspan="6">-A – ☐ VYKONANÉ:</td></tr>
<tr><td>SÚHLAS VYŽIADANEJ OSOBY (článok 13 rámc. rozh. o EZ)</td><td colspan="2">☐ ÁNO
☐ NIE</td><td>VZDANIE SA PRÁVA NA OSOBITNÉ KONANIE (článok 13 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)</td><td>☐ ÁNO
☐ NIE</td><td>V PRÍPADE ČIASTOČNÉHO ODOVZDANIA UVEĎTE, PRI KTORÝCH TRESTNÝCH ČINOCH SA EZ NEAKCEPTUJE:</td></tr>
<tr><td rowspan="2">OBDOBIE VÄZBY VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE DO ODOVZDANIA (článok 26 rámc. rozh. o EZ)</td><td rowspan="2">☐ VÄZBA</td><td>OD (DÁTUM/ČAS ZATKNUTIA):</td><td rowspan="2">SÚDNE KONANIE V NEPRÍTOMNOSTI (článok 4a rámc. rozhodnutia o EZ)</td><td rowspan="2">☐ ÁNO</td><td rowspan="2">☐ NOVÉ OZNÁMENIE
☐ NOVÉ SÚDNE KONANIE
☐ ANI JEDNO NIE JE POTREBNÉ
(požiadavky článku 4a splnené)</td></tr>
<tr><td>DO (DÁTUM/ČAS ODOVZDANIA): [1]</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">☐ ŽIADNE</td><td></td><td colspan="2">☐ NIE</td></tr>
</table>

[1] Vo formulári sa uvedie táto poznámka pod čiarou: „Tento dátum sa uvedie, ak ho má odovzdávajúci orgán k dispozícii. Môže ho doplniť aj prijímajúci orgán.“

<table>
<tr><td rowspan="3">ZÁRUKY
(článok 5 rámc. rozh. o EZ)</td><td rowspan="3">☐ PRESKÚMANIE DOŽIVOTNÉHO TRESTU ODŇATIA SLOBODY
(článok 5 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)

☐ VRÁTENIE ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV VYKONÁVAJÚCEHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU ALEBO OSÔB, KTORÉ V ŇOM MAJÚ POBYT
(článok 5 ods. 3 rámc. rozh. o EZ)</td><td rowspan="3">ODLOŽENIE
(článok 24 ods. 1 rámc. rozh. o EZ)</td><td rowspan="2">☐ ÁNO</td><td colspan="2">☐ NA TRESTNÉ STÍHANIE VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE</td></tr>
<tr><td>☐ NA VÝKON TRESTU VO VYKONÁVAJÚCOM ČLENSKOM ŠTÁTE</td><td>CELKOVÁ DĹŽKA ULOŽENÉHO TRESTU</td></tr>
<tr><td colspan="3">☐ NIE</td></tr>
<tr><td colspan="2">DOČASNÉ ODOVZDANIE</td><td colspan="4">☐ NIE ☐ ÁNO
DO (DÁTUM) (článok 24 ods. 2 rámc. rozh. o EZ)</td></tr>
<tr><td colspan="3">1.1.1. POVINNÉ DÔVODY NA ODMIETNUTIE:</td><td colspan="3">1.1.2. DÔVODY PODĽA VNÚTROŠTÁTNYCH PRÁVNYCH PREDPISOV:</td></tr>
<tr><td colspan="3">☐ Zásada NE BIS IN IDEM (článok 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ)
☐ NEDOSTATOČNÝ VEK (článok 3 ods. 3 rámc. rozh. o EZ)
☐ AMNESTIA (článok 3 ods. 1 rámc. rozh. o EZ)</td><td colspan="3">☐ <u>SPRESNITE</u>:</td></tr>
<tr><td colspan="6">III. – POZNÁMKY:</td></tr>
<tr><td colspan="6"></td></tr>
</table>

Miesto, dátum a podpis príslušného orgánu vykonávajúceho členského štátu

URČENÉ PRÍSLUŠNÉMU ORGÁNU VYDÁVAJÚCEHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

PRÍLOHA VIII — ZOZNAM ČLENSKÝCH ŠTÁTOV, KTORÝCH PRÁVNE SYSTÉMY POSKYTUJÚ MOŽNOSŤ ODOVZDAŤ OSOBU ZA TRESTNÉ ČINY, KTORÉ JE MOŽNÉ POSTIHNÚŤ NIŽŠÍM TRESTOM, AKO JE HRANICA STANOVENÁ V ČLÁNKU 2 ODS. 1 RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA O EZ, AK TIETO TRESTNÉ ČINY PREDSTAVUJÚ VEDĽAJŠIE TRESTNÉ ČINY K HLAVNÉMU TRESTNÉMU ČINU UVEDENÉMU V EURÓPSKOM ZATYKAČI[1]

Česká republika

Dánsko

Nemecko

Francúzsko

Lotyšsko

Litva

Maďarsko

Rakúsko

Slovinsko

Slovensko

Fínsko

Švédsko

[1] Zoznam je založený na odpovediach 20 členských štátov na dotazník Komisie. Nemusí nutne vyjadrovať situáciu vo všetkých členských štátoch. Zoznam poskytuje prehľad členských štátov, v ktorých existuje určitá možnosť odovzdania za vedľajšie trestné činy. Je potrebné uviesť, že táto možnosť závisí od rôznych faktorov, napríklad obojstrannej trestnosti a vlastného rozhodnutia vykonávajúceho súdneho orgánu v jednotlivých prípadoch.

PRÍLOHA IX — ORIENTAČNÝ VZOR PÍSOMNÉHO POUČENIA O PRÁVACH, KTORÉ SA MÁ POSKYTNÚŤ OSOBÁM ZATKNUTÝM NA ZÁKLADE EURÓPSKEHO ZATYKAČA

PRÍLOHA II k smernici 2012/13/EÚ o práve na informácie v trestnom konaní[1]

Orientačný vzor písomného poučenia o právach, ktoré sa má poskytnúť osobám zatknutým na základe európskeho zatykača

Jediným cieľom tohto vzoru je pomôcť vnútroštátnym orgánom pri vypracovaní písomného poučenia o právach na vnútroštátnej úrovni. Tento vzor nie je pre členské štáty záväzný. Členské štáty môžu prispôsobiť písomné poučenie o právach vnútroštátnym predpisom a doplniť ho o ďalšie užitočné informácie.

A. INFORMÁCIE O EURÓPSKOM ZATYKAČI

Máte právo na informácie o obsahu európskeho zatykača, na základe ktorého ste boli zatknutý(-a).

B. POMOC ADVOKÁTA

Máte právo na dôverný rozhovor s advokátom. Advokát pracuje nezávisle od polície. Ak potrebujete pomoc pri kontakte s advokátom, požiadajte o ňu políciu; polícia vám musí túto pomoc poskytnúť. V niektorých prípadoch môže byť právna pomoc bezplatná. Požiadajte políciu o príslušné informácie.

C. TLMOČENIE A PREKLAD

Ak neovládate jazyk, ktorý používa polícia alebo iné príslušné orgány, alebo mu nerozumiete, máte právo na bezplatnú pomoc tlmočníka. Tlmočník vám môže pomôcť pri rozhovore s advokátom a musí zachovávať mlčanlivosť o jeho obsahu. Máte právo na preklad európskeho zatykača do jazyka, ktorému rozumiete. Za určitých okolností vám môže byť poskytnutý jeho ústny preklad alebo súhrn.

D. MOŽNOSŤ SÚHLASU S VYDANÍM

Môžete vysloviť súhlas alebo nesúhlas s vydaním do štátu, ktorý o to žiada. Vaším súhlasom sa konanie urýchli. [V niektorých členských štátoch je možné doplnenie: Neskôr môže byť ťažké alebo nemožné zmeniť toto rozhodnutie.] Požiadajte úrady alebo svojho advokáta o podrobnejšie informácie.

[1] Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1.

E. VYPOČUTIE

Ak nesúhlasíte so svojím vydaním, máte právo na vypočutie justičným orgánom.